บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ขั้นสูง

นายเอกราช เจริญนิตย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย
The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: ADVANCED GUITAR ETUDES

Mr.Ek-karach Charoennit

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts Program in Fine and Applied Arts
Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2013
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ขั้นสูง
โดย	นายเอกราช เจริญนิตย์
สาขาวิชา	ศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์)

....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดวงใจ อมาตยกุล)

....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รามสูร สีตลายัน)

....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.จิระเดช เสตะพันธุ)

เอกราช เจริญนิตย์ : บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ขั้นสูง. (DOCTORAL MUSIC COMPOSITION : ADVANCED GUITAR ETUDES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศ.ดร.วีรชาติ เปรมานนท์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 111 หน้า.

การเรียนกีตาร์ให้ประสบความสำเร็จต้องศึกษาความรู้หลายด้าน นอกจากการเล่นบทเพลงให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทเพลงแล้วสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การฝึกหัดเล่นเทคนิคสำหรับกีตาร์ ดังนั้นการเล่นเอทูดจึงถือเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านเทคนิคการเล่นกีตาร์ได้เป็นอย่างดี บทเพลงเอทูดที่มีอยู่ในปัจจุบันมักมีความซ้ำซากในรูปแบบไม่เหมาะสมกับนักศึกษาเนื่องจากประพันธ์โดยชาวยุโรป ยากที่นักเล่นกีตาร์ในแถบตะวันออกจะเข้าใจถึงบทเพลงได้ ดังนั้นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นด้วยสำเนียงเสียงแบบตะวันออกผสมผสานกับความเป็นตะวันตก จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีตาร์ ให้พัฒนาเทคนิคหลากหลายจากงานดนตรีที่มีจินตนาการทางดนตรี เช่น ดนตรีอีสาน ดนตรีร่วมสมัย ดนตรีตะวันตก ดนตรีแจ๊สและยังเป็นบทเพลงที่มีการฝึกเสริมสร้างนิ้ว เพื่อการแก้ไข และปรับปรุงจุดอ่อน ซึ่งมักจะเป็นความผิดพลาดของนักกีตาร์ เปิดโอกาสให้ผู้เล่นกีตาร์ได้เลือกหาความแตกต่าง และขยายขอบเขตการเล่น

ผลงานสร้างสรรค์บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ขั้นสูง 24 บท ชุดนี้ เป็นการประพันธ์เอทูดขึ้นใหม่ทั้งหมดสำหรับนักเรียนกีตาร์ทั่วไปในระดับมหาวิทยาลัยทุกชั้นปี วิชาเอกกีตาร์คลาสสิกบทเพลงฝึกเทคนิคจะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถในการเล่นกีตาร์ ให้มีความคล่องตัวความเม่นยำ เกิดการเรียนรู้เทคนิคต่างๆ ของกีตาร์ ซึ่งจะเป็นการการพัฒนานิ้วมือ ทั้งมือซ้ายและมือขวา

สาขาวิชา	ศิลปกรรมศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต..
ปีการศึกษา	2556	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก...........................
		ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม............................

5386812135 : MAJOR FINE AND APPLIED ARTS
KEYWORDS: PLAYING GUITAR / GUITAR PRACTICE PIECES / ETUDES

EK-KARACH CHAROENNIT : DOCTORAL MUSIC COMPOSITION : ADVANCED GUITAR ETUDES. ASPECT. ADVISOR : PROF. DR. WEERACHAT PREMANANDA, D.MUS., CO-ADVISOR; PROF. NARONGRIT DHAMBUTRA, 111 pp.

Having a wide range of knowledge leads to learning guitar successfully. Aside from playing a certain piece another important factor in understanding music is to practice the technique in playing guitars. In fact, playing etude is effective to enhance the technique.

However, current etudes mostly have repetition in forms and patterns and it becomes inappropriate to students. Compositions of etudes by Europeans are also hard to understand by Thai guitarist. It is because, this composition is created in a mixture of the western and eastern characteristic. This is to motivate guitarists to develop a ranging technique from traditional to creative music.

The twenty-four etudes for guitarist that the composer had composed are intended for all guitar students, especially all levels of university students majoring classical guitar. The etudes are necessary to help gain speed, precision, ability and strength to all of the fingers. Furthermore, these etudes are created to make both the right and the left hands equally skillful.

Field of Study : Fine and Applied Arts   Student's Signature ....
Academic Year : 2013   Advisor's Signature ....
Co-Advisor's Signature ....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องบทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ขั้นสูงชุดนี้ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากคณาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม นอกจากนั้น รองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ยังได้เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล อาจารย์ ดร.รามสูร สีตลายัน ที่ได้เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.จิระเดช เสตะพันธุ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ผู้เขียนขอขอบคุณคณาจารย์ตามที่กล่าวมาข้างต้นเป็นอย่างสูง

อนึ่ง ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศิลปากร ในการให้ทุนการศึกษาแก่ข้าพเจ้า และขอขอบคุณอาจารย์ ดร.รามอน ซานโตส ที่ช่วยตรวจทานบทเอทูดทุกบทอย่างละเอียด ขอบคุณนักกีตาร์ทุกๆ คนที่ได้มาแสดงผลงานเหล่านี้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย		ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		จ
กิตติกรรมประกาศ		ฉ
สารบัญ		ช
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญ	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	ขอบเขตของการศึกษา	2
	คำนิยามศัพท์สำหรับการวิจัย	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2	บทเพลง Etude	5
บทที่ 3	อรรถาธิบายบทประพันธ์และเทคนิคการเล่น	19
	บทเพลง Etude No.1	20
	บทเพลง Etude No.2	21
	บทเพลง Etude No.3	23
	บทเพลง Etude No.4	25
	บทเพลง Etude No.5	26
	บทเพลง Etude No.6	28
	บทเพลง Etude No.7	29
	บทเพลง Etude No.8	31
	บทเพลง Etude No.9	32
	บทเพลง Etude No.10	33
	บทเพลง Etude No.11	36
	บทเพลง Etude No.12	37
	บทเพลง Etude No.13	39
	บทเพลง Etude No.14	41
	บทเพลง Etude No.15	42
	บทเพลง Etude No.16	44
	บทเพลง Etude No.17	46
	บทเพลง Etude No.18	49

หน้า

บทเพลง Etude No.19 51
บทเพลง Etude No.20 53
บทเพลง Etude No.21 54
บทเพลง Etude No.22 55
บทเพลง Etude No.23 57
บทเพลง Etude No.24 58
บทที่ 4 สรุปและข้อแนะนำ 61
รายการอ้างอิง 68
ภาคผนวก 69
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 111

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองที่จะนำมาใช้แสดงเดี่ยวได้เป็นอย่างดี เนื่องจากลักษณะเฉพาะของเครื่องมือสามารถเล่นทั้งทำนอง และเสียงประสานที่สมบูรณ์เสมือนการบรรเลงด้วยเปียโนหรือบรรเลงด้วยวงออร์เคสตร้าทั้งวง แต่เนื่องจากบทเพลงที่จะนำมาบรรเลงด้วยกีตาร์ยังมีปรากฏน้อยมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเพลงแบบฝึกหัดที่ประพันธ์สำหรับนักเรียนกีตาร์ในประเทศไทย การประพันธ์เป็นบทเพลงแบบฝึกหัดขึ้นใหม่นั้นจะเป็นการพัฒนาการเล่นกีตาร์ได้ และเป็นประโยชน์ในด้านวิชาการด้านการประพันธ์เพลงสำหรับกีตาร์อีกด้วย นับตั้งแต่ที่มีบทประพันธ์เพลงในยุคแรก ๆ ของเฟอร์นานโด ซอร์ (Fernando Sor) มอโร จิเลียนี่ (Mauro Giuliani) ไดโอนิซิ อกัวโด (Dionisio Aguado) ฟรานซิสโก ทาร์เรกา (Francisco Tarrega) วิลลา โลโบส (Villa Lobos) ซึ่งเป็นเวลาล่วงเลยมากว่าทศวรรษที่บทเพลงเดี่ยวกีตาร์มีพัฒนาการไปอย่างเชื่องช้า

บทเพลงแบบฝึกหัดทั้ง 24 บท ประพันธ์ขึ้นโดยการใช้เทคนิคของกีตาร์ที่ศึกษาจากหลักการประพันธ์เพลงสำหรับกีตาร์ ลักษณะงานการประพันธ์จึงมีความเหมาะสมกับการบรรเลงเดี่ยวกีตาร์เท่านั้น นอกจากจะใช้ศึกษาวิธีการประพันธ์เพลงสำหรับการเดี่ยวกีตาร์ ยังใช้เป็นแบบฝึกหัดมาตรฐานสำหรับการฝึกหัดกีตาร์ หรือใช้สำหรับศึกษาการเรียบเรียงเสียงประสาน การวิเคราะห์บทเพลง หรือนำมาแสดงคอนเสิร์ต เป็นต้น บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ที่นิยมนำมาใช้ในการเรียน หรือการแสดงคอนเสิร์ตมี นักประพันธ์เป็นบทเพลงชุดสั้นๆ มากมาย เช่น Study No.1 –No. 25 โดย มัตเตโอ คาร์คาสซี (Matteo Carcassi) จากสำนักพิมพ์ เอนโทนี เวลเลอร์ (Anthony Weller,1996) 10 Etude By จูลิโอ เรกอนดิ (Giulio Regondi) จากสำนักพิมพ์ มาทันยา โอฟี (Matanya Ophee, 1995) 24 Etudes Op. 48 โดย มอโร จิเลียนี่ (Muaro Giuliani) จากสำนักพิมพ์คารล์ ไซท์ (Karl Scheit,1974) 12 Etude โดย วิลล่า โลโบส (Villa Lobos) 20 Studies โดย เฟอร์นานโด ซอร์ (Fernando Sor) นับเป็นบทเพลงแบบฝึกกีตาร์ที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อให้ผู้เล่นได้ฝึกหัดการเล่นเทคนิคของกีตาร์ที่แตกต่างกันไป จนเป็นบทเพลงแบบฝึกกีตาร์ที่สถาบันดนตรีทั่วโลกกำหนดและใช้เป็นบทเพลงบังคับเรียนในหลักสูตรการเรียนกีตาร์รวมถึงประเทศไทยด้วย

บทเพลงแบบฝึกหัดสำหรับกีตาร์ 24 บทเป็นบทประพันธ์สำหรับปริญญาดุษฎีบัณฑิต นับเป็นบทเพลงฝึกเทคนิคขั้นสูงสำหรับกีตาร์ ที่ประพันธ์ขึ้นโดยใช้ทฤษฎีการประพันธ์ดนตรีสำหรับกีตาร์ที่จะสามารถบรรเลงด้วยเทคนิคเฉพาะที่กีตาร์จะสามารถทำได้ และแสดงถึงเอกลักษณ์การถ่ายทอดออกมาจากการบรรเลงบทประพันธ์โดยใช้กีตาร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสรรค์บทบทประพันธ์เพลงแบบฝึกหัด 24 บท เป็นบทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ระดับสูง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการบรรเลงสำหรับนักกีตาร์ในระดับมหาวิทยาลัยตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาวิจัยดนตรีสากลและดนตรีไทย สร้างความรู้ และพัฒนาวิธีการเล่นจากองค์ประกอบดนตรี เช่น โมทีฟ ทำนอง รูปแบบจังหวะ เครื่องหมายกำหนดจังหวะ เสียงประสานและสังคีตลักษณ์ของบทเพลง
3. เพื่อเป็นประโยชน์ทางการแสดงคอนเสิร์ต และสอนกีตาร์
4. เพื่อเป็นแนวทางนำความรู้ใหม่ไปใช้พัฒนาผลงานการประพันธ์เพลงสำหรับกีตาร์ในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

1. เป็นบทประพันธ์แบบฝึกหัดใช้กีตาร์บรรเลงเดี่ยวแต่ละบทเพลงมีความยาวประมาณ 1- 3 นาที รวม 24 เพลง
2. เป็นการนำเสนอเทคนิคการเล่นกีตาร์ที่เป็นแบบมาตรฐานสากลและเทคนิคการบรรเลงกีตาร์เลียนแบบพิณทางภาคอีสาน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละบท
2. วางโครงสร้างเพลง ออกแบบคีตลักษณ์ของบทเพลงแต่ละบท
3. ประพันธ์บทเพลง Etude No. 1 ถึง Etude No. 24 ตามวัตถุประสงค์ทีละบท
4. อธิบายถึงขั้นตอนการประพันธ์บทเพลง วิธีการแสดงบทเพลง และทดลองนำไปแสดง เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ

5. บันทึกผลการนำไปใช้แสดงเพื่อนำกลับมาแก้ไขปรับปรุง ให้สมบูรณ์เพื่อสรุปผลและข้อเสนอแนะ

6. จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม จัดการแสดงผลงาน

7. บันทึกผลงานเป็น ดีวีดี, ซีดี ออดิโอ

คำนิยามศัพท์สำหรับการวิจัย

เอทูด (Etude) หมายถึง บทฝึกขั้นสูงที่ช่วยพัฒนาในการเล่นเทคนิคในการเล่นดนตรี มักแต่งโดยนักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียง บทฝึกหลายบทจึงสามารถใช้ในการแสดงคอนเสิร์ตได้ด้วย เนื่องจากมีความไพเราะ และมีคุณค่าทางดนตรีเหมือนบทเพลงที่ใช้แสดง คอนเสิร์ตเอทูด (ณัชชา โสคติยานุรักษ์, 2543: 64) บทเพลงแบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกหัดเป็นเพลงที่นักประพันธ์เพลง แต่งเพื่อมีวัตถุประสงค์ให้ลูกศิษย์ได้ฝึกหัดเพลงที่มีทักษะในการเล่นที่สูงขึ้น ส่วนใหญ่ทักษะที่ใช้เล่นในเอทูดมักเป็นทักษะเฉพาะทาง หรือเทคนิคเฉพาะทั้งสำหรับเครื่องดนตรีนั้นๆ และสำหรับเทคนิคนั้นๆ เพลงเอทูดนั้นเป็นเพลงที่นับว่านักเปียโนที่มีความสามารถในระดับสูงควรฝึกหัดด้วยกันทั้งสิ้น

ผู้แต่งบทเพลงเอทูด ได้แก่ เฟรดริก โชแปง (Frederic Chopin)ขาได้แต่งในผลงานลำดับที่ 10 จำนวน 12 บท และลำดับที่ 25 จำนวน 12 บท รวมทั้งที่ไม่ได้จัดพิมพ์อีก 3 บท ครบทั้งบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ในทุกกุญแจเสียง รวมแล้วเขาได้แต่งไว้ทั้งหมด 27 บท ในแต่ละบทนั้นจะมีเทคนิคการเล่นขั้นสูงซึ่งมีความยากเน้นการฝึกฝนปรับแก้ไขเทคนิคการเล่นของนักเปียโน เช่น การไล่เสียงขึ้น การไล่เสียงลงอย่างรวดเร็วซึ่งต้องอาศัยการเล่นด้วยความชำนาญ

นับตั้งแตศตวรรษที่ 1900 เป็นต้น บทเพลงเอทูด มีการพัฒนาจนถึงขั้นที่มีความซับซ้อนด้านเทคนิค และวิธีการบรรเลงเฉพาะทางมากยิ่งขึ้น เช่น บทเอทูดของโจฮันส์ แบบติส คราเมอร์ (Johann Baptist Cramer) บทเอทูดของมูซิโอ เคลเมนติ (Muzio Clementi) บทเอทูดของ คาร์ล เชอร์นี (Karl Czerny) บทเอทูดของชาร์ล หลุยส์ แฮนอน (Charles Louise Hanon) ซึ่งเป็นที่ยอมรับในด้านเทคนิคการใช้นิ้วมือไปจนถึงการพัฒนาด้านองค์ประกอบของดนตรี บทเพลงเอทูดจะมีเนื้อหาบางส่วนที่เป็นรูปแบบการเล่นซ้ำๆ แต่ก็ยังบ่งบอกลักษณะความไพเราะน่าฟังทางดนตรี บทเพลงเอทูดก็ยังเป็นบทเพลงที่ฝึกฝนพัฒนาเทคนิคการเล่นได้ บทเพลงเอทูดถูกเริ่มนำออกแสดงในคอนเสิร์ต โดยเฉพาะบทเพลงเอทูดของโชแปง มีลักษณะดนตรีไม่เหมือนกับบทเอทูดของเชอร์นีหรือบทเอทูดของแฮนอนเพราะต้องใช้อารมณ์และความรู้สึกในการแสดง นับว่าเป็นคอนเสิร์ตเอทูด หมายถึง บทฝึกขั้นสูงสำหรับนักดนตรี

โดยเฉพาะนักเปียโนนอกจากจะเป็นบทฝึกแล้ว ยังมีทั้งความยากและความไพเราะจนสามารถใช้เป็นบทเพลงที่แสดงในคอนเสิร์ตได้ (ณัชชา โสคติยานุรักษ์, 2543: 44)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเพลงแบบฝึกหัดฝึกเทคนิคกีตาร์ เป็นบทเพลงชุด 24 เพลง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพเทคนิคการบรรเลงให้กับนักกีตาร์ ในระดับมหาวิทยาลัยตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

2. นำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ ทางการบรรเลงกีตาร์เป็นการพัฒนาเทคนิคการเล่นสำเนียงตะวันออก

3. นำความรู้ที่ได้ไปสู่สถานศึกษาในด้านบทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์

4. สร้างความรู้ใหม่ที่ได้ไปใช้พัฒนาผลงานการประพันธ์บทเพลงฝึกเทคนิคกีตาร์ต่อไป

บทที่ 2

บทเพลงเอทูด

การเรียนการสอนกีตาร์มี 2 วิธีการคือ 1. การเรียนเทคนิคการเล่นบทเพลง 2. การเรียนการแปลความหมายบทเพลง การเรียนเทคนิคการเล่นบทเพลงหมายถึงการเล่นบทเพลงแบบฝึกหัดที่จะพัฒนาความสามารถในการเล่นเฉพาะเจาะจงตามจุดประสงค์ของแบบฝึกหัด ครูผู้สอนจะเลือกเทคนิคตามความต้องการเพื่อการพัฒนาการเล่นเฉพาะเจาะจงเทคนิค เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเล่นได้อย่างมีคุณภาพ บทเพลงแบบฝึกหัดมีให้เลือกเรียนมากมายตามความต้องการของนักเรียนตั้งแต่ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง นักเรียนกีตาร์ส่วนใหญ่ที่เรียนกีตาร์มักจะไม่ชอบที่จะเล่นบทเพลงแบบฝึกหัด เนื่องจากไม่ไพเราะและบทเพลงแบบฝึกหัดมีความยาก เล่นแล้วไม่เข้าใจหรือเล่นได้ลำบากไม่คุ้นเคย ทำให้เกิดผลเสีย กระทบต่อนักเรียนเมื่อถึงเวลาที่จำเป็นต้องเล่นบทเพลงที่ใช้เทคนิคที่ไม่เคยฝึกหัดมาก่อนเช่น การเล่นอาร์เปโจ (Arpeggio), การเล่นบันไดเสียง (Scale), การเล่นโน้ตพิง (Appoggiatura),การพรมนิ้ว (Trill),การดีดรูดสาย(Glissando), มอร์เดนต์ (Mordent),การดีดพักนิ้ว(Rest Stroke), สลับกับการดีดผ่านสาย(Free Stroke), การดีดรัวสาย(Tremolo) และอื่นๆ อีกมากมาย ฉะนั้นเมื่อนักเรียนละเลยการเล่นบทเพลงแบบฝึกหัดที่ต้องใช้เทคนิคดั่งกล่าวก็จะไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ การเล่นบทเพลงแบบฝึกหัดอาจจะเป็นเรื่องน่าเบื่อ แต่ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกมีมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าการเล่นบทเพลงแบบฝึกหัดเทคนิคได้อย่างดีเยี่ยม ก็จะสามารถนำไปใช้กับการเล่นบทเพลงอื่นๆ ที่ใช้เทคนิคนั้นได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ปัญหาเหล่านี้ยังปรากฏอยู่เสมอกับนักกีตาร์ในประเทศไทย เพราะเปรียบเทียบได้กับการเรียนภาษาพูดจนพูดได้แต่ไม่รู้จักวัฒนธรรมในภาษานั้น การที่เราจะเข้าใจความหมายของบทเพลงที่เล่นเอง ผู้เล่นต้องมีทักษะในการฟังที่ดีซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญเท่าเทียมกับการฝึกซ้อมดนตรี เพราะฉะนั้น ผู้เล่นควรหาโอกาสฟังในสิ่งที่ตนเองเล่น ฟังจากคนอื่นแล้วหาข้อเปรียบเทียบก็จะเป็นการพัฒนาการแปลความหมายเพลงในระดับเริ่มต้นได้ ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ที่ต้องศึกษาคือ ประวัติดนตรี คีตลักษณ์และการวิเคราะห์บทเพลง ทฤษฎีและการประพันธ์ เพื่อจะทำให้ผู้เล่นได้เข้าใจภูมิหลังจุดประสงค์ความเป็นมาของบทเพลง ผู้ประพันธ์เพลง ความหมายของเพลง อารมณ์เพลง ประโยคเพลง รวมถึงหลักการทางทฤษฎีดนตรีที่บทเพลงนั้นใช้ เพราะในขณะที่เล่นบทเพลงสิ่งดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งหมด การดูประโยคเพลงให้เข้าใจ

การวิเคราะห์ท่อนเพลงหาโมทีฟหลักของเพลง การให้ความสำคัญเกี่ยวกับเคเดนซ์ท่อนจบท้ายประโยค จะเป็นการแปลความหมายเพลงที่ดี หากผู้เล่นได้ศึกษาไว้ก่อน จะทำให้ความรู้สึกในขณะที่บรรเลงมีสุนทรียะทางดนตรีตามจุดประสงค์ของบทเพลง

จากการศึกษาเทคนิคการเล่นกีตาร์ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดบทเพลงใหม่ๆ ที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อความเหมาะสมสำหรับการบรรเลงเดี่ยวกีตาร์เหมาะสำหรับการศึกษาวิธีเล่น โดยเทคนิคกีตาร์จะถูกกำหนดไว้ในแต่ละบทเพลงเพื่อจะนำมาใช้เป็นบทเพลงแบบฝึกหัดมาตรฐานในชั้นเรียนได้ ปัจจุบันบทเพลงสำหรับใช้เป็นแบบฝึกหัดกีตาร์ยังเป็นที่ต้องการของนักเล่นกีตาร์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีผู้สนใจกีตาร์เพิ่มขึ้นสื่อการเรียนรู้โลกแห่งเทคโนโลยีทันสมัยขึ้น การสร้างบทเพลงใหม่ๆ นับว่ายังเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพัฒนา ในประเทศสหรัฐอเมริกา (United States of America) วิชากีตาร์สามารถเลือกเรียนได้ถึงระดับปริญญาเอก ในประเทศไทยสถาบันที่สอนกีตาร์ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เปิดสอนกันอย่างจริงจัง และมีคุณภาพไม่แตกต่างประเทศตะวันตกนักเรียนที่เรียนจบ สามารถไปเรียนต่อเนื่องที่ต่างประเทศได้ทันที การมีนักเรียนเพิ่มมากขึ้นทุกๆ วัน ทำให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีตาร์มากขึ้น มีบทเพลงสำหรับกีตาร์เพิ่มขึ้น ช่างทำกีตาร์พัฒนาฝีมือมากขึ้น มีคุณภาพมีมาตรฐานขึ้น

งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยมีนักกีตาร์ที่เป็นต้นแบบในการประพันธ์บทเพลงแบบฝึกหัดสำหรับกีตาร์มีหลายคนด้วยกัน เริ่มจากในยุคเริ่มแรกประกอบด้วย มัตเตโอ คาร์คาสซีชาวอิตาเลียนนับว่าเป็นผู้บุกเบิกและเป็นนักกีตาร์ในยุคเริ่มแรกเมื่อประมาณ 200 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นยุคสมัยที่กีตาร์มีวิวัฒนาการสูงสุดนักกีตาร์ที่สำคัญในยุคนั้นมีหลายคน เช่น เฟอร์นานโด ซอร์, มอโร จูเลียนี, ไดโอนิซิ อกัวโด, ฟรานซิสโก ทาร์เรกา, จูลิโอ เรกอนดิ, วิลลา โลโบส เป็นต้น

บทเพลงเอทูดของเฟอร์นานโด ซอร์

ซอร์ เป็นนักกีตาร์ เกิดที่เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน บิดาเป็นนักกีตาร์สมัครเล่น ซอร์ ได้เรียนกีตาร์กับบิดาตั้งแต่ในวัยเด็กอายุ 8 ปี จนกระทั่งอายุ 17 ปี เข้าศึกษาที่โรงเรียนเตรียมทหารและเริ่มศึกษาวิชาการประพันธ์เพลงควบคู่ไปด้วย เมื่ออายุ 19 ปีซอร์ได้ประพันธ์เพลงอุปรากร (Opera) ไว้หลายบท ซอร์ ได้ฉายแววอัจฉริยะทางการบรรเลงกีตาร์โดยการเปิดแสดงคอนเสิร์ตที่เมืองบาร์เซโลนา มีผู้ชื่นชมเป็นจำนวนมาก สองปีต่อมาอายุ 21 ปี ซอร์ ได้เดินทางไปยังเมืองมาดริคเพื่อเริ่มอาชีพแสดงกีตาร์ และประพันธ์เพลง ในปี ค.ศ. 1808 กองทัพนโปเลียนเข้ายึดครองประเทศสเปน ซอร์ ผู้เคยผ่านการเรียนวิชาทหารได้ร่วมต่อต้านกองทัพ แต่ไม่สามารถทำได้

สำเร็จในที่สุดสเปนตกอยู่ภายใต้การปกครองของนโปเลียน ซอร์ ถูกออกหมายจับโดยรัฐบาล ในปี ค.ศ. 1811 ซอร์ จึงตัดสินใจเดินทางไปที่เมืองปารีส การใช้ชีวิตที่นั่นเต็มไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจาก ซอร์ ไม่ได้รับความนิยมเท่ากับศิลปินคนอื่น ซอร์ จึงตัดสินใจเดินทางต่อไปที่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1813 ซอร์ เป็นคนแรกที่ทำให้กีตาร์คลาสสิกเป็นที่นิยมในประเทศอังกฤษเพราะในช่วงนั้นยังไม่มีคนรู้จักกันมากนัก ซอร์ เปิดการแสดงคอนเสิร์ตและโรงเรียนสอนกีตาร์ที่ลอนดอน มีผู้คนหันมาให้ความสนใจมากขึ้น บทเพลงที่เขาประพันธ์ได้รับอิทธิพลจากนักดนตรียุคคลาสสิก เช่น โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgaang Amadeus Mozart), โจเซฟ ไฮเดิล (Joseph Haydn) บทเพลงของเขา ไม่ได้แปลกใหม่เหมือน ลุกวิก ฟาน เบโทเฟน(Ludwig Van Beethoven) ซอร์ เป็นนักกีตาร์คลาสสิกคนแรกที่ทำให้คนหันมาสนใจกีตาร์ ขยายความนิยมมากขึ้นกว่าที่เป็นเพียงแค่เครื่องดนตรีพื้นเมืองของประเทศสเปนเท่านั้น จึงนับได้ว่า ซอร์ เป็นผู้วางรากฐานระเบียบวิธีการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกแนวใหม่ บทเพลงเอทูดหมายเลข 1 - 20 ของซอร์ ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นบทเพลงแบบฝึกหัดที่นิยมใช้ในโรงเรียน และในมหาวิทยาลัยทั่วโลก และยังมีการนำบทเพลงแบบฝึกหัดเอทูดหมายเลข 1 - 20 ไปใช้ในการแสดงคอนเสิร์ตอย่างกว้างขวางจนถึงปัจจุบัน

ตัวอย่างบทเพลงเอทูด หมายเลข 1 ของ เฟอร์นานโด ซอร์
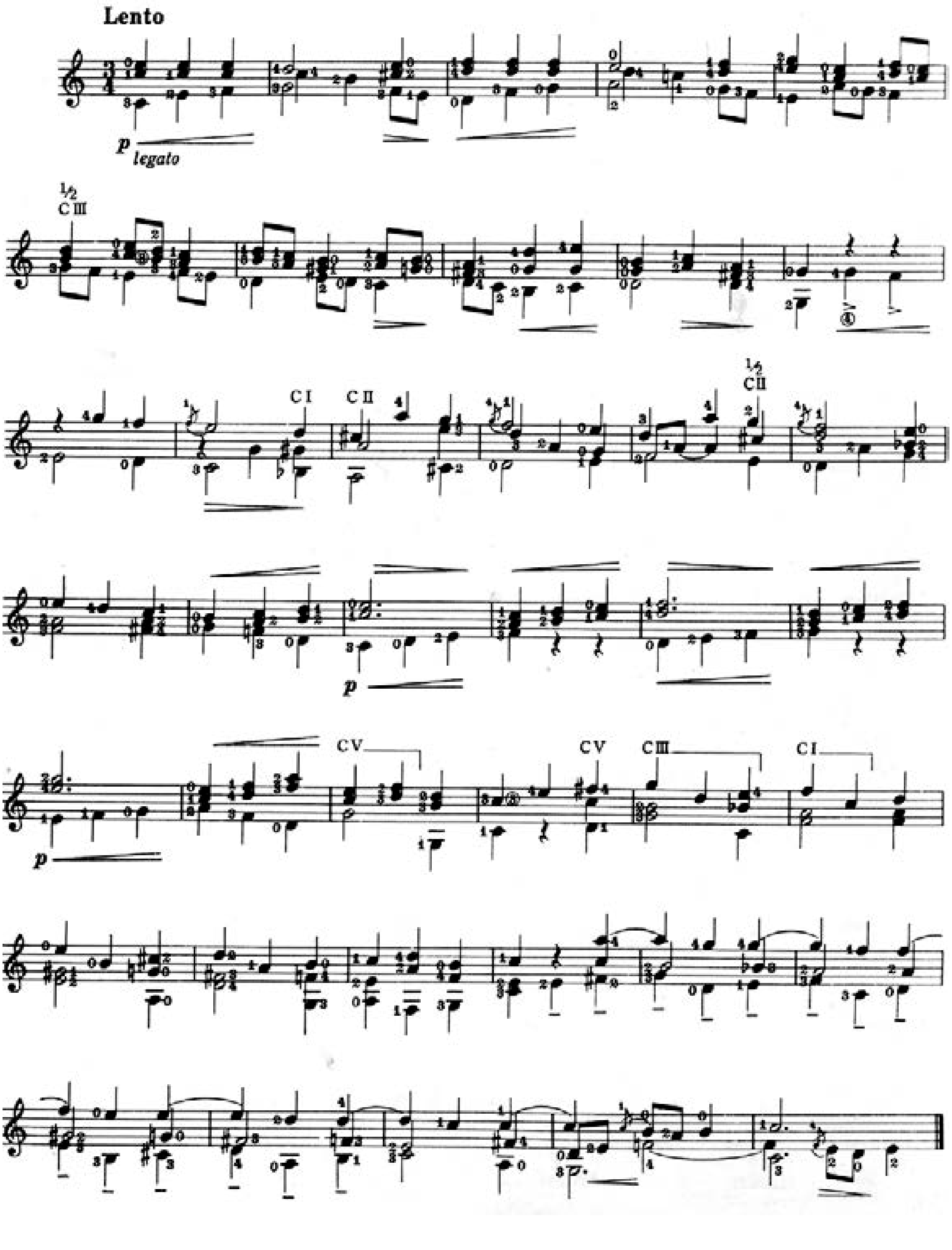
บทเพลงเอทูดของมัตเตโอ คาร์คาสซี

คาร์คาสซี เริ่มต้นศึกษาดนตรีโดยการเล่นเปียโน ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในประเทศฝรั่งเศส คาร์คาสซี ได้ประพันธ์บทเพลงไว้มากมายสำหรับกีตาร์ บทประพันธ์แบบฝึกหัดสำหรับกีตาร์ 25 บท ที่ประพันธ์ขึ้น ในปี ค.ศ. 1836 และได้นำเผยแพร่สู่สาธารณะชนในปี ค.ศ. 1853 บทเพลงแบบฝึกหัดที่คาร์คาสซีเขียนไว้ เป็นชุดสำหรับฝึกกีตาร์ ผลงานลำดับที่ 60 นับเป็นผลงานที่มีชื่อเสียงมาก นักกีตาร์นิยมศึกษากันอย่างแพร่หลาย เหมาะสำหรับการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการเล่นกีตาร์ เนื่องจากคุณค่าของบทเพลง มีเทคนิคครบถ้วนทั้งมือซ้าย และมือขวามีความไพเราะน่าฟังทุกบทเพลง คล้ายกับบทเพลงฝึกแบบฝึกหัดของเฟรเดอริค ฟรองซัว โชแปง ที่เขียนไว้สำหรับเปียโนเพื่อการฟัง โดยเริ่มต้นตั้งแต่บทเพลงที่ 1 ไปถึงบทเพลงที่ 25 เสมือนว่าบทเพลงมีพัฒนาการเป็นบทเพลงขนาดใหญ่ บทเพลงทั้ง 25 บท ของคาร์คาสซี มีลักษณะเด่นในแต่ละบทเพลง มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์เทคนิคการบรรเลง ทำให้การเล่นกีตาร์เป็นไปได้หลากหลายรูปแบบ

ตัวอย่างบทเพลงเอทูด หมายเลข 1 ของ มัตเตโอ คาร์คาสซี
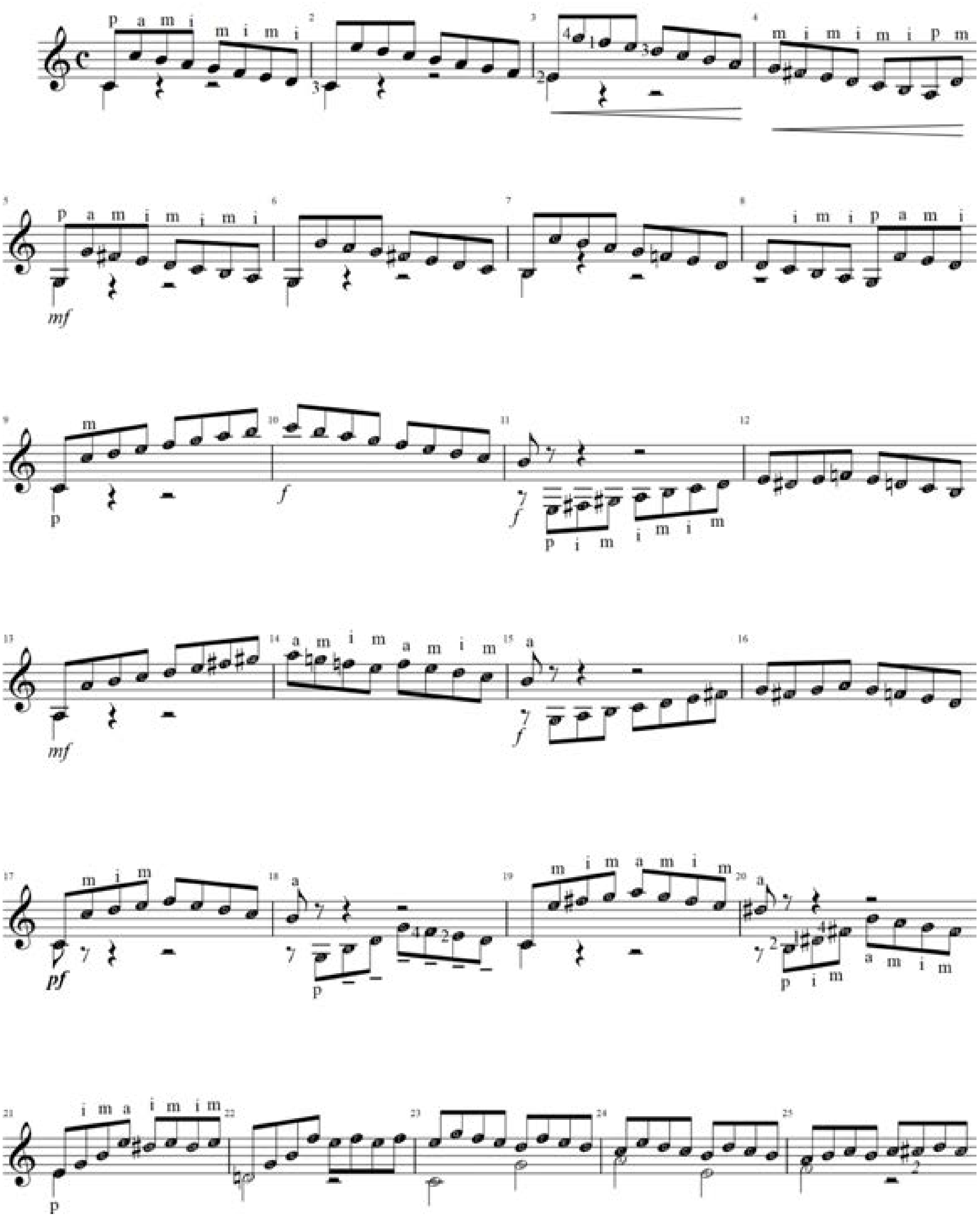
บทเพลงเอทูดของฟรานซิสโก ทาร์เรกา

ทาร์เรก้า เกิดวันที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 1852 ที่แคว้นวาเลนเซีย ประเทศสเปน ศึกษากีตาร์ตั้งแต่อายุ 8 ปี ศึกษาเปียโน และการประพันธ์เพลง ในวิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงมาดริค ศึกษากีตาร์กับ จูเลียน อาคัส (Julian Arcas)และโทมัส เดมัส(Tomas Damas) จนกระทั่งมีชื่อเสียงด้านกีตาร์ ภายหลังได้ออกเดินทางไปแสดงคอนเสิร์ต ที่ปารีส ลอนดอน ผลงานของทาร์เรก้า เต็มไปด้วยความละเอียดอ่อน นุ่มนวลต้องอาศัยเทคนิคอย่างมาก เทคนิคในการเล่นกีตาร์ ของทาร์เรก้าเป็นที่ยอมรับ และยกย่องของนักกีตาร์ทั่วไป มีความสำคัญอย่างมากต่อการศึกษากีตาร์จนถึงปัจจุบัน ทาร์เรก้า มีลูกศิษย์มากมาย และในจำนวนนี้มีคนสำคัญ เช่น มิเกล โยเบท(Miguel Llobet), เอมิลิโอ ปูฮอร์ (Emilio Pujol) ซึ่งทั้งสอง ได้รับอิทธิพลจากทาร์เรก้ามากทั้งแบบอย่างในการเล่น การประพันธ์บทเพลงและเทคนิค นอกจากนั้น ทาร์เรก้า ยังได้เรียบเรียงบทเพลงจากคีตกวีที่มีชื่อเสียง และยิ่งใหญ่หลายคนเพื่อเอามาใช้เล่นกับกีตาร์ เช่น บาค(Bach), เบโธเฟน(Beethoven), ชูมาน(Shumann), เมเดลโซล(Mendelssohn), โชแปง(Chopin), อัลบานีส(Albeniz) เป็นต้น

ทาร์เรก้า ได้พัฒนาดัดแปลงแก้ไขเทคนิคการเล่นกีตาร์ให้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น การวางมือรวมทั้งลักษณะของการวางแขนขวา นับเป็นแบบอย่างที่นักกีตาร์ในปัจจุบันได้ปฏิบัติกันมา รวมทั้งการดีดพักสายของเป็นผลงานของทาร์เรก้า นอกจากนี้ ทาร์เรก้า ยังคิดค้น และบันทึกแบบฝึกหัดนิ้วแต่ละนิ้ว ทั้งมือซ้าย และมือขวาซึ่งเป็นแบบฝึกหัดเฉพาะที่สามารถจะทำให้เทคนิคของทั้งสองมือก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสามารถเล่นได้ดีกว่านักกีตาร์รุ่นก่อนมาก ทาร์เรก้า ได้ให้ความสำคัญกับเสียงมากซึ่งนักกีตาร์รุ่นก่อนไม่ค่อยได้ให้ความสำคัญมากนัก แบบฝึกหัดมือขวาของทาร์เรก้า จะสามารถเล่นให้ได้เสียงที่ดียิ่งขึ้น ทาร์เรก้า ได้ค้นหาเทคนิค และวิธีการเล่นต่างๆ ดังที่นักกีตาร์รุ่นหลังได้ปฏิบัติและนำมาใช้สืบทอดต่อมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เทคนิค และบทเพลงของทาร์เรก้าได้ปฏิวัติและเปลี่ยนแปลงจากนักกีตาร์รุ่นเก่าโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเล่นกีตาร์ในแนวทางใหม่หลังจากที่ได้เล่นสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยเรเนซองส์ บาโรค คลาสสิก และโรแมนติก จนถึงปัจจุบันนี้ ทาร์เรก้า ได้เขียนบทเอทูดสั้นๆ ไว้มากมายซึ่งแต่ละบทเอทูดก็มีเทคนิคการเล่นที่แตกต่างกันด้วยซึ่งสามารถทำให้นักกีตาร์รุ่นหลังปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการเล่นของตัวเองให้ดียิ่งขึ้น ทาร์เรก้า เสียชีวิตในวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1909 ที่เมืองบาเซโลนา ประเทศสเปน

ตัวอย่างบทเพลงเอทูดของ ฟรานซิสโก ทาร์เรกา
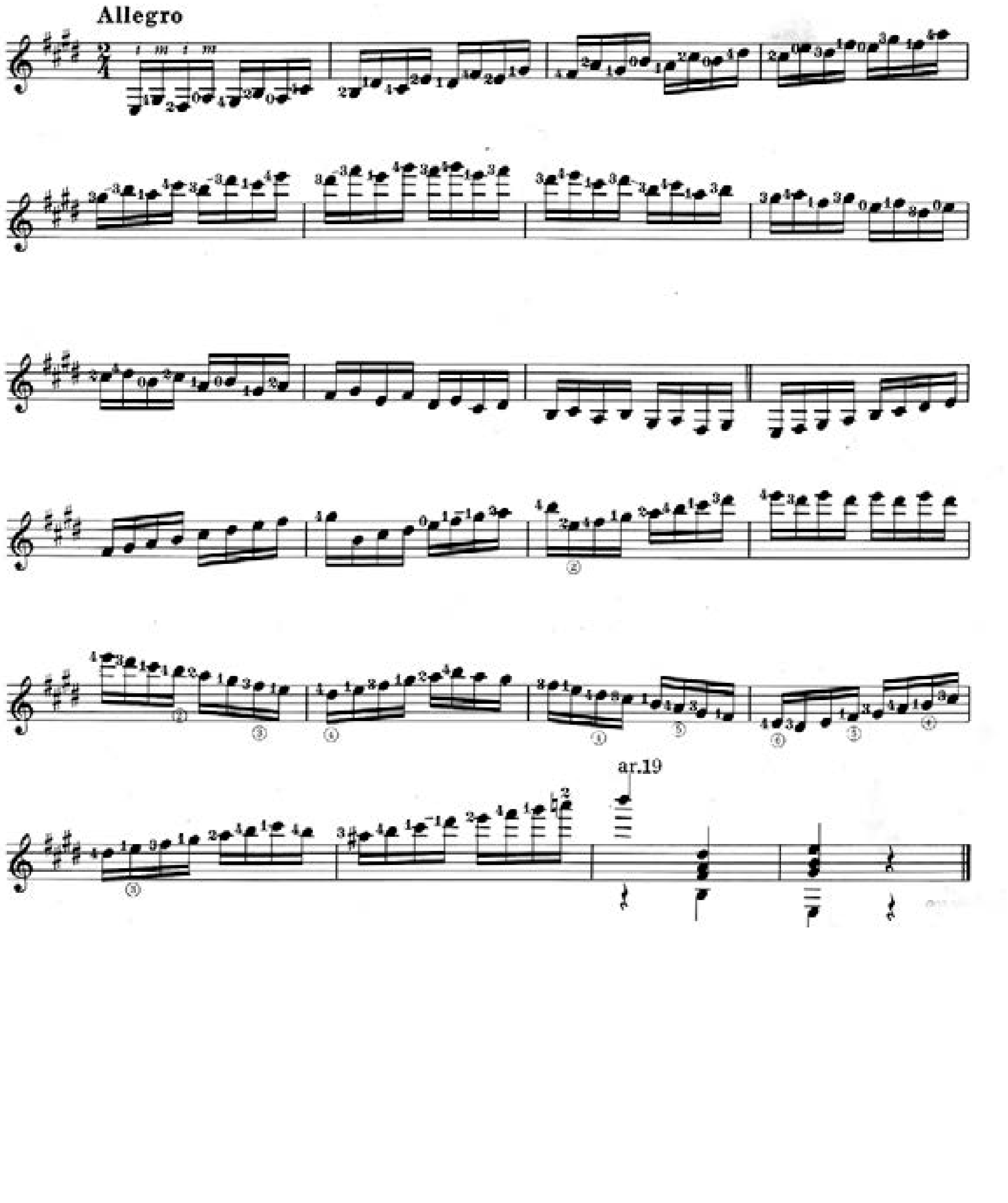
บทเพลงเอทูดของจูอิโอ เรกอนดิ

จูลิโอ เรกอนดิ นักกีตาร์คลาสสิก นักคอนเชอร์ตินา (Concertina) และนักประพันธ์เพลง เกิดที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ มารดาเสียชีวิตในขณะที่เขาเกิด เขาได้รับการดูแลโดยบิดาชาวอิตาลีที่เป็นนักกีตาร์ ในวัยเด็ก เรกอนดิ เป็นเด็กอัจฉริยะจึงได้รับฉายาว่า “พากานินีน้อย” เพราะสามารถออกแสดงคอนเสิร์ตได้ตั้งอายุ 7 ปี ในปี ค.ศ. 1831 เรกอนดิ ได้ย้ายไปพำนักที่ประเทศอังกฤษกับบิดาของเขาเพื่อแสดงคอนเสิร์ตกีตาร์คลาสสิกที่นั่น เรกอนดิ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เขาได้พบกับเลออนฮาร์ด ชูลซ์ (Leonhard Schulz) ผู้ตีพิมพ์ผลงานกีตาร์คลาสสิกของ มอโร จูเลียนี ในปี ค.ศ. 1835 บิดาของเรกอนดิได้หนีจากไป ปล่อยให้เรกอนดิ ต้องเผชิญชะตากรรมที่ประเทศอังกฤษเพียงคนเดียว ถึงกระนั้นก็ตาม เรกอนดิ ก็ยังแสดงคอนเสิร์ตสม่ำเสมอโดยได้รับการช่วยเหลือจากพ่อแม่อุปถัมภ์ จนกลายเป็นพลเมืองอย่างถาวรของประเทศอังกฤษ ในปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1841 เรกอนดิ ได้พบกับนักกีตาร์ผู้ยิ่งใหญ่สองคนคือ มัตเตโอ คาร์คาสซี และเฟอร์นานโด ซอร์ ทั้งสองนิยมชมชอบในตัวเรกอนดิเป็นอย่างมาก ซอร์ ได้ประพันธ์เพลงมอบให้แก่ เรกอนดิ และยังประพันธ์เพลง “แกรนด์ดูเอท” (Grand Duet) ไว้สำหรับบรรเลงคู่กันอีกด้วย เรกอนดิ เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในปี ค.ศ. 1872 ศพของเขาถูกฝังที่โบสถ์เซนต์แมรี่ ส่วนผลงานของเรกอนดิ ส่วนใหญ่จะสูญหายไป

ในปี ค.ศ. 1981 บทเพลงเอทูด 10 บท ของเรกอนดิ ถูกค้นพบภายหลังและพิสูจน์ได้ว่าโน้ตนั้นเป็นของจริง โดยนักดนตรีศาสตร์ขาวอเมริกันมาทันยา โอฟี (Matanya Ophee)จึงนำออกตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์โอฟี ในปี ค.ศ. 1995 เรกอนดิ ได้รับความชื่นชมว่าเป็นผลงานในรูปแบบโรแมนติก มากว่าจะเป็นผลงานในรูปแบบคลาสสิกตามยุคสมัยของเขาในขณะนั้นเอง

ตัวอย่างบทเพลงเอทูด หมายเลข 1 ของ จูอิโอ เรกอนดิ
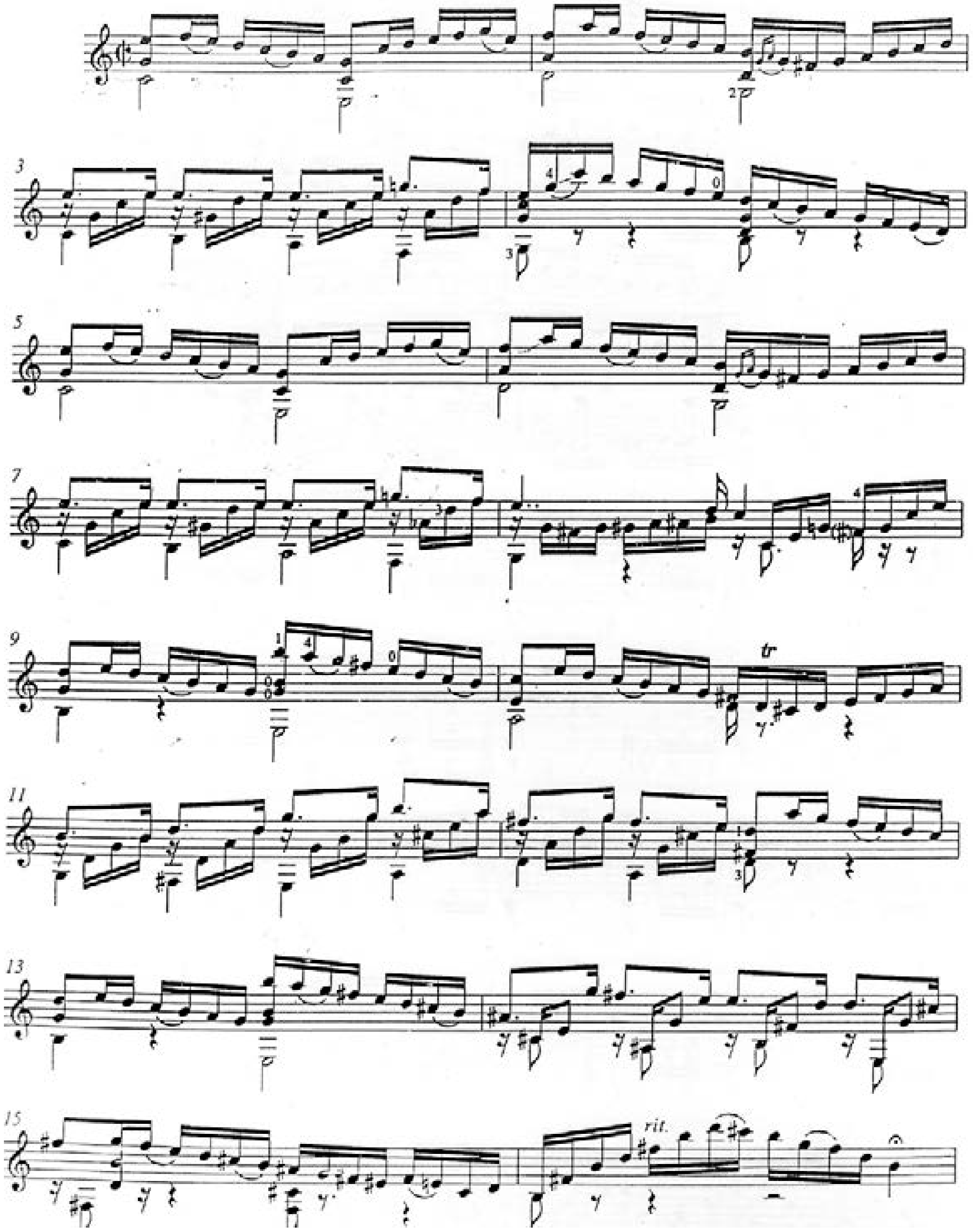
บทเพลงเอทูดของวิลลา โลโบส

วิลลา โลโบส เกิดในครอบครัวนักดนตรีที่ร่ำรวย โลโบส เริ่มต้นด้วยการเล่นเครื่องดนตรีเชลโล่ เป็นครั้งแรก ต่อมาภายหลังจึงเล่นกีตาร์ ภายหลังพ่อของเขาได้เสียชีวิตลง โลโบส จึงได้อาศัยอยู่กับป้าของเขา และเริ่มเล่นดนตรีข้างถนน ในโรงภาพยนตร์ เพื่อที่จะได้รับเงินสำหรับครอบครัวของเขา ในช่วงต้น โลโบส แต่งเพลงจากการรวมกันของเหล่านักดนตรีข้างถนนเพื่อนของเขา ตลอดชีวิตเริ่มตั้งแต่ในช่วงวัยรุ่น โลโบส ใช้ชีวิตไปกับเสียงเพลงเป็นนักดนตรีข้างถนน แต่งเพลงเต้นรำพื้นบ้าน ซึ่งจะแตกต่างจากนักกีต้าร์คนอื่นๆ โลโบส พยายามที่จะ รักษาความสมดุลของการเล่นแบบด้นสดๆ ด้วยเทคนิค ทักษะฝีมือที่เขาได้ศึกษาวิธีการเล่นกีตาร์ของ เฟอร์นานโดซอร์, มัตเตโอ คาร์คาสซี และฟรานซิสโก ทาร์เรกา ซึ่งต่อมาในภายหลังว่าบทเพลงของโลโบส เป็นการผสมผสานสไตล์คลาสสิก ยุโรป กับดนตรีของบราซิล ในขณะที่ดนตรีของโลโบส ได้รับอิทธิพลจากบราซิล ทำให้เขามีชื่อเสียงระหว่างประเทศของเขา เป็นเพราะช่วงเวลาที่เขาอยู่ในปารีส ในปี ค.ศ. 1923 ภายใต้ทุนของรัฐบาลบราซิล ที่ต้องการจะให้เพลงบราซิลมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ในปี ค.ศ. 1928 โลโบส ได้เผยแพร่บทเพลง เอทูดสิบสองบทของเขาสำหรับกีตาร์ นับเป็นงานที่มีคุณค่าสำหรับกีต้าร์คลาสสิกที่ช่วยยกระดับกีตาร์คลาสสิกจากถนนและเข้าไปในห้องโถงชมคอนเสิร์ตทั่วโลกจนถึงวันที่ได้ร่วมงานกับ โจควิน รอสดิโก (Joaquin Rodrigo), วิลเลียม วอลตัน (William Walton), เบนจามิน บริทเตน (Benjamin Btitten) และคนอื่นๆ บทเพลงเอทูดของ โลโบส เป็นตัวอย่างบทเพลงกีต้าร์คลาสสิก ที่ได้รับการยกย่องเนื่องจากมีความโดดเด่น มีความซับซ้อนทางเทคนิคการเล่นเกิดขึ้น นักกีตาร์ต้องเล่นจากความเข้าใจกีตาร์คลาสสิกอย่างแท้จริง

นับเป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรีเนื่องจากชีวิตของ โลโบส ที่บราซิล ซึ่งเป็นที่อาศัยอยู่นำมาเป็นองค์ประกอบในงานดนตรีของ โลโบส อันเป็นข้อแตกต่างจากของคีตกวีที่น่าประทับใจบนเครื่องมือ และความรู้ที่ใช้เทคนิคการประพันธ์ การสร้างความซับซ้อนในบทเพลง คุณภาพของบทเพลง เอทูดสิบสองบทของ โลโบส อยู่ในระดับสูงที่นักกีต้าร์ต้องเก่ง มีทักษะสูงมีความพร้อมทางเทคนิคจึงจะสามารถเล่นได้ในทุกๆ บท

ตัวอย่างบทเพลงเอทูด หมายเลข 1 ของ วิลลา โลโบส
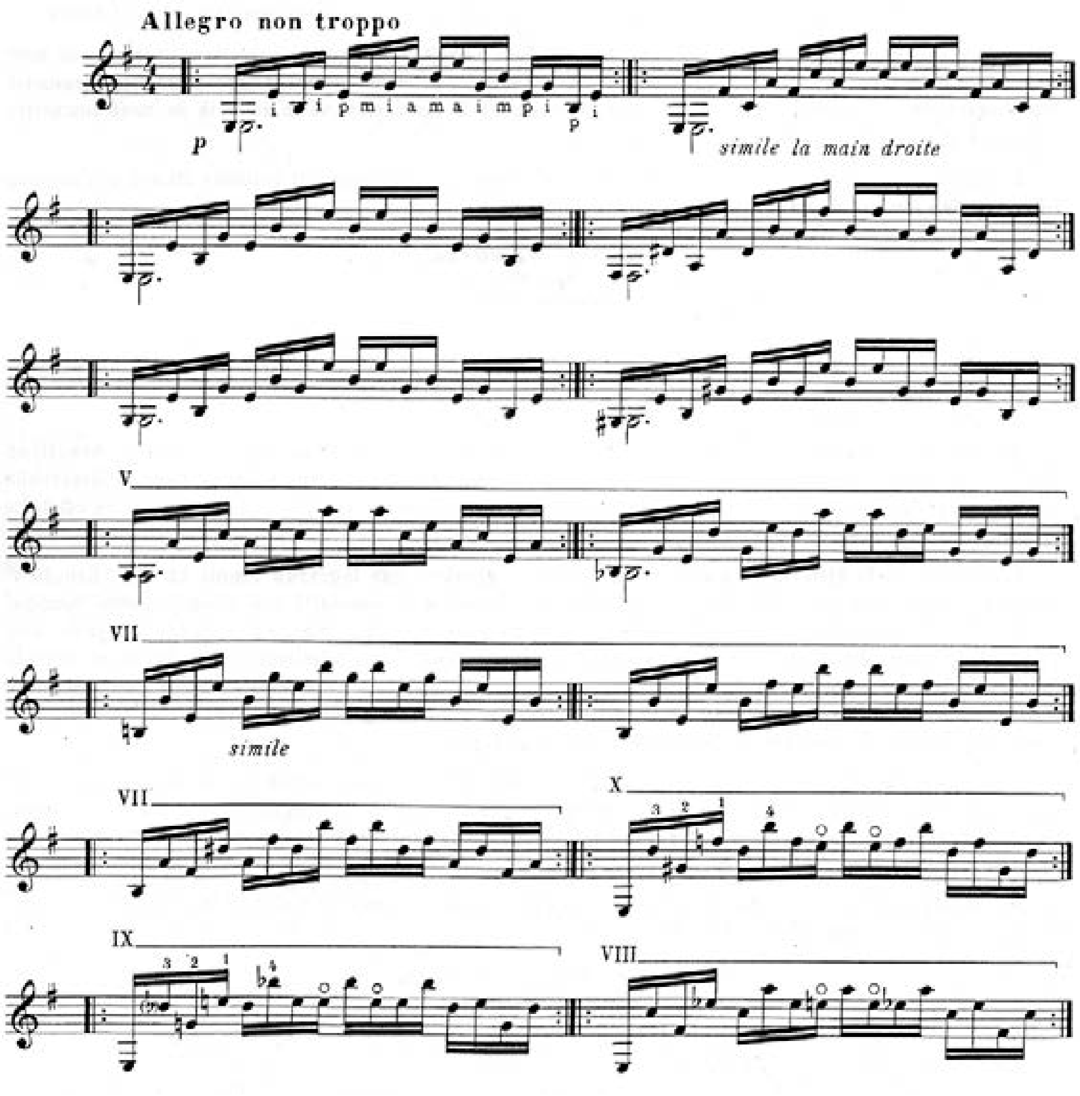
บทเพลงเอทูดของลีโอ บราวเวอร์

ลีโอ บราวเวอร์ นักกีตาร์ นักประพันธ์เพลงชาวคิวบา เรียนกีตาร์จากบิดา บราวเวอร์ เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1939 เขาได้รับแรงผลักดันทางดนตรีจากนักประพันธ์เพลงนักกีตาร์หลายคน เช่น วิลลา โลโบส, ฟรานซิสโก ทาร์เรกา เป็นต้น บราวเวอร์ ถูกฝึกฝนให้บรรเลงกีตาร์จากนักประพันธ์เหล่านี้ โดยให้บรรเลงจากความจำ ไม่ต้องดูโน้ต ให้ฟังในสิ่งที่บรรเลง การฝึกเช่นนี้ทำให้บราวเวอร์ มีทักษะทางหูที่ดีเลิศตั้งแต่ในวัยเด็ก บราวเวอร์จบการศึกษาจาก เดอะมิวสิกอะคาเดมี ออฟ เปเรียลลาด (The Music Academy of Peyrellade) เรียนกีตาร์ และทฤษฎีดนตรีกับ อิซาค นิโคลา (Isaac Nicola) ชาวคิวบาซึ่งเป็นศิษย์ของ เอมิลิโอ พูโจ นักกีตาร์คลาสสิกชื่อดังชาวสเปน หลังจากนั้น ในปี ค.ศ. 1960 บราวเวอร์ได้กลับไปศึกษาดนตรีต่อที่ เดอะจูเลียสสคูล (The Juilliard School) และเดอะยูนิเวอร์ซิตี ออฟฮาร์ดฟอร์ด(The University of Hartford) ประเทศสหรัฐอเมริกา เรียนการประพันธ์เพลงกับ วินเซนท์ เพอซิเชตติ (Vincent Persichetti) และสเตเฟน โวลป์ (Stefan Wolpe) ในปี ค.ศ. 1961 บราวเวอร์ มีโอกาสฟังผลงานเพลงแนวใหม่ของนักประพันธ์เพลง เช่น สตอคเฮาเซน (Stockhausen), เพนเดเรกี (Penderecki) เป็นเหตุให้ บราวเวอร์ หันเหแนวทางการประพันธ์เพลงสมัยใหม่มากขึ้น เมื่อเรียนจบได้เดินทางกลับมาที่ประเทศคิวบาทำงานเป็นหัวหน้าภาควิชาดนตรีที่ เดอะคิวบาโมชันพิเจอร์ อินสทูทิว (The Cuban Motion Picture Institute) สอนการเรียบเรียงเสียงประสาน การประพันธ์เพลงที่ เดอะมิวสิกอะคาเดมีออฟฮาวานา (The Music Academy of Havana) เป็นผู้อำนวยเพลงวงซิมโฟนีออร์เคสตร้าแห่งชาติของประเทศคิวบา (The National Symphony of Cuba) รวมทั้งวงอื่นๆ ในต่างประเทศ เช่น เบอร์ลินฟิลฮาร์ โมนิก (Berlin Philhamonics) เป็นต้น ส่วนในฐานะนักกีตาร์ บราวเวอร์ ได้รับเชิญให้ไปแสดงคอนเสิร์ต และบรรยายตามเทศกาลดนตรีทั่วโลก

ผลงานการประพันธ์ของ บราวเวอร์ ได้รับอิทธิพลจากดนตรีพื้นเมืองของประเทศคิวบา เป็นส่วนใหญ่ ต่อมาปี ค.ศ. 1960 - 1970 จึงเริ่มประพันธ์เพลงสมัยใหม่เพิ่มขึ้น ผลงานของ บราวเวอร์ ในช่วงนี้มีรูปแบบทางดนตรีแบบทางยุโรป คล้ายกับผลงาน บาตอก(Bartok), สตราวินสกี (Stravinsky) ต่อมาปี ค.ศ. 1980 ผลงานของ บราวเวอร์ จึงเป็นแบบนีโอโรแมนติกโดยมีการผสมผสานดนตรีสมัยใหม่เข้ากับดนตรีพื้นเมือง โดยเฉพาะบทเพลงเอทูด 20 บทของ บราวเวอร์ มีการสร้างเทคนิค และรูปแบบการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกขึ้นมากมาย

ตัวอย่างบทเพลงเอทูด หมายเลข 1 ของ ลีโอ บราวเวอร์
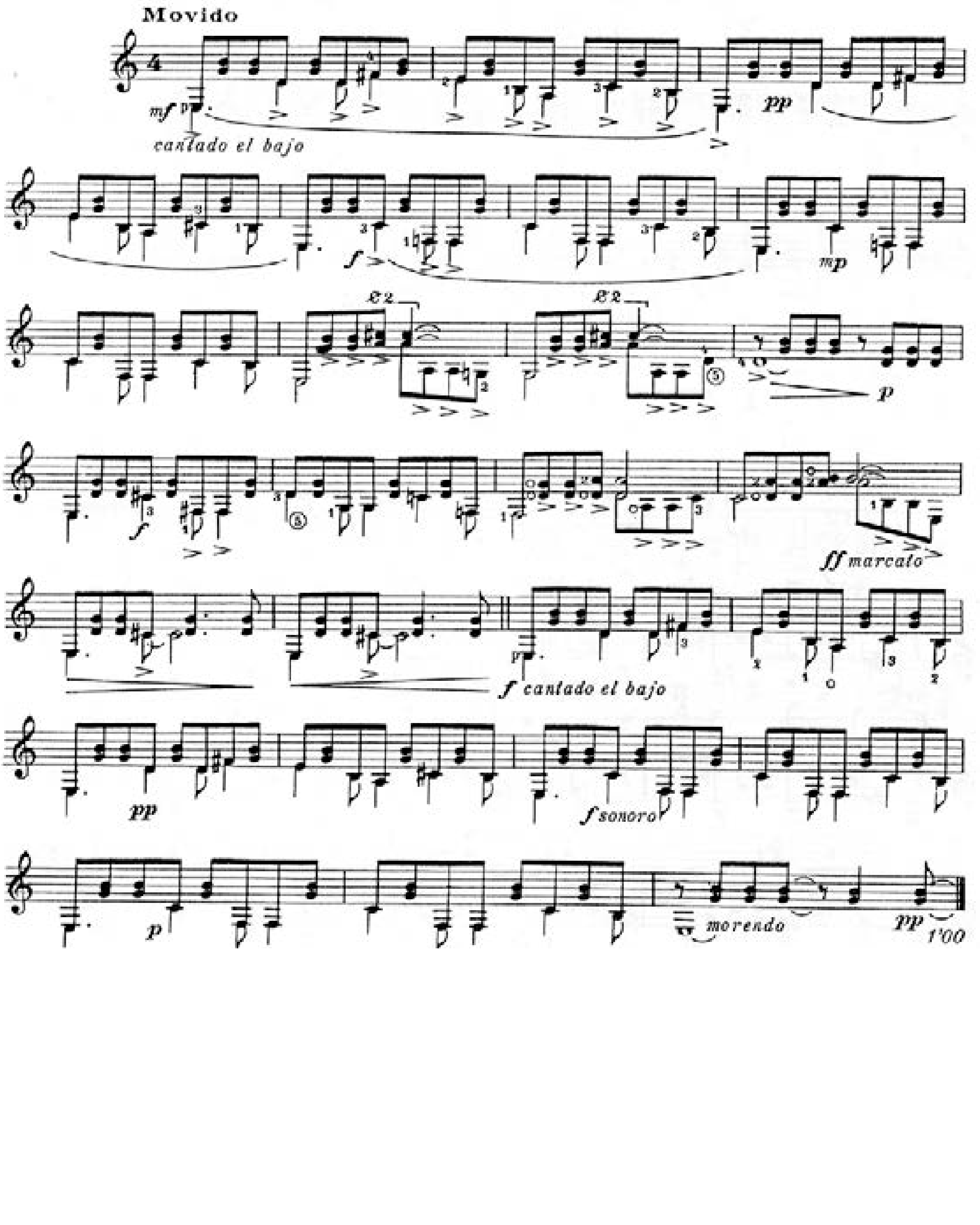
บทที่ 3

อรรถาธิบายบทประพันธ์และเทคนิคการเล่น

บทเพลงแบบฝึกหัด ที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ 24 บท เป็นบทเพลงที่ใช้สำหรับการฝึกเทคนิคกีตาร์ที่เน้นการพัฒนาการเล่นมือขวาเป็นหลัก เนื่องจากเป็นปัญหาใหญ่ที่พบกับนักกีตาร์ทั่วไป นอกจากนี้ การเล่นบทเพลงเอทูด ที่ผู้เล่นไม่คุ้นเคย ไม่ชอบฝึก เนื่องจากมีทัศนคติในการเล่นที่ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตั้งจุดประสงค์ของบทเอทูดทุกๆ บทเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงกำหนดรูปแบบการบรรเลง(Style) สร้างจุดเด่นของเทคนิคที่ต้องการ กำหนดความช้าเร็ว (Tempo) กำหนดคีย์ (Key) ในการประพันธ์ เลือกหาความเหมาะสมของบรรเลงด้วยกีตาร์ เช่น ควรจะใช้คีย์ แบบใด กำหนดสังคีตลักษณ์ของทุกบทเอทูดไว้ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้น กำหนดท่อน A กำหนดท่อน B ไว้อย่างชัดเจนก่อน บทเพลงควรมีทั้งหมดกี่ท่อน บทเพลงแต่ละท่อนควรจะมีทั้งหมดกี่ห้อง จากนั้นจึงประพันธ์บทเพลงลงบนกระดาษเขียนโน้ต เพื่อเป็นแนวทางในการเล่น ในขั้นตอนนี้พยามทดลองเล่น เพื่อหาความเป็นไปได้บนกีตาร์ พร้อมกับกำหนดทำนองหลัก (Theme) กำหนดประโยคหลัก (Phrase) กำหนดประโยคย่อย (Semi Phrase) ประพันธ์ช่วงท้ายประโยค (Cadence) ให้จบด้วยคอร์ดโดมินันท์ (Dominant) หรือ คอรด์โทนิก (Tonic) ขั้นต่อไปจึงบรรเลงกีตาร์ตามโน้ต ตามความรู้สึก (Feeling) ที่ต้องการ บันทึกเสียงลงในโปรแกรมคิวเบส (Qubase) สร้างความเป็นดนตรี (Musical) จากโน้ตแผ่นกระดาษที่ร่างไว้ เพื่อใช้เป็นโครงในครั้งแรก โน้ตที่เกิดขึ้นจากการบันทึกเสียงจะมีลักษณะแตกต่างกัน ขั้นตอนสุดท้ายจึงจดบันทึกโน้ตจากเสียงกีตาร์ที่บรรเลงเก็บไว้ในโปรแกรมคิวเบส นำมาเขียนลงในโปแกรมซิเบเลียส (Sibelius) สรุปขั้นตอนในการสร้างสรรค์บทเพลงเอทูด คือ

1. กำหนดเทคนิคกีตาร์
2. กำหนดรูปแบบการเล่น
3. เขียนโน้ตเป็นโครงร่างของบทเพลง
4. กำหนดคีย์ที่เหมาะสม กำหนดความช้า เร็ว
5. กำหนดอารมณ์เพลงลงในโน้ต
6. จัดตำแหน่งนิ้งมือซ้าย มือขวาในการบรรเลง (Fingering)
7. บันทึกเสียงเพื่อเป็นตัวอย่างในโปรแกรมคิวเบส
8. บันทึกโน้ตจากโปรแกรมคิวเบส มาเก็บไว้ที่โปรแกรม ซิเบเลียส
9. ทดลองเล่นครั้งสุดท้ายเพื่อจัดความเร็ว ปรับแต่งคีย์เพลง ปรับแต่งท้ายประโยคเพลง และเพิ่มเติมการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation)

1. บทเพลงEtude No. 1

บทเพลงฝึกเทคนิค การสร้างสมดุลของมือขวาระหว่างนิ้ว p ที่เล่นแนวเบส และนิ้ว i นิ้ว m นิ้ว a เล่นแนวคอร์ด เล่นเทคนิคอาร์เปโจในจังหวะตามอารมณ์ความรู้สึกของผู้เล่น โดยนิ้ว p ทำหน้าที่เล่นทำนองคล้ายกับเสียงนักร้อง ในเพลงไทยเดิมด้วยบันไดเสียง เพนตาโทนิก (Pentatonic scale) ที่เป็นบันไดเสียงโน้ต 5 ตัว ประกอบด้วยโน้ต E G A B D บทเพลงเล่นในบันไดเสียง E ไมเนอร์ รูปแบบสังคีตลักษณ์ที่ใช้ คือ ทุกประโยคของบทเพลงจบลงด้วยโน้ตตัวกลม ให้จังหวะลากเสียงยาว ไม่มีเส้นกั้นห้องเพลง บทเพลงฝึกการเล่นอาร์เปโจในบันไดเสียง E ไมเนอร์ ที่แนวเบสเล่นดำเนินทำนอง ลักษณะเด่นของเพลงส่วนที่เป็นขั้นคู่ 4 ในอัตราจังหวะผสม ใช้โน้ตอัตราจังหวะสาม และตอนท้ายของเพลงที่มือขวาเล่นเป็นกลุ่มคอร์ดด้วยนิ้ว i m a ดีดพร้อมกัน การเคลื่อนแนวทำนองที่สำคัญ อยู่ที่สาย 3 นิ้ว i

ตัวอย่างที่ 1

ลักษณะเด่นของเพลงใช้ขั้นคู่4 ในอัตราจังหวะผสม จากโน้ตอัตราจังหวะสาม ฝึกมือขวาเล่นนิ้ว p i m a ติดต่อกันอย่างเร็วให้เกิดเสียงที่สมดุล แนวทำนองอยู่ที่เบสนิ้ว p

ตัวอย่างที่ 2

บรรเลงเป็นกลุ่มคอร์ด ให้เสียงทำนองบันไดเสียงเพนทาโทนิก เสียงโน้ตสูงสุดคือ B A G A B A G E อย่างชัดเจนในขณะบรรเลงด้วยขั้นคู่ 4

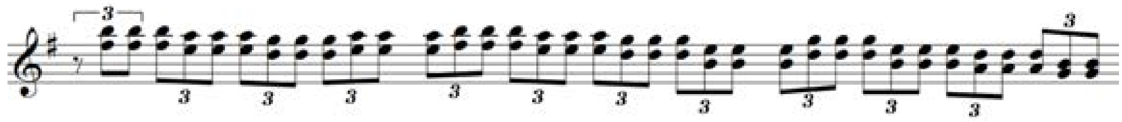

ตัวอย่างที่ 3

มือขวาเน้นกลุ่มคอร์ดด้วยนิ้ว i m a ดีดพร้อมกัน ความสำคัญในการเคลื่อนแนวทำนองอยู่ที่นิ้ว i ซึ่งเล่นอยู่ที่สาย 3 จากตัวอย่างที่แสดงไว้โน้ตบรรทัดล่าง จะเขียนแสดงเสียงโน้ตที่ต้องการเน้นเป็นทำนองที่เด่น คือ โน้ตเสียง B D B A G A B

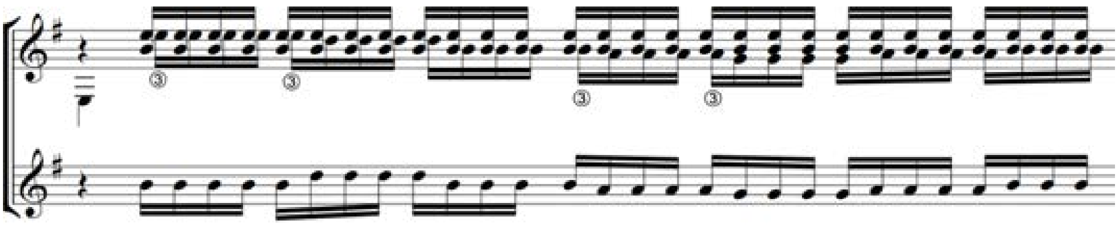

2. บทเพลง Etude No. 2

บทเพลงฝึกเทคนิค เครื่องหมายเชื่อมเสียง (Slur) ขาขึ้น ให้ชัดเจนเพื่อสร้างความแข็งแรงของมือขวา นิ้ว 2 3 (นิ้วกลาง นิ้วนาง) และนิ้ว 3 4 (นิ้วนาง นิ้วก้อย) บทเพลงเล่นในบันไดเสียง E ไมเนอร์ ในอัตราจังหวะผสม 6/8 จังหวะเร็ว มีโน้ตทั้งหมด 92 ห้อง แบ่งออกเป็น 10 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 12 ท่อน B ห้องที่ 13 – 24 ท่อน C ห้องที่ 25 – 31 ท่อน D ห้องที่ 32 – 41 ท่อน E ห้องที่ 42 – 48 ท่อน F ห้องที่ 49 – 55 ท่อน G ห้องที่ 56 – 62 ท่อน H ห้องที่ 63 – 69 ท่อน I ห้องที่ 70 – 82 ท่อน J ห้องที่ 83 – 92 บทเพลงใช้บันไดเสียงโครมาติก ในคีย์ Eไมเนอร์ ไม่มีการแบ่งประโยคเพลงคงที่ตายตัว เช่น ท่อน A มี 12 ห้อง ท่อน B มี 12 ห้อง ท่อน C มี 7 ห้อง ท่อน D มี 10 ห้อง เป็นต้น

การฝึกหัดบทเพลงแบบฝึกหัดบทนี้ควรใช้เครื่องจับจังหวะ (Metronome) เท่านั้น เริ่มต้นการฝึกในความเร็วที่ช้าก่อน เมื่อทำได้อย่างชัดเจนจึงค่อยๆ เพิ่มความเร็วไปจนถึง q. = 158 ตามที่บทเพลงกำหนดไว้

ตัวอย่างที่ 4 ท่อน A ห้องที่ 1 -12

เป็นการนำเสนอช่วงนำเพลง (Introduction) ทั้งประโยค ท่อน A มี 12 ห้อง ให้ฝึกเล่นเครื่องหมายเชื่อมเสียงขาลง จากกลุ่มเสียงโน้ตสามเสียง ห้องที่ 2-5 ใช้เสียงโน้ตเสียง G วิ่งเข้าหาโน้ตเสียง C และยกเสียงขึ้นคู่แปด (Octave) ติดต่อกันสองครั้ง จากนั้นจึงใช้โน้ตในบันไดเสียง E ไมเนอร์ ขาลง เริ่มจากห้องที่ 5-12 สร้างเป็นโน้ตหลัก คือโน้ตเสียง E D C B A G F#
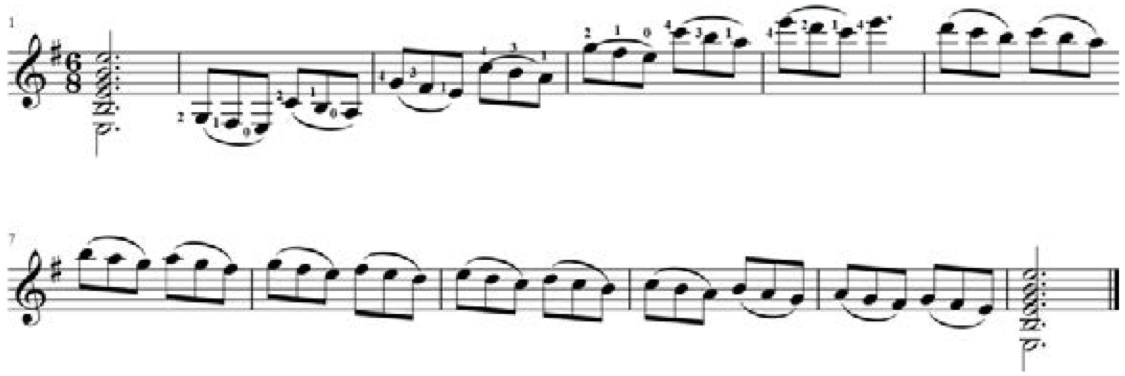
ตัวอย่างที่ 5 ท่อน B ห้องที่ 13 -24

ท่อน B ห้องที่ 13-24 ทำนองเพลงอยู่ที่สาย 4 ทั้งหมด ส่วนแนวเบสใช้สายเปล่าสาย 6 การเคลื่อนที่ด้วยบันไดเสียงโครมาติก (Chromatic) ขาลง จุดประสงค์เพื่อการฝึกหัดนิ้วมือซ้าย นิ้ว 2 1 0 บทเพลงจะสร้างเสริมให้นิ้วมีกำลังแข็งแรง เมื่อฝึกเล่นได้จนชำนาญให้เปลี่ยนนิ้วมือซ้ายมาใช้นิ้ว 3 2 0 ตามลำดับ

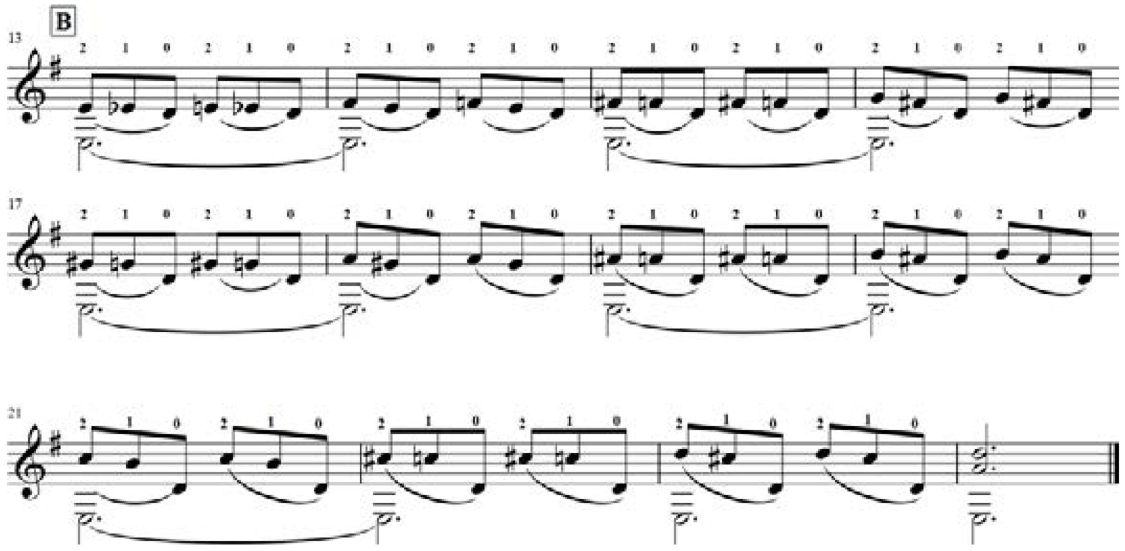

3. Etude No. 3

บทเพลงเล่นในบันไดเสียง E ไมเนอร์ มี 111 ห้อง 10 ท่อนเพลง คือ ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8 ท่อน A2 ห้องที่ 9 – 18 ท่อน A3 ห้องที่ 19 – 36 ท่อน A4 ห้องที่ 37 – 44 ท่อน B1 ห้องที่ 45 – 52 ท่อน A5 ห้องที่ 53 – 62 ท่อน B2 ห้องที่ 61 – 72 ท่อน A6 ห้องที่ 73 – 82 ท่อน B3 ห้องที่ 83 – 90 ท่อน A7 ห้องที่ 91 – 98 ช่วงหางเพลง ห้องที่ 99 – ห้องที่ 111 เนื้อดนตรีในบทเพลงนี้เป็นดนตรีแบบดนตรีประสานแนว (Homophony) กล่าวคือ มีแนวทำนองหลักที่เป็นแนวที่สำคัญ และมีแนวประสาน การฝึกการเล่นที่จะสร้างสรรค์จินตนาการตามเรื่องราวของการผจญภัย บทเพลงจะค่อย ๆ พัฒนาดนตรี ไปที่ละน้อยเป็นการฝึกการควบคุมมือขวาให้เกิดสมดุลในการเล่นคอร์ด เล่นอาร์เปโจ ผสมกับเทคนิคอื่นๆ ที่หลากหลาย เช่น เทมโบรา (Tambora) การเล่นซ้ำสลับที่โน้ตตามอารมณ์ผู้เล่น การเล่นเทคนิคเสียงหลอก (Harmonics) เทคนิคเสียงบอด(Pizzicato) สลับที่ระหว่างแนวทำนองกับแนวเบส

ตัวอย่างที่ 6 ท่อน A ห้องที่ 1 – 9

เสียงประสานที่เลือก ห้องที่ 1-4 คือ คอร์ด Em EmMaj7 Em7 และเริ่มเล่นทำนองในจังหวะที่สองห้องที่ 4 เป็นการเริ่มต้นบทเพลง จนถึงทำนองเดิมซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 9 ท่อน A2
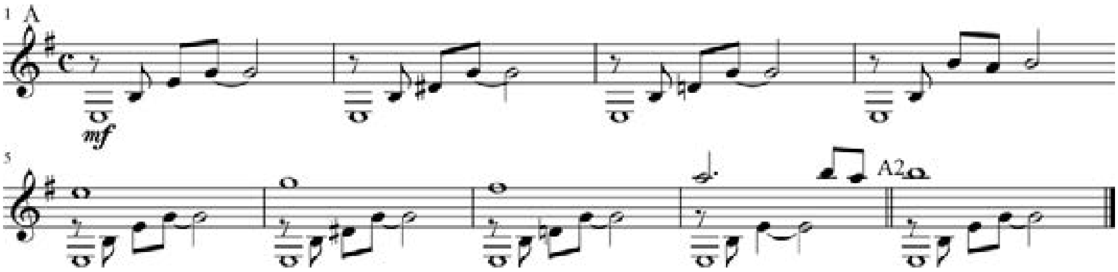
ตัวอย่างที่ 7 ท่อน A ห้องที่ 45 – 52

ย้ายแนวทำนองมาที่แนวเบส เสียงประสานที่เลือกใช้คือ คอร์ด E ไมเนอร์ โดยเริ่มเล่นเน้นแนวทำนอง สร้างสรรค์จากจินตนาการผู้เล่นได้ตามความรู้สึกในขณะเล่นบทเพลง

ตัวอย่างที่ 8 ห้องที่ 52

แนวทำนองในห้องนี้ เป็นการซ้ำโน้ตแบบไม่คงที่ เล่นสลับที่ได้ตามความต้องการ ทั้งหมดเป็นจำนวน 10 ครั้ง ทำได้หลายวิธี เช่น ครั้งแรกใช้โน้ตเสียง E G F# B ครั้งที่สองใช้โน้ตเสียง E F# G B ครั้งที่สามใช้โน้ตเสียง E B F# G ช่วงที่เล่นวนเวียนไปมา ควรใช้ความดัง เบา เพื่อสร้างอรรถรสของการเล่นด้วย

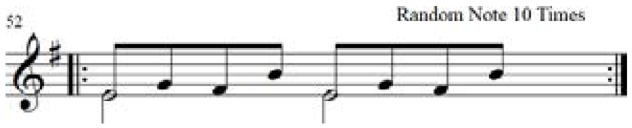

ตัวอย่างที่ 9 ท่อน B3 ห้องที่ 83 – 90

ประโยคเพลงในท่อนนี้ เป็นการเพิ่มอัตราความเร็วของจังหวะ และใช้ตัวโน้ตเขบ็ตสองชั้นกับเทคนิคอาร์เปโจ ห้องที่ 83 แนวทำนองอยู่ที่นิ้ว a ห้องที่ 84 แนวทำนองอยู่ที่นิ้ว p ต่อเนื่องไปจนถึงห้องที่ 90
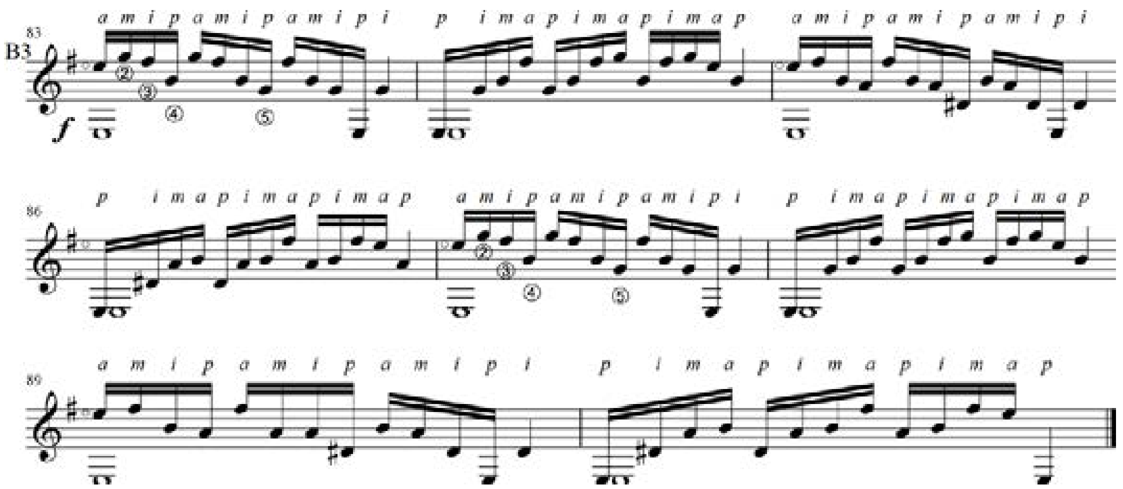
ตัวอย่างที่ 10 ห้องที่ 99-102

เป็นการเปลี่ยแนวทำนองโดยใช้เทคนิคเสียงหลอก ก่อนบทเพลงจะนำสู่ช่วงหางเพลง

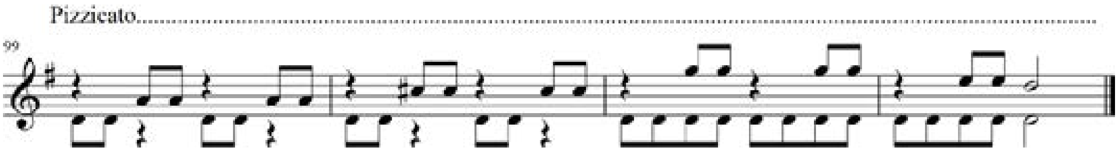

4. Etude No. 4

แนวดนตรีของบทเพลงสร้างจากการวางรูปมือซ้ายลงไปบนคอกีตาร์ แบ่งนิ้ว 1 2 3 4 มือซ้ายออก เป็นสองชุด ชุดแรกนิ้ว 1 เล่นทาบบนคอกีตาร์ทีละสามสาย ชุดที่สอง นิ้ว 2 3 4 เรียงกัน ให้ตั้งเป็นแนวตรงเสมือนว่า เล่นแบบทาบสาย การดำเนินบทเพลงจะเล่นสลับตำแหน่งกันระหว่างนิ้วทั้งสองชุดดังกล่าว บนบันไดเสียงโครมาติก โดยจบด้วยคอร์ดอ E เมเจอร์ในท่อน C และท่อน D เป็นแบบฝึกที่ใช้สำหรับการเปลี่ยนตำแหน่งมือซ้ายโดยใช้รูปแบบเดียวกันเดียวกันตลอดทั้งเพลง บทเพลงเล่นในบันไดเสียง E เมเจอร์ แบ่งออกเป็น 5 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ท่อน B ห้องที่ 9 – 16 ท่อน C ห้องที่ 17 – 24 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32 ท่อน E ห้องที่ 33 – 40

ตัวอย่างที่ 11 ท่อน A ห้องที่ 1 – 4

แนวดนตรีเกิดจากการกำหนดโครงสร้างของคอร์ด เพื่อวางรูปมือซ้ายให้ทาบสายกีตาร์เป็นชุดที่หนึ่ง และชุดที่สอง การวางมือทั้งสองชุดดังกล่าว ใช้วิธีวางนิ้วมือซ้ายพร้อมกัน ในเวลาเดียวกันทุกนิ้วเท่านั้น เพราะฉะนั้นเนื้อดนตรีในบทเพลงนี้จึงเกิดเสียงประสานที่ไพเราะน่าฟังจากการวางมือทาบสายกีตาร์นั่นเอง

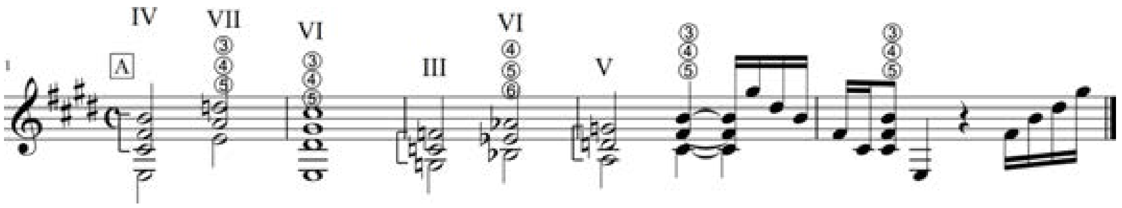

ตัวอย่างที่ 12 ท่อน C ห้องที่ 17 – 20

แนวดนตรีประพันธ์ขึ้นเพื่อให้ มือขวาเล่นเทคนิคอาร์เปโจ จากคอร์ดที่กำหนดโดยการวางรูปมือซ้ายทาบสายกีตาร์ มีการเพิ่มเติมแนวดนตรที่เป็นทำนอง เสียงประสาน และแนวเบส ในขณะที่เล่นต้องควบคุมการยกนิ้วมือซ้าย อย่าให้ห่างออกจากคอกีตาร์
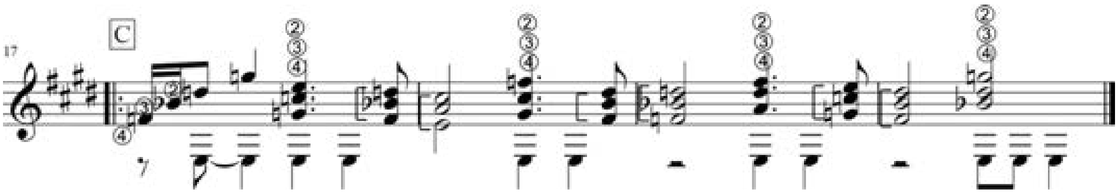
ตัวอย่างที่ 13 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32

เป็นการเคลื่อนที่ของแนวดนตรี ด้วยนิ้ว 4 (นิ้วก้อย) โดยกำหนดไว้ให้เล่นที่สาย 3 และสาย 2 เท่านั้น สลับกับนิ้ว 1 (นิ้วชี้) ที่ต้องทาบสายควบทั้งสาย 1 สาย 2 และสาย 3

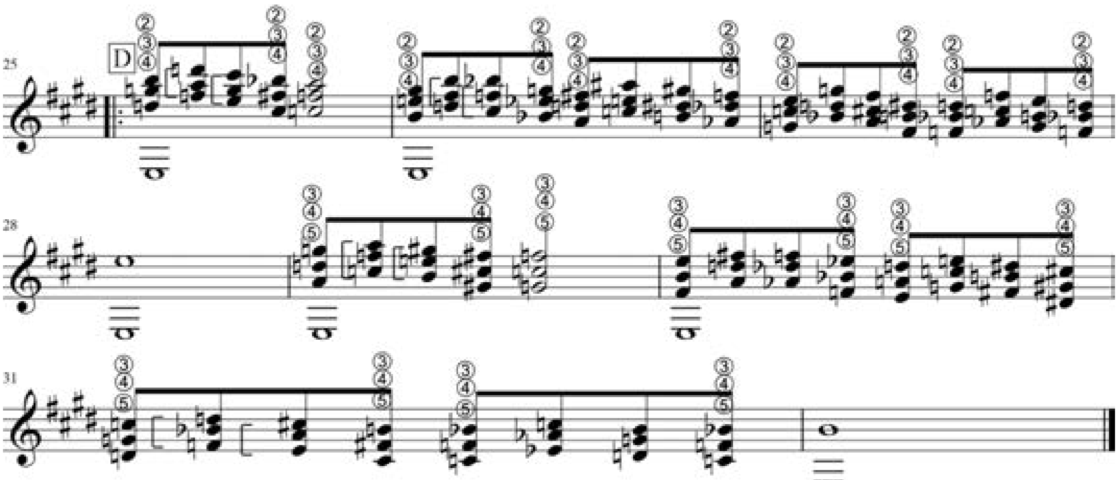

5. Etude No. 5

บทเพลงฝึกเทคนิค สร้างจากแนวคิดที่จะนำโน้ตในบันไดเสียงโครมาติกมาเล่นด้วยเทคนิคคอนทรารีโมชั่น เพื่อสร้างความน่าสนใจของเสียงประสาน ให้เป็นบทเพลงแบบฝึกหัดกีตาร์ บทเพลงนี้เล่นในบันไดเสียง E เมเจอร์ โครงสร้างแนวดนตรีสร้างจากการวิ่งสวนทางของแนวทำนองกับแนวเบส ทำให้เกิดเสียงประสานที่มีแนวดนตรีหลากหลาย (Polyphony)

บทฝึกในลักษณะนี้ จะมีความสำคัญกับแนวดนตรีทั้งสองแนวเท่ากัน และเคลื่อนไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 14 ท่อน A ห้องที่ 1 – 4

แนวดนตรีใช้การประสานเสียงแบบการวิ่งสวนทางของแนวทำนองเคลื่อนที่ขึ้นด้วยโน้ตเสียง F F# G G# แนวเบสเคลื่อนที่ลงด้วยโน้ตเสียง G# G F# F แนวคอร์ดเล่นโน้ตคงที่ด้วยโน้ตเสียง G#
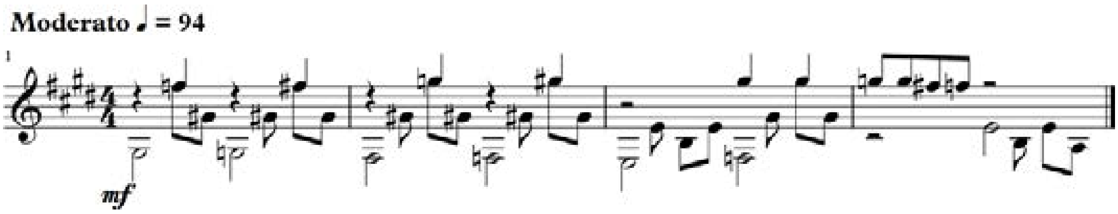
ตัวอย่างที่ 15 ท่อน A2 ห้องที่ 9 – 12

แนวดนตรีใช้การประสานเสียงแบบการวิ่งสวนทางอีกครั้ง แต่สลับที่ ให้แนวทำนองเคลื่อนที่ลงด้วยโน้ตเสียง A G# G F# แนวเบสเคลื่อนที่ขึ้นด้วยโน้ตเสียง E F F# G ส่วนแนวคอร์ดเล่นโน้ตคงที่ ด้วยโน้ตเสียง G# ตามเดิม
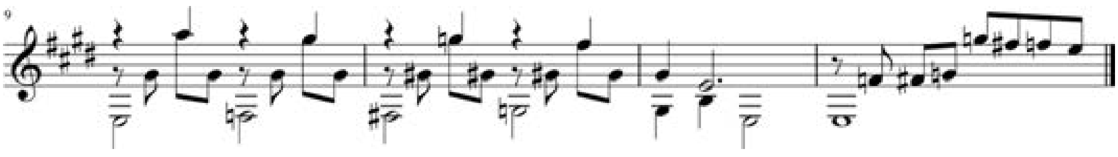
ตัวอย่างที่ 16 ท่อน A3 ห้องที่ 17 – 20

ท่อน A3 บทเพลงสร้างความน่าสนใจโดยวิธีการค่อยๆ เพิ่มความเร็ว การซ้ำโน้ต การเล่นอาร์เปโจตอนท้ายห้อง และการเคลื่อนที่แนวเบสไปยังคอร์ดโทนิกพลิกกลับครั้งที่ 1

6. Etude No. 6

บทเพลงฝึกเทคนิคมือซ้ายกดนิ้วค้างโน้ตไว้บนคอกีตาร์ให้ครบตามจังหวะ พร้อมกับเล่นเทคนิคเครื่องหมายเชื่อมเสียง ขาขึ้นให้ชัดเจน บทเพลงเล่นในบันไดเสียง A ไมเนอร์ รูปแบบสังคีตลักษณ์ที่ใช้ คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ท่อน B ห้องที่ 9 – 16 ท่อน C ห้องที่ 17 – 24 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32 บทเพลงแบบฝึกหัดนี้ต้องการให้ฝึกเล่นเทคนิคเครื่องหมายเชื่อมเสียงจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่ง ให้เกิดเป็นเสียงประสานในรูปคอร์ดที่มือซ้ายจับอยู่มีเสียงต่อกัน ตั้งแต่โน้ตตัวแรกไปจนถึงโน้ตตัวสุดท้ายห้ามยกนิ้วมือ ในขณะที่กดโน้ตตามเครื่องหมายเชื่อมเสียง กรณีที่ไม่ใช่สายเปล่า เสียงเบสต้องรักษาค่าโน้ตให้ครบเช่นกัน ในท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ทุกจังหวะ ที่หนึ่ง ในแต่ละห้องเพลง เป็นคอร์ดเสียงประสานแบบดนตรีแจ๊สทุกห้อง เน้นการเคลื่อนที่ของคอร์ด ให้ผู้ฟังได้ยินเสียงกระบวนแบบดนตรีแจ๊ส ผ่านการฝึกเทคนิคการเล่นเครื่องหมายเชื่อมเสียง ผู้เล่นต้องจัดเตรียมนิ้วมือซ้ายที่จะกดโน้ตค้างไว้

ตัวอย่างที่ 17

ห้องที่ 1-4 ช่วงนำของบทเพลงใช้เสียงประสานด้วยคอร์ด สำเนียงแจ๊ส คอร์ด Am7 F6 Fm7 BbMaj7 E7sus4
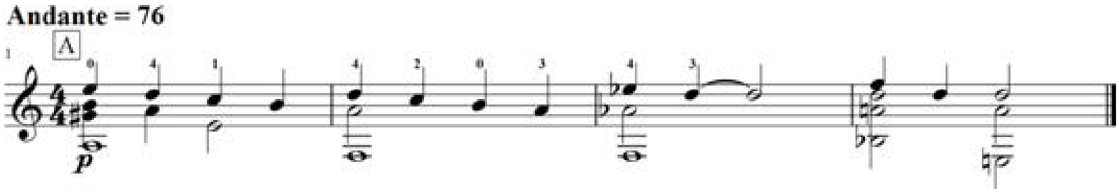
ตัวอย่างที่ 18 ท่อน B ห้องที่ 9 – 12

การเล่นกดเสียงคอร์ดมือซ้ายค้างไว้ และเล่นเครื่องหมายเชื่อมเสียงในถูกต้องตามจังหวะ
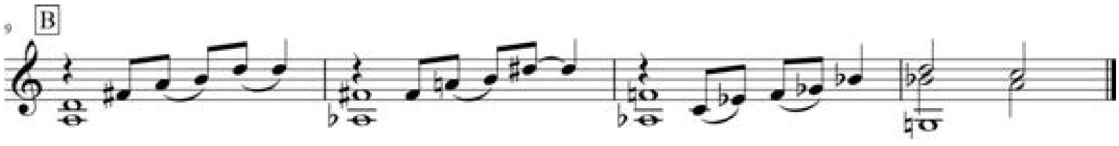
ตัวอย่างที่ 19 ท่อน C ห้องที่ 17 – 20

ท่อน C มีลักษณะแนวการเล่นเช่นเดียวกับท่อน B

7. Etude No. 7

บทเพลงสั้น ๆ ที่ใช้บรรเลงก่อนเพลง หรือระหว่างการแสดงคอนเสิร์ต จุดประสงค์ของเพลงเพื่อ ฝึกการเล่น ถาม-ตอบ ให้ความรู้สึกของเสียงสำเนียงเพลงพื้นบ้านของประเทศอิตาลี บรรเลงใช้กีตาร์สองตัว บทเพลงเล่นในบันไดเสียง A เมเจอร์ เพลงแบ่งออกเป็น 7 ท่อน คือ ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8 ท่อน A2 ห้องที่ 9 – 16 ท่อน A3 ห้องที่ 17 – 24 ท่อน A4 ห้องที่ 25 – 33ท่อนช่วงเชื่อม ห้องที่ 34 – 37 ท่อน A5 ห้องที่ 38 - 45 ท่อน A6 ห้องที่ 46 – 58 เทคนิคในการประพันธ์เพลงนั้นใช้การซ้ำโน้ตแบบซีเควนซ์ ทั้งสองแนว ระหว่างกีตาร์แนวหนึ่งกับกีตาร์แนวสอง ในท่อน A6 กีตาร์แนวสองจะเล่นเทคนิคการรัวสาย ไปพร้อมกับเสียงกีตาร์แนวหนึ่งที่เล่นอาร์เปโจ ด้วยคอร์ด A เมเจอร์ จนกระทั่งจบเพลง

ตัวอย่างที่ 20 ท่อน A1 ห้องที่ 1 - 4

บทนำของเพลงทำนองอยู่ที่แนวเบส
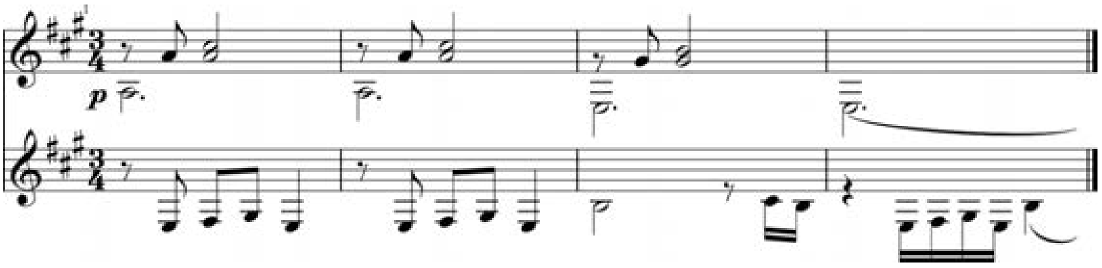
ตัวอย่างที่ 21 ท่อน A3 ห้องที่ 15 – 24

เริ่มการเล่นประโยคถาม ห้องที่ 15   เล่นประโยคตอบ ห้องที่ 16 ซ้ำกันไปมาระหว่างแนวทั้งสอง
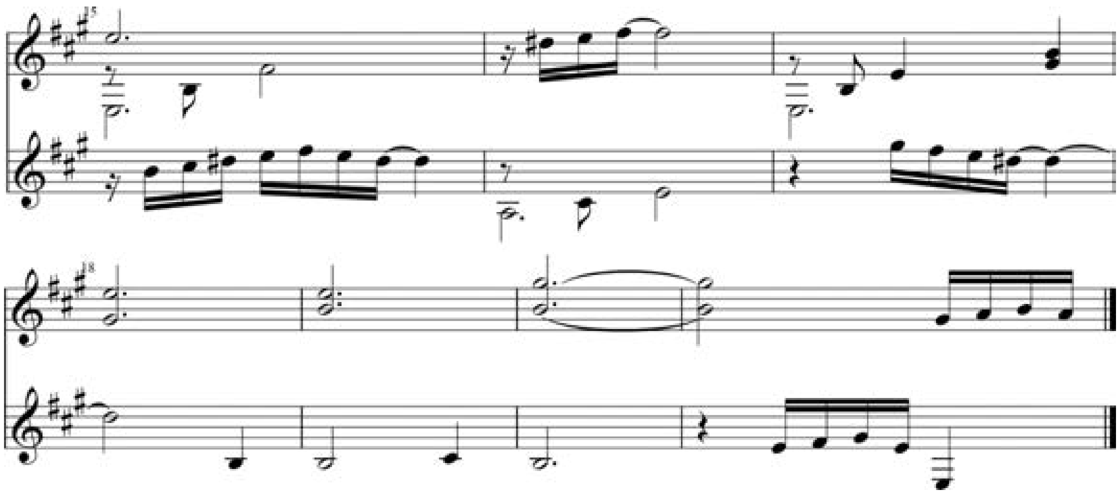
ตัวอย่างที่ 22 ท่อน A6 ห้องที่ 46 – 49

เป็นการเล่นกีตาร์บรรเลงเลียนแบบสำเนียงบทเพลงพื้นเมืองของอิตาลี
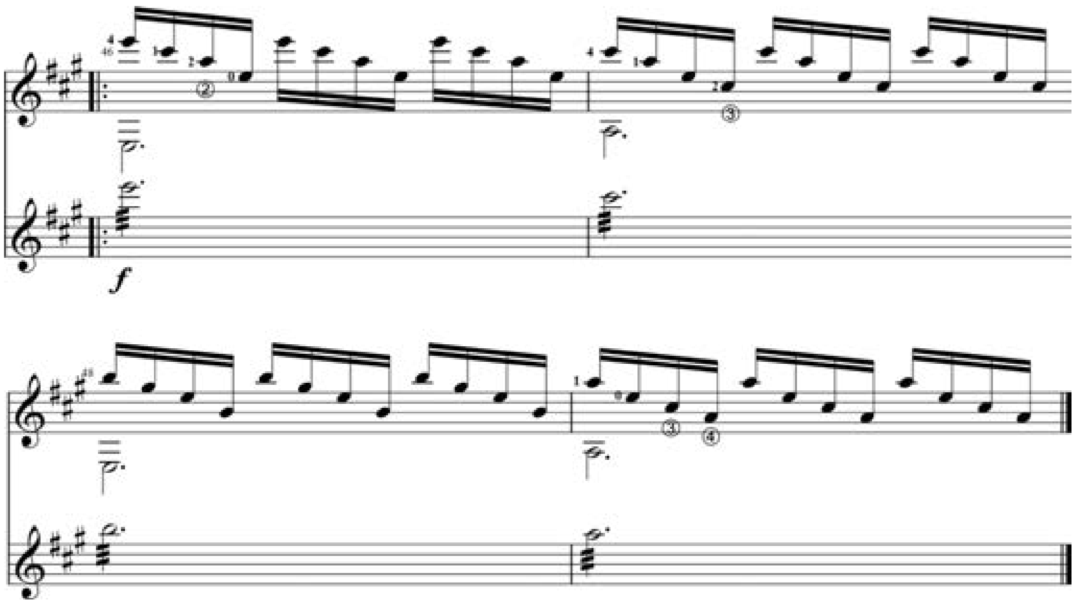
8. Etude No. 8

บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นคอร์ด ตามด้วยการบันไดเสียง อย่างรวดเร็ว เป็นลีลาดนตรีแบบเพลงร้องประกอบการเต้นรำของสเปน บทเพลงเล่นในบันไดเสียง A ฟริเจียน เสียงประสานของบทประพันธ์ที่สร้างขึ้น จากการใช้คอร์ด 4 คอร์ด ใน 4 ห้องเพลงไว้ก่อน ดังนี้

| Am | Bb/A | Am | F/E | E7 |

ทำนองของบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นจากบันไดเสียง A ฟริเจียน คือ โน้ตเสียง A Bb C D E F G A นำมาใช้สร้างเป็นบทเพลง ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 8 บทเพลงให้เล่นในอัตราจังหวะที่ช้ามากๆ ท่อน A ห้องที่ 9 – 16 และท่อน B ห้องที่ 17 – 24 ใช้โมทีฟจังหวะคงที่ เพื่อให้ฝึกการเปลี่ยนแนวการเล่นคอร์ด และตามด้วยบันไดเสียงให้ต่อเนื่อง

ตัวอย่างที่ 23 ท่อนช่วงนำ ห้องที่ 1 – 4

บทเพลงสร้างจากการใช้คอร์ด 4 คอร์ด ด้วยประโยคย่อย 4 ห้องเพลง

| Am | Bb | F/E | E7 |
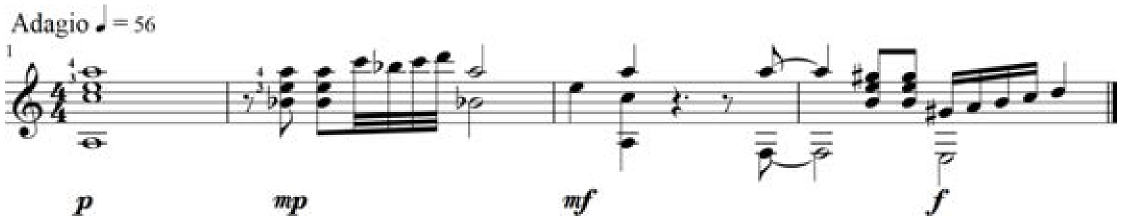
ตัวอย่างที่ 24 ท่อน A ห้องที่ 9 – 12

ทำนองของบทเพลงฝึกเทคนิค ประพันธ์ขึ้นจากบันไดเสียง A ฟริเจียน

ตัวอย่างที่ 25

ห้องที่ 25-28 รูปแบบของแนวทำนองและเบส พัฒนาขึ้นโดยใช้คอร์ดและเสียงประสานเดิม
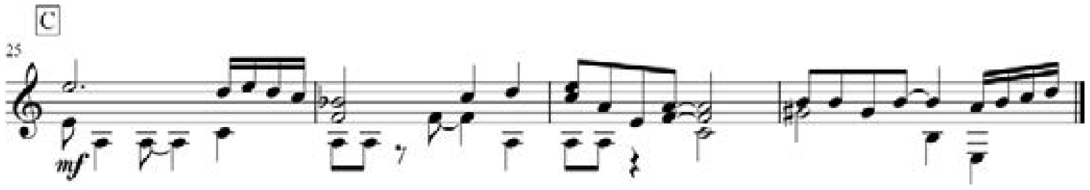
ตัวอย่างที่ 26

ห้องที่ 41-44 รูปแบบของแนวทำนองและเบส พัฒนาขึ้นโดยใช้คอร์ดและเสียงประสานเดิม

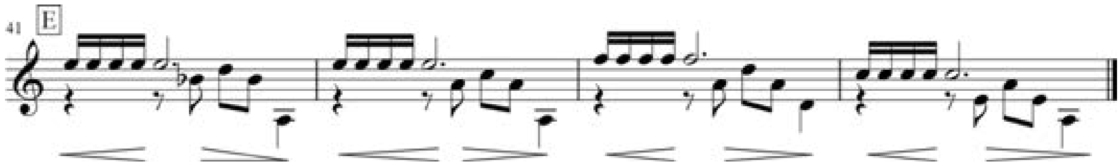

9. Etude No. 9

บทเพลงฝึกเทคนิคที่มีลักษณะเด่นของเสียงประสาน ฝึกเล่นต่อเนื่องจาก บทที่ 5 ฝึกการเล่นโน้ต ในบันไดเสียงโครมาติก และการเล่นเทคนิคแบบคอนทรารีโมชั่น สร้างความน่าสนใจต่อเนื่องเป็นบทเพลงแบบฝึกหัดกีตาร์บนพื้นฐานของบันไดเสียงทั้งสองแบบ บทเพลง

เล่นในบันไดเสียง A เมเจอร์ บทเพลงมี 5 ท่อน คือ ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8 ท่อน A2 ห้องที่ 9 – 16 ท่อน A3 ห้องที่ 17 – 24 ท่อน A4 ห้องที่ 25 – 32 ท่อน A5 ห้องที่ 33 – 40 แนวเสียงประสานของบทเพลงแบบโพลีโฟนีนำมาใช้ประพันธ์บทเพลงสำหรับกีตาร์เพื่อให้เกิดการวิ่งสวนทางของแนวทำนองกับแนวเบส สร้างความหลากหลายทางดนตรีให้เหมาะสมกับการบรรเลงด้วยกีตาร์ จุดเด่นของบทเพลงคือ การเคลื่อนที่เป็นอิสระในแต่ละแนวเสมือนเล่นบทเพลง สองเพลงในเวลาเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 27 ท่อน A ห้องที่ 1 – 4

การเคลื่อนที่ขึ้นในแนวทำนอง การเคลื่อนที่ลงในแนวเบส ที่เป็นอิสระในแต่ละแนว

ตัวอย่างที่ 28

ห้องที่ 17 – 20 กระบวนรูปแบบทางดนตรีที่ประพันธ์มีแนวเบส และแนวทำนองเล่นในจังหวะยก
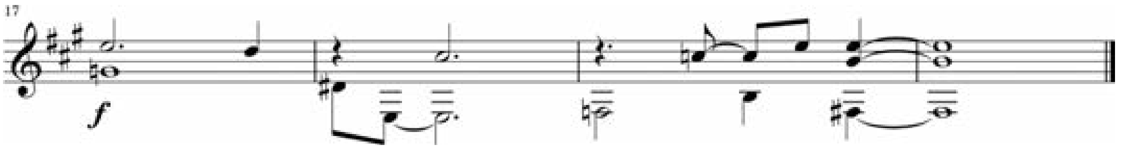
10. Etude No.10

บทเพลงเพื่อฝึกการบรรเลงกีตาร์เลียนแบบสำเนียงพิณพื้นเมืองอีสาน บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D ไมเนอร์ จุดเด่นของบทเพลงคือเล่นโน้ตยูนิซัน ประพันธ์ให้กีตาร์บรรเลงเทคนิคนี้ สร้างสรรค์ให้เป็นบทเพลงที่น่าสนใจ บนพื้นฐานเสียงประสานของคอร์ด D ไมเนอร์ เพียงคอร์ดเดียวผสมผสานกับเทคนิคการตั้งสาย 1 กับสาย 6 ของกีตาร์ให้มีระดับต่ำลงเท่ากับโน้ตเสียง D ที่เป็นโน้ตโทนิกของเพลง เพื่อให้เล่นบทเพลงด้วยสายเปล่าของกีตาร์

ตัวอย่างที่ 29 ท่อน A1 ห้องที่ 6 – 10

บทเพลงสร้างจากคอร์ดด D ไมเนอร์ และเล่นในเทคนิคอาร์เปโจเสียงโน้ตยูนิซัน บนคอกีตาร์ นิ้วมือขวาดีดตามรูปนิ้วที่กำหนด p i m a m i m

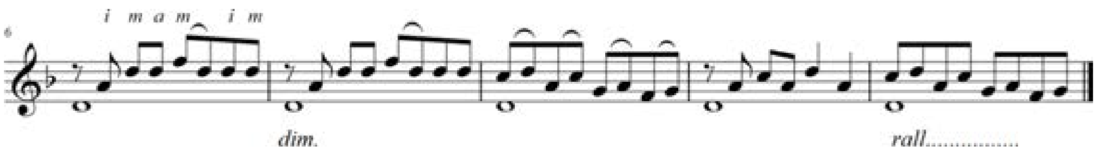

ตัวอย่างที่ 30 ห้อง 49-52

แนวทำนองเบสกับแนวประสานเสียงเล่นซ้ำโน้ตเสียง D   ส่วนแนวทำนองห้องที่ 49 จะเคลื่อนด้วยโน้ตเสียง C A   ห้องที่ 50 โน้ตเสียง D A ห้องที่ 51 โน้ตเสียง A F
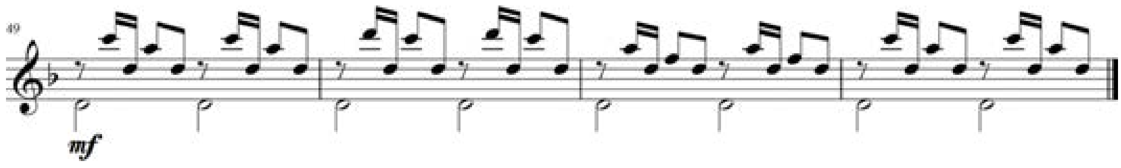
ตัวอย่างที่ 31 ท่อน A5 ห้องที่ 61 – 72

บทเพลงในประโยคนี้เล่นในเทคนิคอาร์เปโจ เสียงโน้ตยูนิซัน แต่มีหน้าที่เป็นทำนองและคอร์ดตามรูปนิ้วมือขวาที่กำหนดไว้
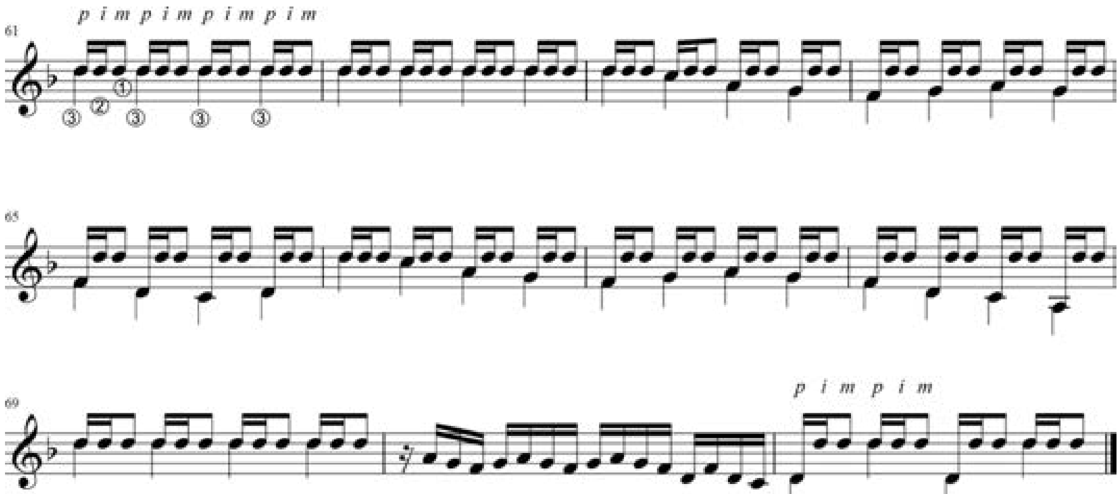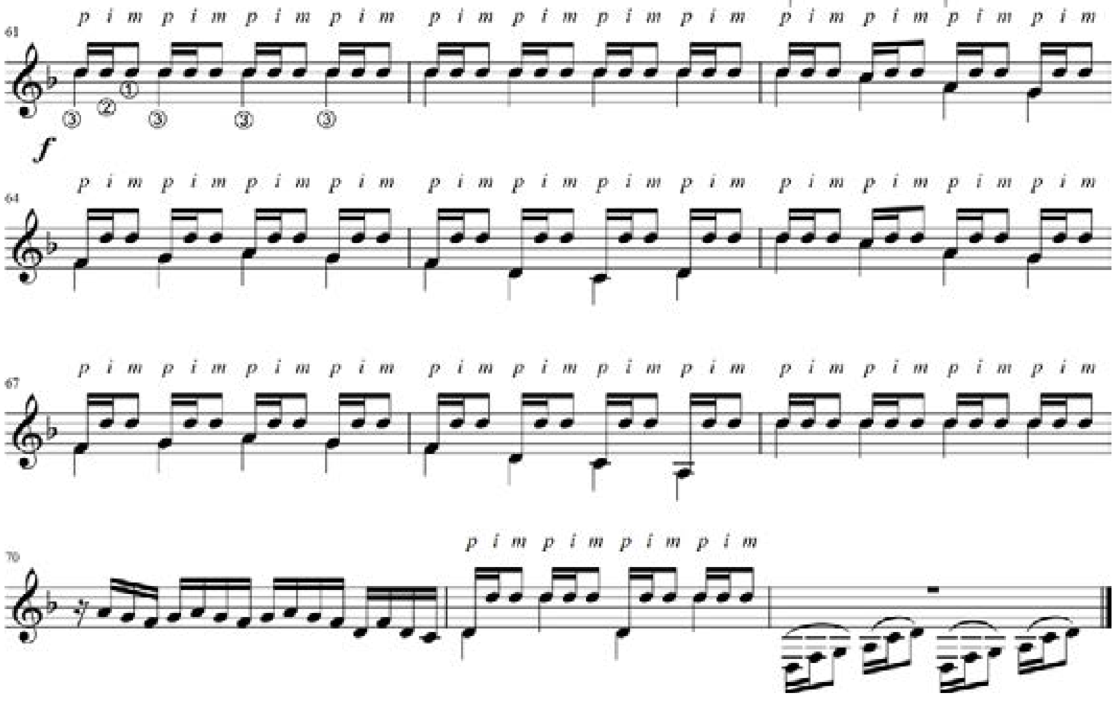
ตัวอย่างที่ 32 ห้องที่ 97 – 100

แนวดนตรีในช่วงท้ายประโยคเป็นบทสรุปของเพลง

11. Etude No.11

บทเพลงฝึกเทคนิคอาร์เปโจในบันไดเสียง D ไมเนอร์ การเล่นทาบสาย การไล่บันไดเสียงขาขึ้น และการไล่บันไดเสียงขาลง บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D ไมเนอร์ บทเพลงมี 49 ห้องเพลง แบ่งออกเป็น 6 ท่อน คือ ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8 ท่อน A2 ห้องที่ 9 – 16 ท่อน A3 ห้องที่ 17 – 24 ท่อน A4 ห้องที่ 25 – 32 ท่อน A5 ห้องที่ 33 – 40 ท่อน A6 ห้องที่ 41 – 49 การฝึกไล่บันไดเสียงโดยที่นิ้วมือซ้ายทาบคอร์ดไว้ในอัตราความเร็วของโน้ตตัวดำ q = 139 การฝึกควรใช้เมโทรนอม จะให้ความรู้สึกเสมือนมือซ้ายของเปียโน ที่ต้องเล่นค้างเสียงคอร์ดไว้ ในขณะที่มือขวาต้องเล่นทำนองจากบันไดเสียง และอาร์เปโจ เทคนิคอื่น ๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้บทเพลงมีความไพเราะ เล่นได้สะดวกยิ่งขึ้น คือ การตั้งสาย 1 กับสาย 6 ให้เป็นเสียง D ซึ่งเป็นเสียงโทนิกของเพลง ทำให้การเล่นบทเพลงทาบสายกับการเล่นบันไดเสียงเป็นไปอย่างต่อเนื่องยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 33 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 5

การฝึกมือซ้ายทาบคอกีตาร์ไว้พร้อมกับเล่นบันไดเสียง
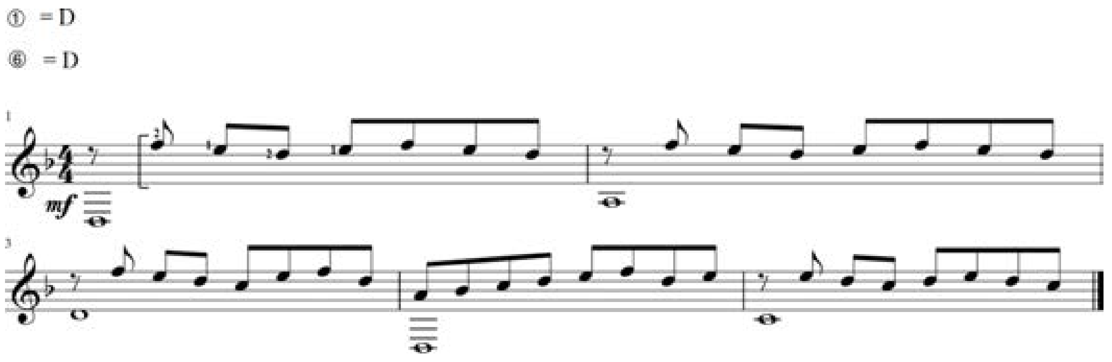
ตัวอย่างที่ 34 ห้องที่ 17 – 20

ห้องที่ 17 แนวทำนองดนตรีสร้างจากเสียงประสานของคอร์ด D ไมเนอร์ ห้องที่ 18 แนวดนตรีสร้างจากเสียงของคอร์ด Bb
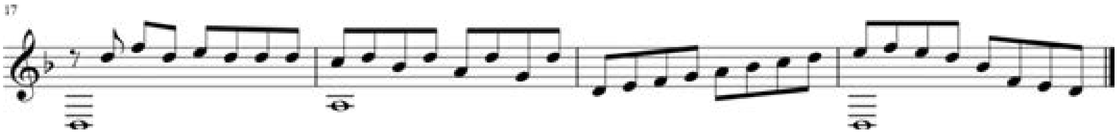
ตัวอย่างที่ 35 ท่อน A1 ห้องที่ 33 – 49

ห้องที่ 33-34 ฝึกการไล่บันไดเสียง D ไมเนอร์ขาลง ห้องที่ 35-36 การเล่นอาร์เปโจในคอร์ด D ไมเนอร์ ขาขึ้น
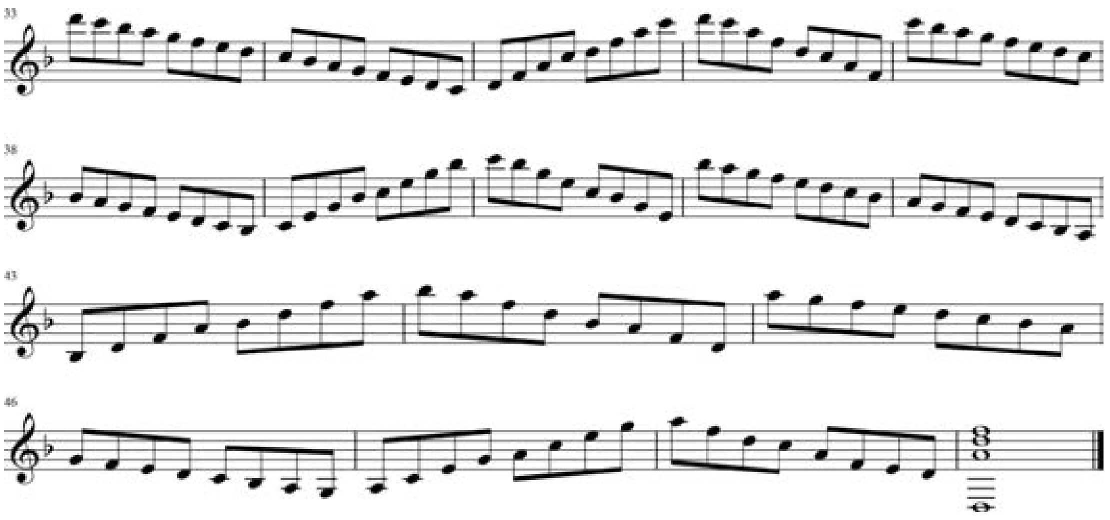
12. Etude No.12

บทเพลงฝึกการเล่นโต้ตอบ แยกแนวดนตรีระหว่างแนวทำนองกับแนวเบส ในทุก ๆ ท่อนเพลงให้เล่นเป็นประโยคถาม และประโยคตอบ สลับกันไปตลอดเพลง บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D เมเจอร์ บทเพลงมี 55 ห้อง รวม 6 ท่อน คือ ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 4 ท่อน A1 ห้องที่ 5 - 1ท่อน A2 ห้องที่ 13 – 20 ท่อน A3 ห้องที่ 21 – 28 ท่อน A4 ห้องที่ 29 – 36 ท่อน A5 ห้องที่ 37 – 44 ท่อน A6 ห้องที่ 45 – 52 ช่วงหางเพลง ห้องที่ 53 – 55 จุดประสงค์ของเพลงประพันธ์ไว้ให้เล่นอย่างสง่างาม เพราะฉะนั้นการเล่นจังหวะในบทเพลง จึงสามารถทำให้

ช้าลง หรือเร็วขึ้นในบางท่อนได้ ตามความเหมาะสม โดยเฉพาะในช่วงเคเดนซ์ของเพลง บทเพลงจะมีลักษณะประโยคที่ชัดเจน ในการประโยคถาม และประโยคตอบ การตั้งสาย ให้ใช้เสียงสาย 6 เป็นเสียง D

ตัวอย่างที่ 36 ห้องที่ 1-4 ช่วงบทนำของเพลง

⑥ = D

Maestoso ♩ = 124

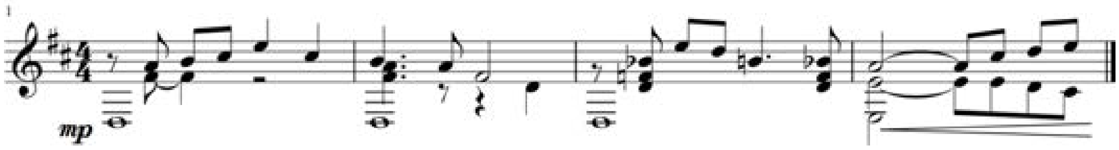

ตัวอย่างที่ 37 ท่อน A1 ห้องที่ 5 – 12

ห้องที่ 5 แนวทำนองเล่นเป็นประโยคถาม ห้องที่ 6 แนวเบสเล่นเป็นประโยคตำตอบ
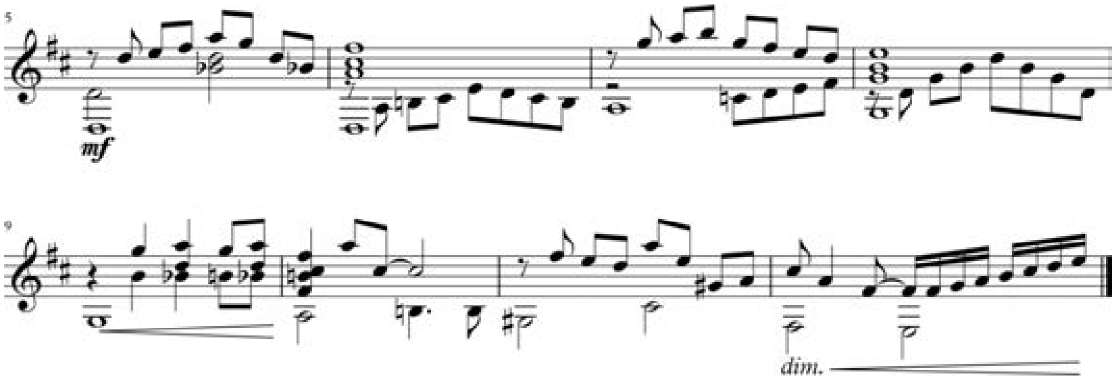
ตัวอย่างที่ 38 ท่อน A1 ห้องที่ 19 – 28

ห้องที่ 19 แนวทำนองเล่นเป็นประโยคถาม ห้องที่ 20 แนวประโยคตำตอบ ห้องที่ 21 ประโยคถาม ห้องที่ 22 ประโยคตำตอบ ที่มีการพัฒนาทางด้าน เสียงประสาน
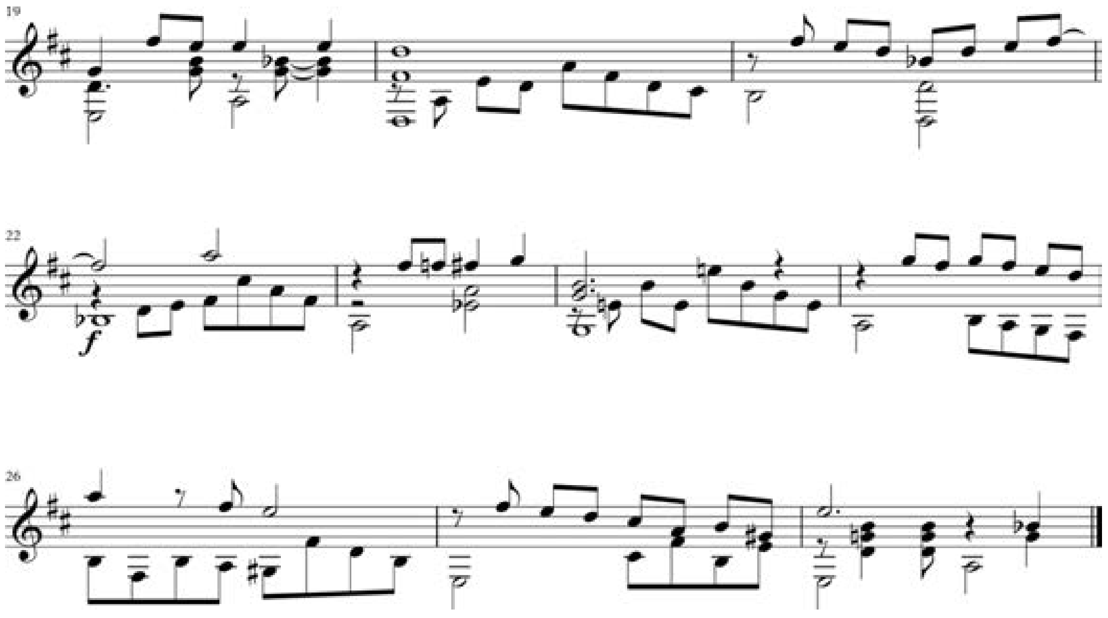
ตัวอย่างที่ 39 ห้องที่ 54 – 55

การจบบทเพลงด้วยเทคนิคอาร์เปโจคอร์ด D เมเจอร์
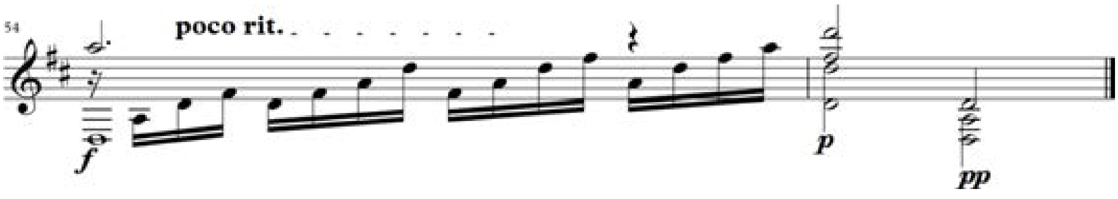
13. Etude No.13

บทเพลงที่มีจุดเด่นในด้านเสียงประสาน จากเสียงคอร์ด สำหรับการฝึกเล่นทำนองลากเสียงยาว ในขณะที่คอร์ดค่อยๆ เปลี่ยนไปที่ละห้องเพลง บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D เมเจอร์ บทเพลงมี 24 ห้อง เสียงประสานของบทเพลงใช้คอร์ด D ไว้เพียงคอร์ดเดียว ใช้การเคลื่อนที่

ของคอร์ด ดังนี้ คือ D DMaj7 D7 D7 นำมาเป็นแนวคิดหลักด้านเสียงประสาน และใช้ในในประโยคเพลงในท่อนต่างๆ

ตัวอย่างที่ 40 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 9

แนวเสียงประสานของคอร์ดเปลี่ยนไปที่ละห้องเพลง แต่ทำนองยังคงโน้ตเสียง D
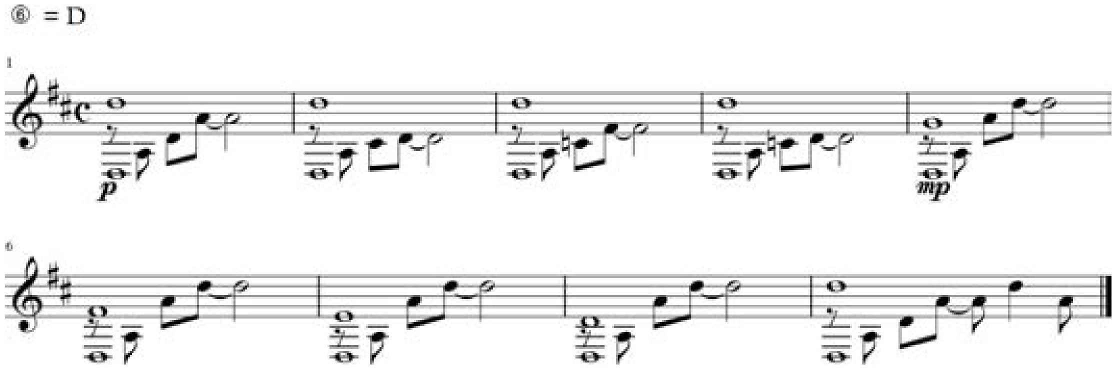
ตัวอย่างที่ 41 ท่อน ห้องที่ 17 –28 แนวทำนองเคลื่อนที่จากโน้ตเสียง E D E G# B แนวเสียงประสานเริ่มพัฒนาสอดรับกับทิศทางการเคลื่อนที่ด้วยเสียงกลุ่มคอร์ดโดมินันท์
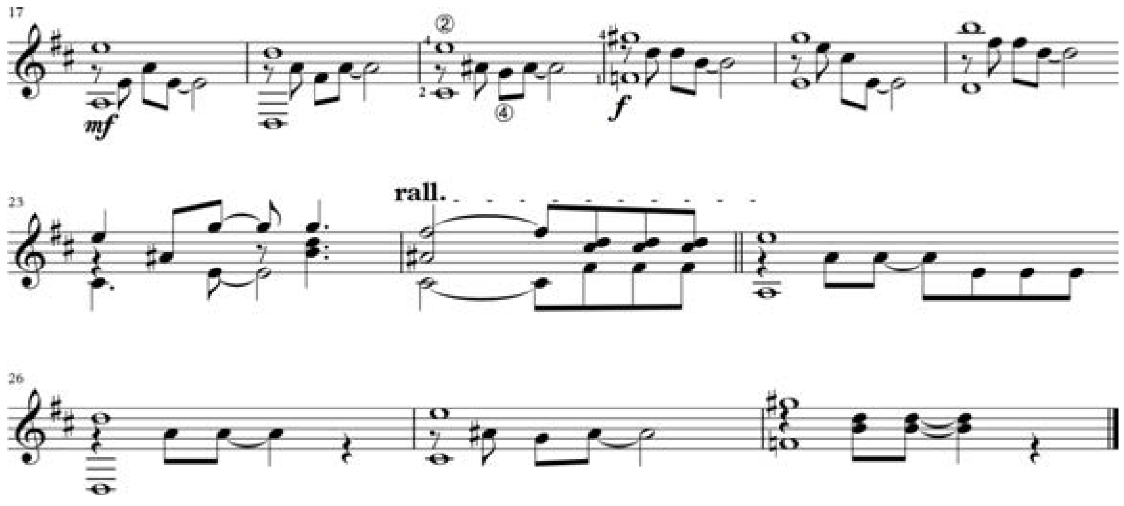
14. Etude No. 14

บทเพลงสร้างสรรค์ให้เกิดเสียงประสาน เป็นรูปคอร์ด ที่เล่นโดยการกดนิ้วค้างเพื่อให้เสียงยาวขึ้น บนพื้นฐานของการเล่น อาร์เปโจจากบันไดเสียงไดอาโทนิก บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D เมเจอร์ บทเพลงมี 56 ห้อง 7 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ท่อน B ห้องที่ 9 - 16 ท่อน C ห้องที่ 17 – 24 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32 ท่อน E ห้องที่ 33 – 40 ท่อน F ห้องที่ 41 - 48 ท่อน G ห้องที่ 49 – 56 แนวดนตรีสร้างจากโมทีฟหลัก มีแนวเบสเล่นล้อแนวทำนองหลัก การเล่นอาร์เปโจ จากบันไดเสียงไดอาโทนิกของโน้ตทุกตัวค้างเสียงไว้

ตัวอย่างที่ 42 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8

โมทีฟของเพลงที่สร้างจากการเรียงโน้ตตามบันไดเสียง การประพันธ์คำนึงถึงลักษณะเป็นเสียงประสานในรูปคอร์ด บทเพลงเพื่อการฝึกกดนิ้วมือซ้ายค้างโน้ตให้เสียงยาว
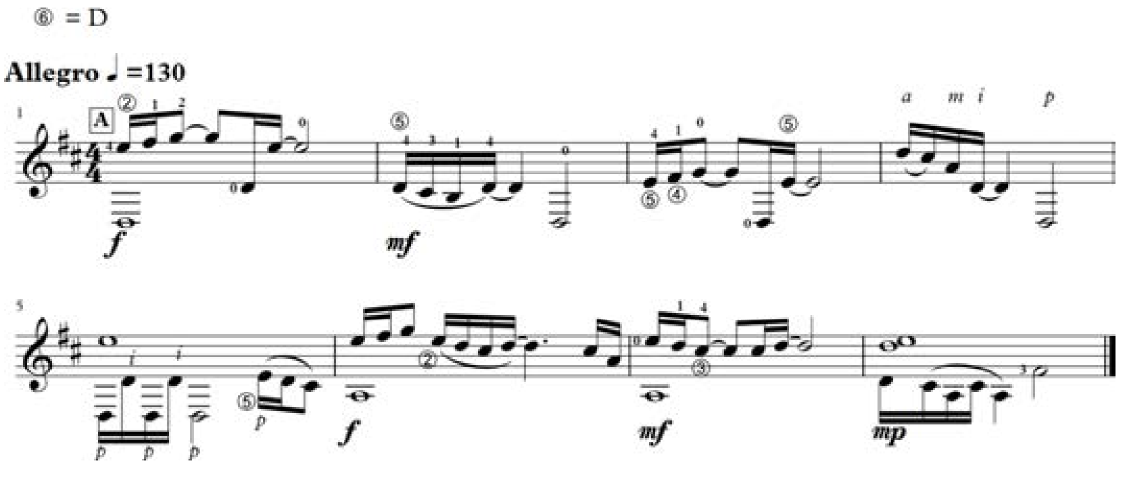
ตัวอย่างที่ 43 ท่อน B ห้องที่ 13 – 16

ในประโยคอื่นๆ ของบทเพลง การประพันธ์ดนตรียังใช้วิธีการเล่นโน้ตทุกเสียงตามบทเพลงที่เน้นการฝึกจับรูปมือซ้าย ให้เป็นกลุ่มคอร์ด

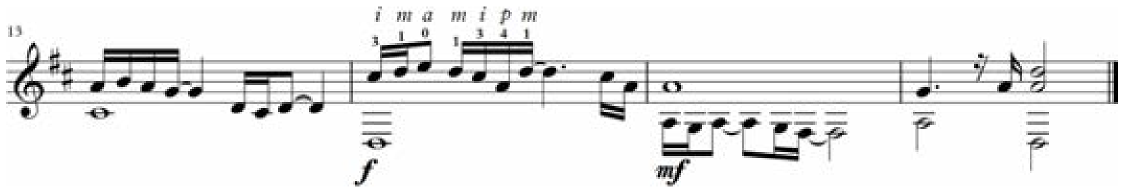

ตัวอย่างที่ 44 ท่อน F ห้องที่ 41 – 45

ห้องที่ 41 เป็นการพัฒนาโมทีฟจังหวะ และทำนองให้เร่งเร้าตื่นเต้นขึ้น การประพันธ์ยังคงโน้ตที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปคอร์ด แต่โครงสร้างคอร์ด ก็นำมาจาก การเรียงลำดับเสียงโน้ต E F# G ห้องที่ 41 เสียงโน้ต C D E F# G ห้อง 43 เสียงโน้ต C D E ห้อง 44 เสียงโน้ต C D E F# G ของบันไดเสียง
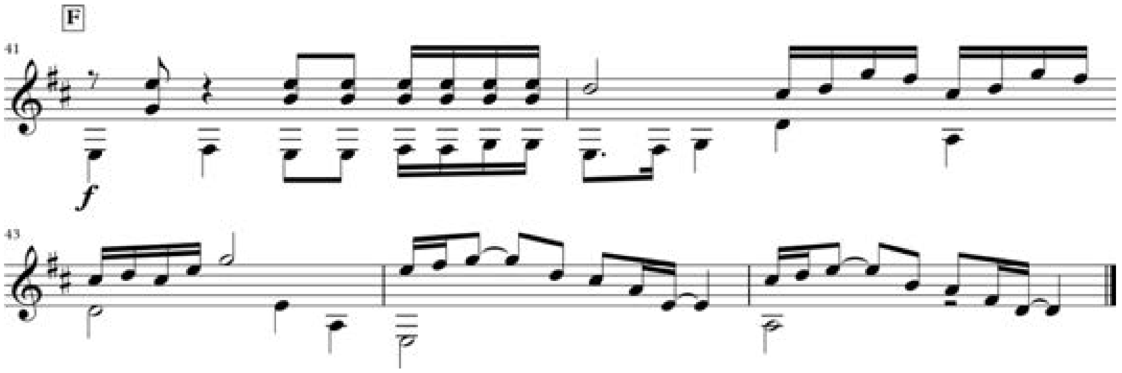
ตัวอย่างที่ 45 ท่อน F ห้องที่ 49 – 52

ห้องที่ 45 เสียงโน้ต E F# ห้องที่ 46 เสียงโน้ต C D E F# G A เป็นโครงสร้างดนตรีที่เป็นประโยคสรุปของบทเพลง
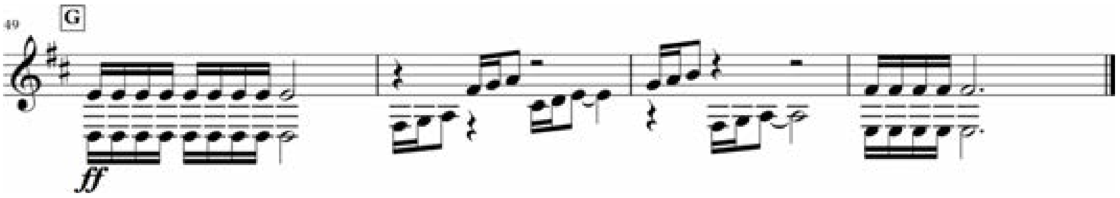
15. Etude No. 15

บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นโมทีฟจังหวะสั้นๆ พัฒนาโมทีฟโดยการใช้เทคนิคซีเควนซ์ เป็นเพลงที่ให้กระบวนแบบเพลงพื้นบ้านของไทย แนวทางการบรรเลง จะเล่นแบบสนุกสนาน เน้นเสียงที่จังหวะยก บทเพลงเล่นในบันไดเสียง D เมเจอร์ แนวเพลงแบบหยอกล้อกัน ในสำเนียงไทย แนวเบสทำหน้าที่เหมือนตัวตลก จุดเด่นของบทเพลงอยู่ที่โมทีฟจังหวะ และการใช้โน้ตขืนจังหวะ

ตัวอย่างที่ 45 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8

ประโยคคำถามจากแนวทำนองเพลงสั้นๆ ด้วยโน้ตเสียง D C D เป็นโททีฟจังหวะ ประโยคคำตอบ แนวเบสด้วยเสียงโน้ต D A D ห้องที่ 4 เป็นคอร์ดเสียงประสานจังหวะยก ที่มีทำนองซ่อนไว้ด้วยโน้ตเสียง F E D เพื่อให้สำเนียงเพลงไทยพื้นบ้าน แบบสนุกสนาน
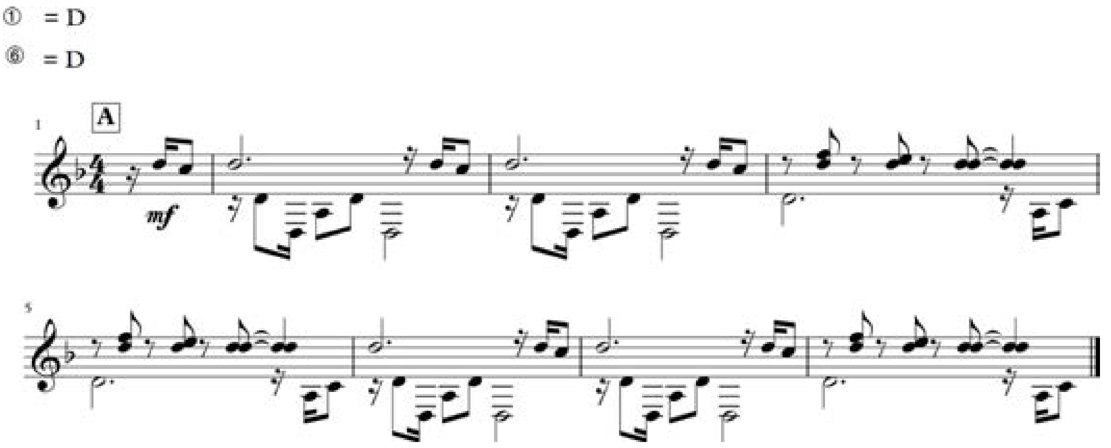
ตัวอย่างที่ 47 ห้องที่ 9 – 10

ห้องที่ 9 นำทำนอง ห้องที่ 4 โน้ตเสียง F E D มาซ้ำเป็นประโยคถาม ตามด้วยประโยคตอบในแนวเบสโน้ตเสียง D A D ครั้งละ 2 ห้อง ต่อกันไปเป็นจนครบประโยค 8 ห้อง

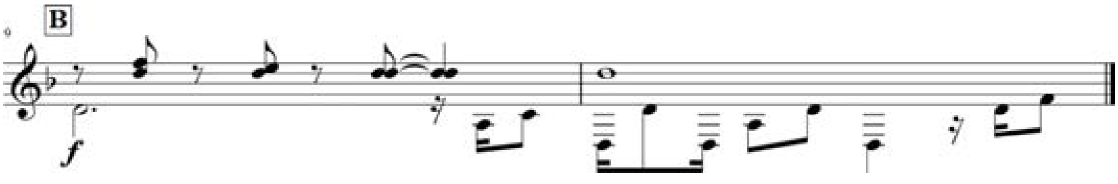

ตัวอย่างที่ 48 ห้องที่ 17 – 20

จุดเด่นของบทเพลงในตอนนี้ คอร์ดจะมีทำนองซ่อนอยู่ ห้องที่ 17 คือ ทำนองเสียงสูง โน้ตเสียง F E D ห้องที่ 18 ทำนองเสียงคอร์ดในจังหวะยกด้วยโน้ตเสียง D C D
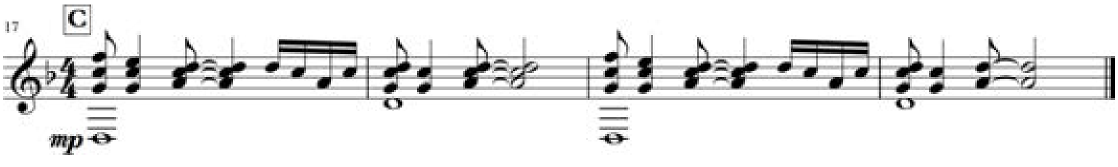
ตัวอย่างที่ 49 ห้องที่ 25 – 32

แนวดนตรีตอนนี้เบสดำเนินทำนองใช้โน้ตเสียง D A D ห้องที่ 25 แนวทำนองหยุดด้วยเสียงคอร์ดใช้โน้ต 2 เสียง คือโน้ตเสียง A กับโน้ตเสียง D ห้องที่ 27 โน้ตเสียง D กับโน้ตเสียง F และห้องที่ 29 โน้ตเสียง B กับโน้ตเสียง D
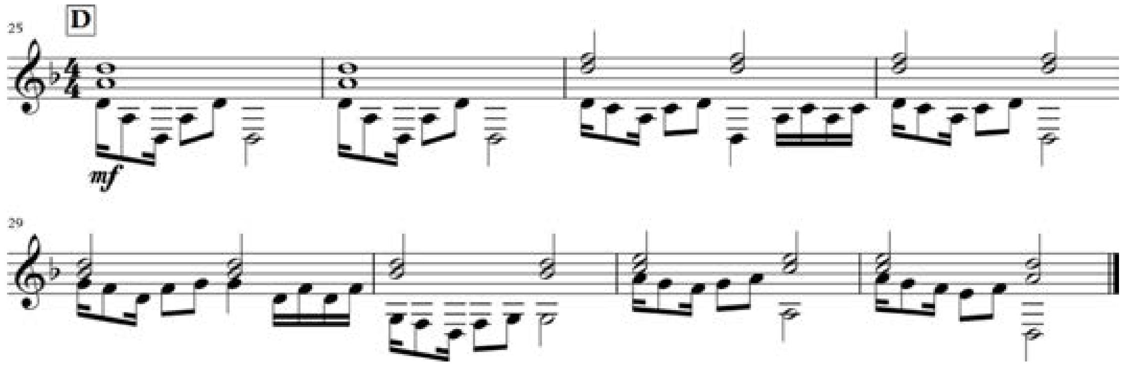
16. Etude No. 16

บทเพลงฝึกเทคนิคในลักษณะเดียวกับ Etude No. 10 เพื่อฝึกเล่นกีตาร์เลียนแบบการบรรเลงพิณอีสาน บทเพลงมี 72 ห้อง 6 ท่อน คือ ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 25 ท่อน A1 ห้องที่ 26 – 33 ท่อน A2 ห้องที่ 18 – 27 ท่อน A3 ห้องที่ 34 – 49 ท่อน A4 ห้องที่ 50 – 60 ท่อน A5 ห้องที่ 61 – 72 แนวดนตรีใช้บันไดเสียง G เพนตาโทนิก ลีลาการเล่นจะใช้วิธีการด้นสดตลอดเพลง คอร์ด G ไมเนอร์ ถูกนำมาใช้เป็นคอร์ดโทนิก ผสมผสานกับการตั้งเสียงให้เป็นขั้นคู่ห้าเลียนแบบการตั้งสายของพิณอีสาน โดยการตั้งเสียงกีตาร์สาย 6 ด้วยโน้ตเสียงD การตั้งเสียงสาย 5 ด้วยโน้ตเสียงG

ตัวอย่างที่ 50   ห้องที่ 1 – 6

ช่วงนำของเพลงอยู่ในห้วงอารมณ์ที่สงบ ด้วยโน้ตเสียงเดียว และการตั้งสายเปล่าที่กำหนดไว้ตอนต้นเพลงของกีตาร์ให้เป็นสายเปิด ตรงกับเสียงในคอร์ด จะทำให้การเล่นสะดวกยิ่งขึ้นได้สำเนียงดนตรีอีสานตามจุดประสงค์
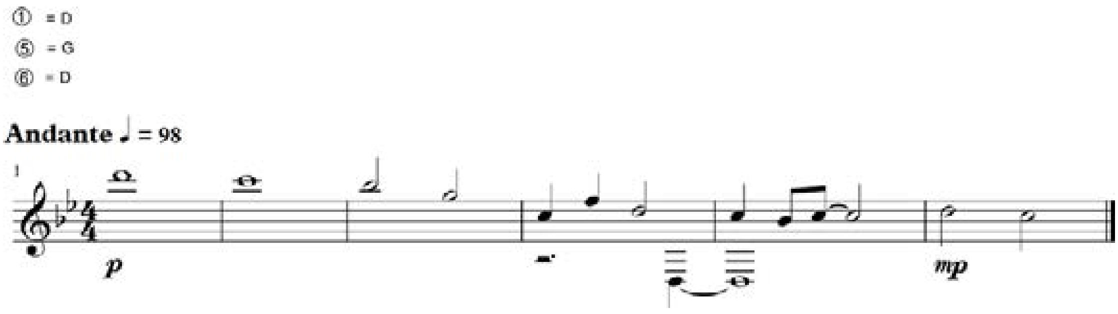
ตัวอย่างที่ 51   ห้องที่ 19 – 25

การดีดรัวเสียง เลียนแบบเสียงพิณอีสาน

ตัวอย่างที่ 52   ห้องที่ 34 – 41

ห้องที่ 34-35 บทเพลงมีจุดที่น่าสนใจ คือ การประพันธ์ด้วนโน้ตเสียงยูนิซัน ควรให้ความดัง – เบา ของโน้ตเสียงที่ต่างกัน

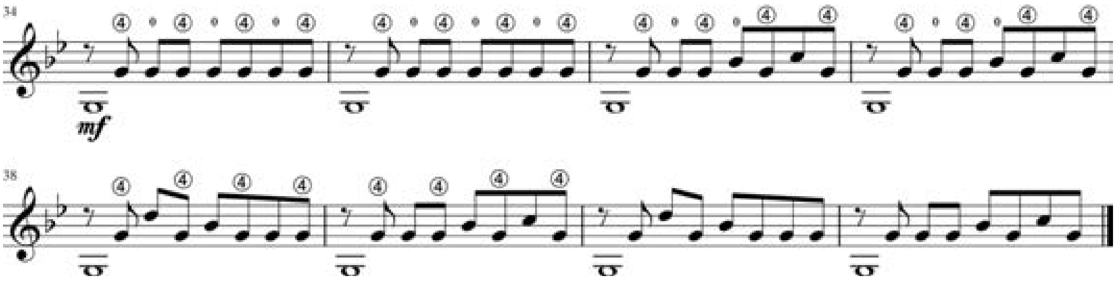

ตัวอย่างที่ 53 ห้องที่ 58 – 70

บทเพลงยังได้ผสมผสานสำเนียงดนตรีแจ๊ส เล่นในจังหวะสวิงกับการบรรเลงพิณอีสานด้วยกีตาร์ ไว้ด้วยกัน ดังตัวอย่างห้องที่ 63 - 70
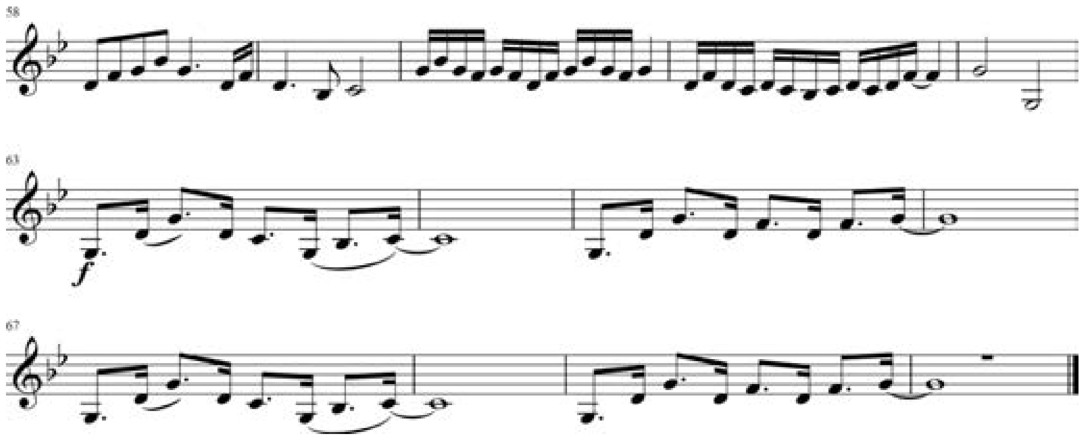
17. Etude No. 17

บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นกีตาร์หลากหลายรูปแบบ ใช้โมทีฟที่สั้นเพียง สองโน้ต ด้วยวิธีการต่าง ๆ แสดงความสามารถของกีตาร์ และความสามารถของผู้เล่น บทเพลงเล่นในบันไดเสียง G เมเจอร์ มี 101 ห้อง 7 ท่อน คือ ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 12 ท่อน A1 ห้องที่ 13 – 19 ท่อน A2 ห้องที่ 20 – 33 ท่อน A3 ห้องที่ 34 – 73 ท่อน B ห้องที่ 74 – 86 ท่อน A4 ห้องที่ 87 – 94 ท่อน A5 ห้องที่ 95 – 101 ตลอดบทเพลงใช้คอร์ด G เมเจอร์คอร์ดเดียว ท่อนแยกใช้คอร์ด G7 และเปลี่ยนโมดมาใช้มิกโซลิเดียน ผสมผสานกับลีลาของการเปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะ เป็น 2/4 3/4 4/4 รูปแบบการเล่นเทคนิคชนิดต่างๆ คือ อาร์เปโจ การดีดรัวสาย ราสกัวโด

ตัวอย่างที่ 54 ท่อนช่วงนำ ห้องที่ 1 – 6

บทเพลงใช้คอร์ด G เมเจอร์ สร้างโมทีฟจากโน้ตเสียง G กับโน้ตเสียง A ใช้เทคนิคเปลี่ยนรูปแบบการบรรเลงตลอดเพลง

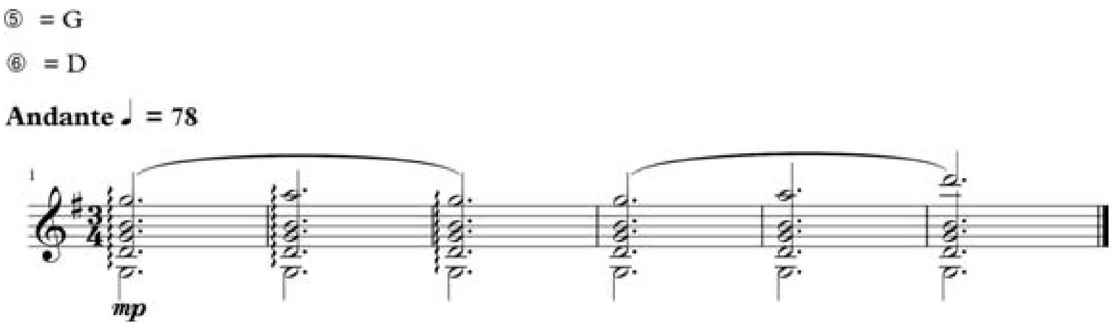

ตัวอย่างที่ 55 ห้องที่ 17 – 19

แนวทำนองสร้างจากโน้ตเสียง G กับโน้ตเสียง A แนวประสานเล่นอาร์เปโจในคอร์ด G เมเจอร์

ตัวอย่างที่ 56 ห้องที่ 34 – 38

การเล่นรัวสาย จากโน้ตเสียง G กับโน้ตเสียง A โดยแนวประสานเล่นอาร์เปโจในคอร์ด G เมเจอร์
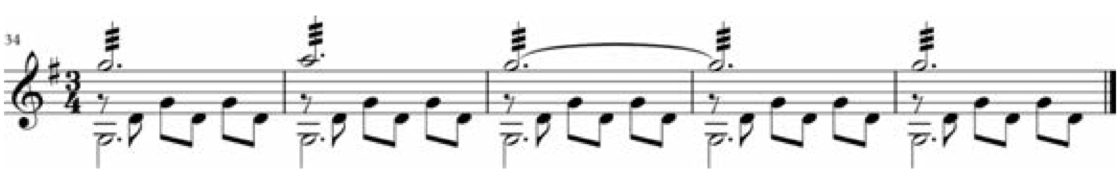
ตัวอย่างที่ 57 ห้องที่ 74 – 83

จุดเด่นท่อนของแยกเพลง อยู่ที่เสียงประสานคอร์ด G7 กับการเปลี่ยนอัตราจังหวะ (Time Signature) ของประโยคเพลงในท่อนนี้
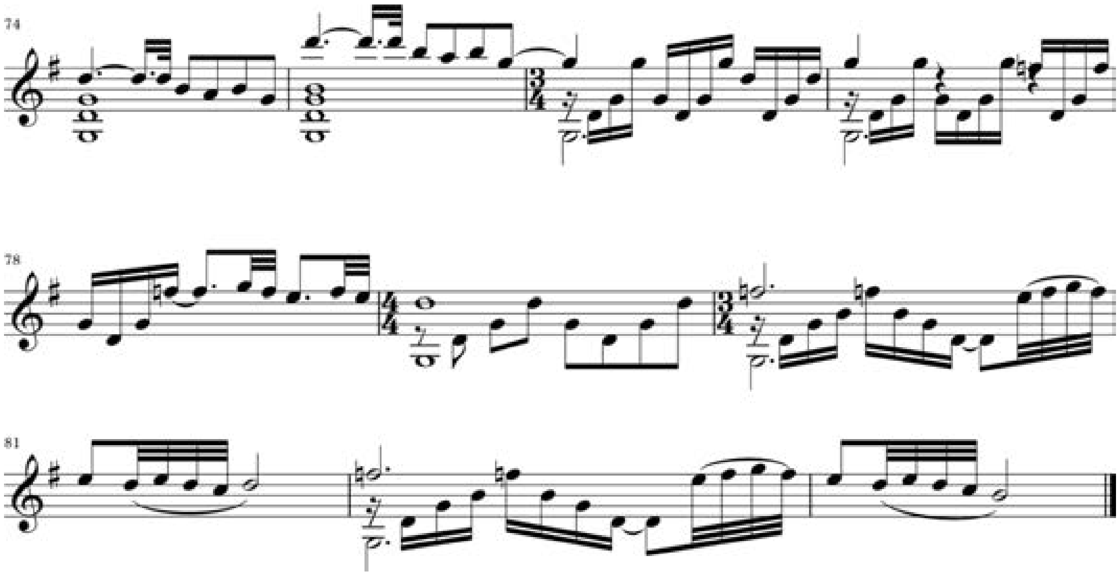
ตัวอย่างที่ 58 ห้องที่ 87 – 88

แนวทำนองเพลงอยู่ที่นิ้ว a ที่โน้ตเสียง G โน้ตเสียง A โน้ตเสียง D
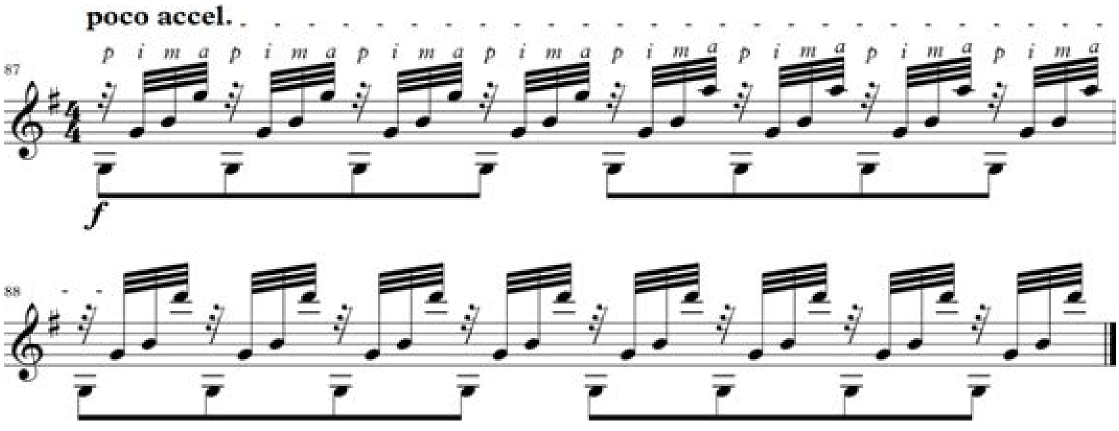
ตัวอย่างที่ 59 ห้องที่ 95 – 96

บทเพลงท่อนนี้ ให้ฝึกเล่นเทคนิค ราสกัวโด(Rasquado) เริ่มจากการเล่นเป็นทำนองของท่อนแยก ด้วยเสียงประสานในคอร์ด G7

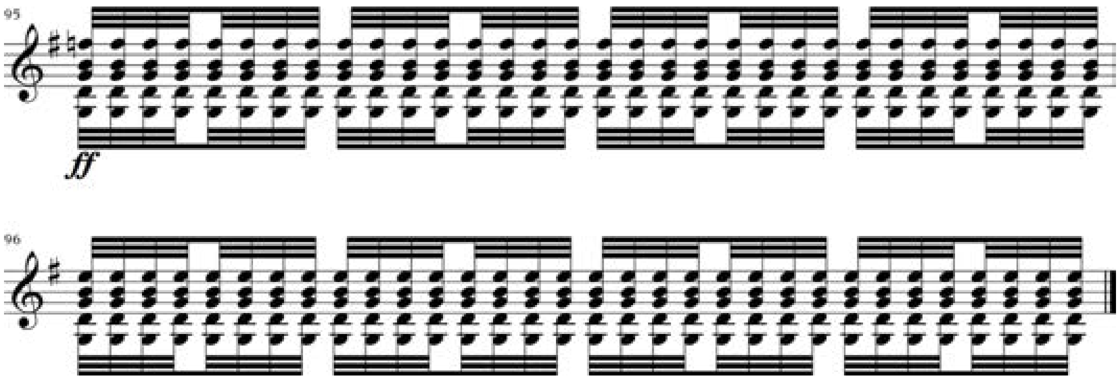

18. Etude No. 18

บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นรูดเสียงจากเสียงต่ำแนวดำเนินทำนองเลียนเสียงเชลโล่ พร้อมกับเล่นโน้ตขึ้นจังหวะในแนวประกอบ บทเพลงเล่นในบันไดเสียง G เมเจอร์ บทเพลงมี 34 ห้อง 4 ท่อน คือ ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 4 ท่อน A1 ห้องที่ 5 – 12 ประทุนหนึ่ง ท่อน A2 ห้องที่ 5 – 14 ประทุนสอง ท่อน A3 ห้องที่ 15 – 22 ท่อน A4 ห้องที่ 23 – 30 ช่วงหางเพลง ห้องที่ 31–34 รูดเสียงจากสายเสียงต่ำของกีตาร์ให้เป็นเป็นแนวทำนองของเพลง แนวเสียงประสานเป็นเสียงที่เล่นสายเปิดในระดับเสียงสูง จุดประสงค์ของบทเพลงเพื่อการควบคุมมือขวาให้เกิดเสียงความสมดุล บทเพลงมีการกำหนดรูปแบบจังหวะตลอดทั้งเพลง

ตัวอย่างที่ 60 ห้องที่ 1 – 4

ช่วงนำบทเพลงเลือกใช้คอร์ด G ไมเนอร์ จบประโยคย่อยด้วยคอร์ดโดมินันท์ของเพลงคือ D7
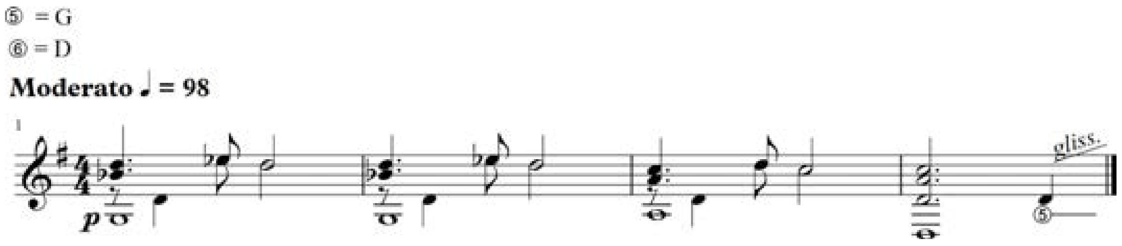
ตัวอย่างที่ 61 ห้องที่ 5 – 12

การฝึกเล่นโน้ตในตำแหน่งที่สูงบนสาย 5 ด้วยเทคนิคการรูดเสียง

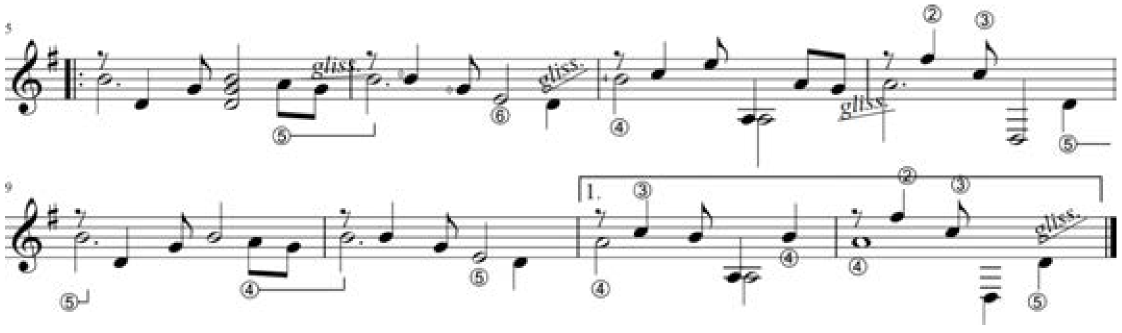

ตัวอย่างที่ 62 ห้องที่ 15 – 18

ห้องที่ 15 ท่อนแยก สร้างแนวดนตรีด้วยเสียงประสานในคอร์ด Am ห้องที่ 16 คอร์ด F

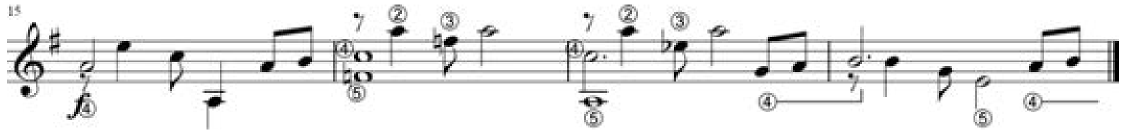

19. Etude No. 19

บทเพลงฝึกเทคนิคการสร้างคอร์ด ที่เป็นเสียงประสาน จากบันไดเสียงไดอาโทนิก มีลักษณะเดียวกับ Etude No. 14 เล่นในบันไดเสียง G เมเจอร์ มี 56 ห้อง 7 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ท่อน B ห้องที่ 9 – 16 ท่อน C ห้องที่ 17 – 24 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32 ท่อน E ห้องที่ 33 – 40 ท่อน F ห้องที่ 41 – 48 ท่อน G ห้องที่ 49 – 56 แนวคิดในการประพันธ์ คือ การนำเอาโน้ตที่อยู่ในบันไดเสียงมาเล่นรวมกันเป็นคอร์ด ทั้งในรูปแบบอาร์เปโจ และคอร์ดที่ดีดพร้อมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งแนวทำนองและแนวคอร์ดจะปรากฏโน้ตที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเป็นจำนวนมาก ที่เป็นโครงสร้างของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 63 ท่อน A ห้องที่ 1 – 8

โมทีฟหลักของเพลงและโน้ตต้นแบบคือ โน้ตเสียงE Eb ห้องที่ 2 โน้ตเสียงF F# Bb ที่นำมารวมกันเป็นกลุ่ม สร้างเป็นลักษณะรูปแบบคอร์ด เพื่อการฝึกอาร์เปโจที่ไม่เป็นระเบียบ
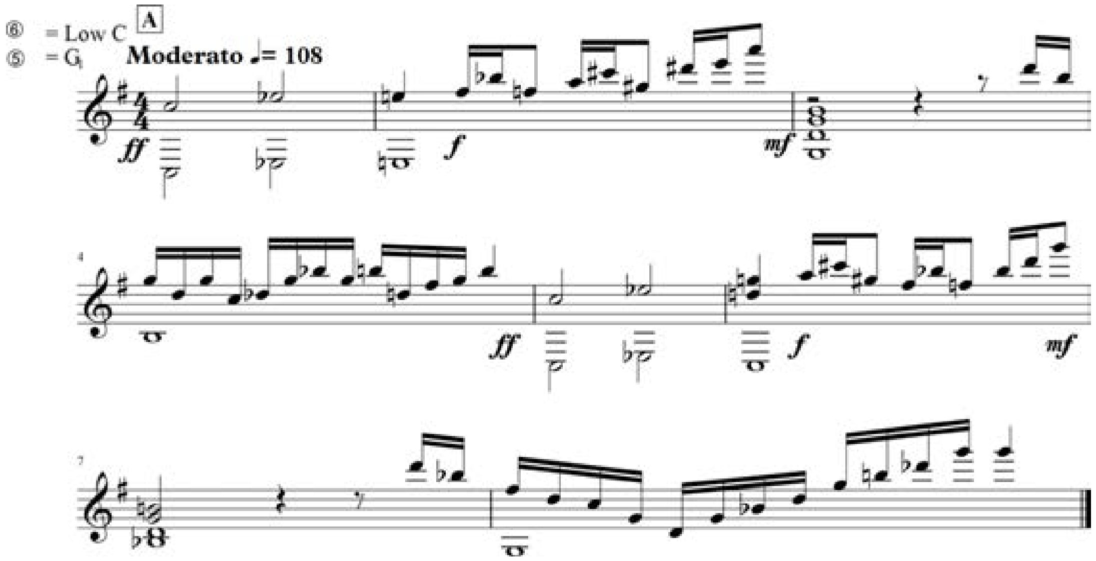
ตัวอย่างที่ 64 ท่อน C ห้องที่ 17 – 20

ท่อน C เพื่อจุดประสงค์ในการเล่นคอร์ดอาร์เปโจที่ไม่เป็นระเบียบ ต่อเนื่องจากท่อน A และท่อน B ทำนองเพลงสร้างจากการกำหนดคอร์ดไว้เพื่อให้เล่นสลับนิ้วมือขวาต่อเนื่องแบบไม่เป็นระเบียบ โดยการวางโน้ตที่จังหวะหนัก เช่น ห้อง 17 วางโน้ตเสียง Eb โน้ตเสียง C โน้ตเสียง B โน้ตเสียง Bb โน้ตทั้งหมดที่นำมาวางนั้นเป็นโมทีฟหลักเพลงจากห้องที่ 1
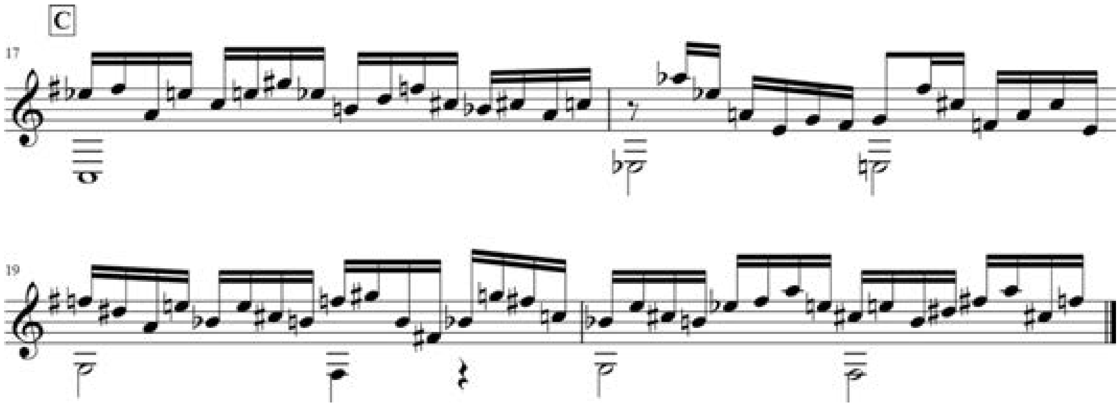
ตัวอย่างที่ 65 ท่อน D ห้องที่ 25– 28

ห้องที่ 25 วางโน้ตเสียง A โน้ตเสียง G# โน้ตเสียง G โน้ตเสียง F   และ ห้องที่ 27 วางโน้ตเสียง F# โน้ตเสียง E โน้ตเสียง D# โน้ตเสียง D เพื่อใช้เป็นโครงสร้างก่อนการกำหนดคอร์ด ซึ่งเป็นวิธีการเดิมที่ใช้ในการประพันธ์
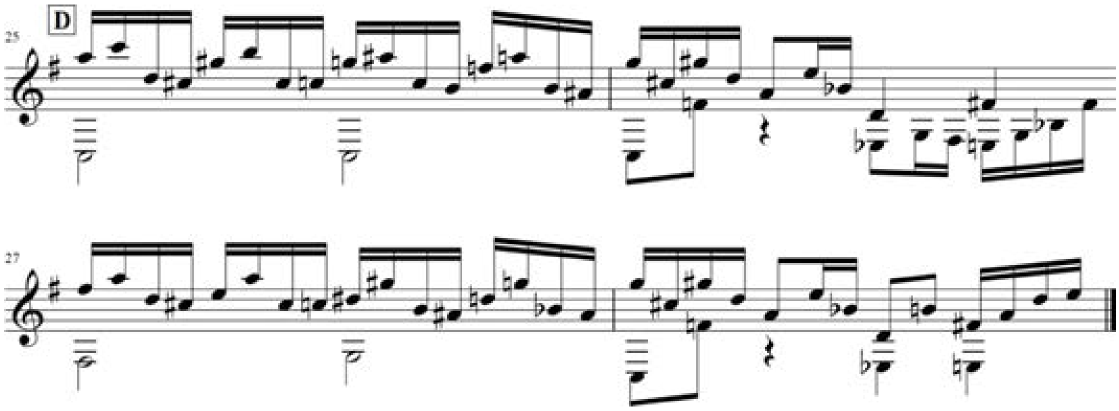
ตัวอย่างที่ 66 ท่อน E ห้องที่ 33 – 38

ทำนองแนวเบสเคลื่อนที่ซ้ำครั้งละสองห้องต่อกันไปตลอด ด้านของแนวทำนองใช้โน้ตเสียง E Eb C Eb ด้วยความยาวโน้ต 4 จังหวะทุกเสียง
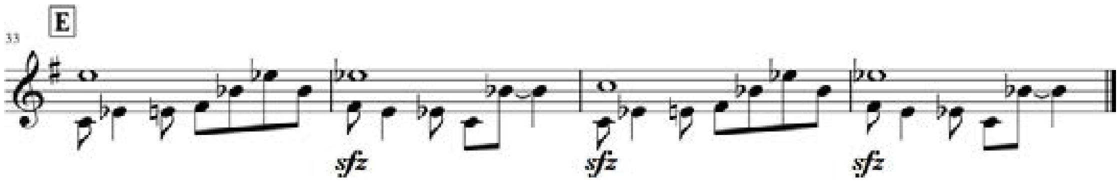
20. Etude No. 20

บทเพลงฝึกเทคนิคมือขวาเล่นอาร์เปโจ ด้วยนิ้ว p p i m, a m i m, ให้ต่อเนื่อง และรวดเร็ว ในบันไดเสียง C เมเจอร์ มี 39 ห้อง 4 ท่อน คือ ช่วงนำ ห้องที่ 1 – 4 ท่อน A1 ห้องที่ 5 – 12 ท่อน A2 ห้องที่ 13 – 20 ท่อน A3 ห้องที่ 21 – 28 ท่อน A4 ห้องที่ 29 – 36 ช่วงหางเพลง ห้องที่ 37 – 39 อัตราจังหวะความเร็ว 196 คงความยาวเสียงโน้ตทุกตัวให้ถูกต้อง เพื่อการพัฒนามือขวา ให้เล่นเทคนิคอาร์เปโจให้สัมพันธ์กับมือซ้าย

ตัวอย่างที่ 67 ห้องที่ 1 – 4 ช่วงนำของบทเพลง

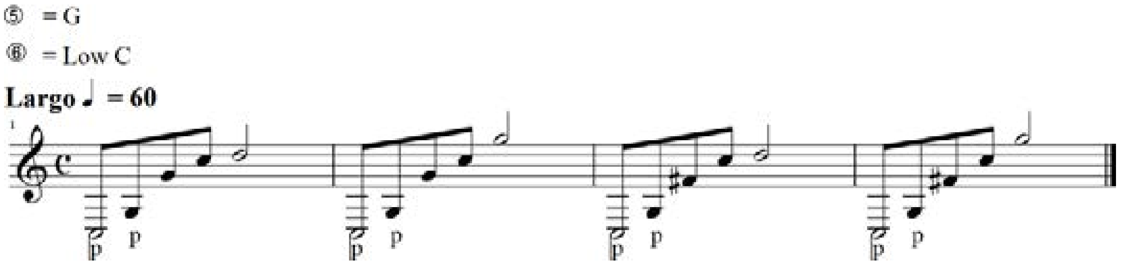

ตัวอย่างที่ 68 ท่อน A1 ห้องที่ 5 – 16

ฝึกการเล่นอาร์เปโจด้วยความเร็วตามที่กำหนด ในเสียงประสานจะมีเสียงของทำนองซ่อนอยู่ด้วยในจังหวะที่สามของทุกห้องเพลง
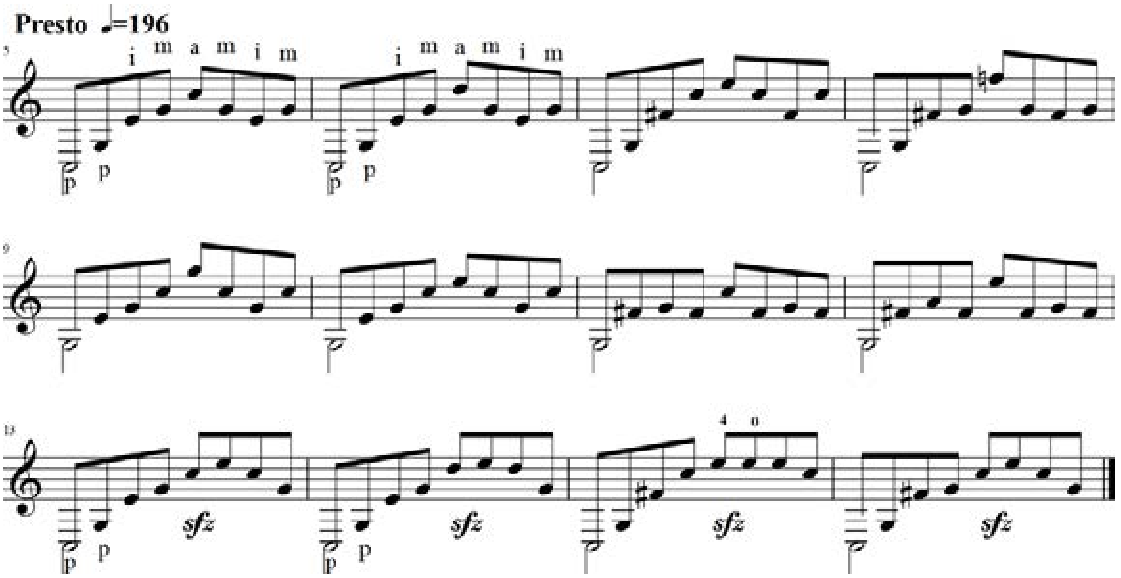
21. Etude No. 21

บทเพลงฝึกเทคนิคการเคลื่อนที่ของแนวเบส พร้อมกับการสร้างสมดุลการเล่นคอร์ดมือขวา ระหว่างนิ้ว i m a กับนิ้ว p การเล่นคอร์ดมือขวา ด้วยนิ้ว i m a คอร์ดทุกคอร์ด จะมีคุณภาพเสียงดีได้ด้วยการเรียงนิ้วเป็นกลุ่ม และอยู่ในตำแหน่งที่ชิดกันเสมอ บทเพลงเล่นในบันไดเสียง C เมเจอร์ แนวดนตรีเป็นเพลงลีลาดนตรีแจ๊ส ในอัตราความเร็วที่ช้า จุดเด่นอยู่ที่การเคลื่อนที่ของแนวเบสที่ไพเราะนั้นจะต้องรักษาสมดุลของทำนองแนวบนไว้ ด้านเสียงประสานใช้คอร์ดเมเจอร์เซเวน เพื่อความสดใส

ตัวอย่างที่ 69 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8

บทฝึกในแนวดนตรีแจ๊ส ฝึกการเคลื่อนที่ของแนวเบส การฝึกต้องรักษาสมดุลของทำนอง แนวบนไว้

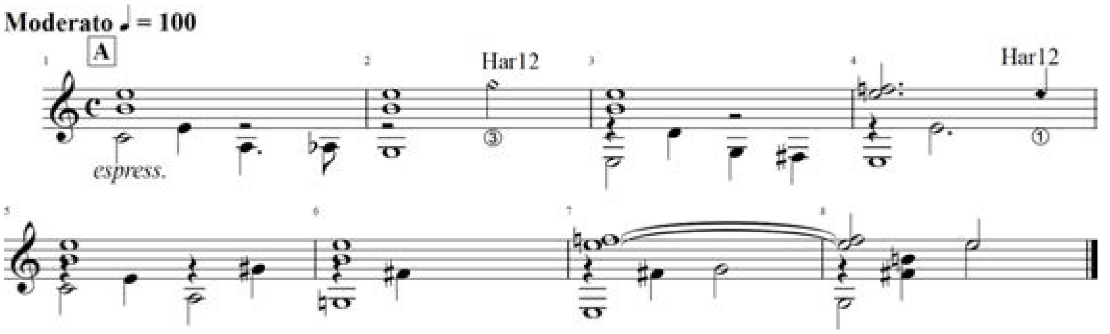

ตัวอย่างที่ 70 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32

บทเพลงทุกท่อนขึ้นต้นด้วยคอร์ดโทนิก และจบด้วยคอร์ดโดมินันท์
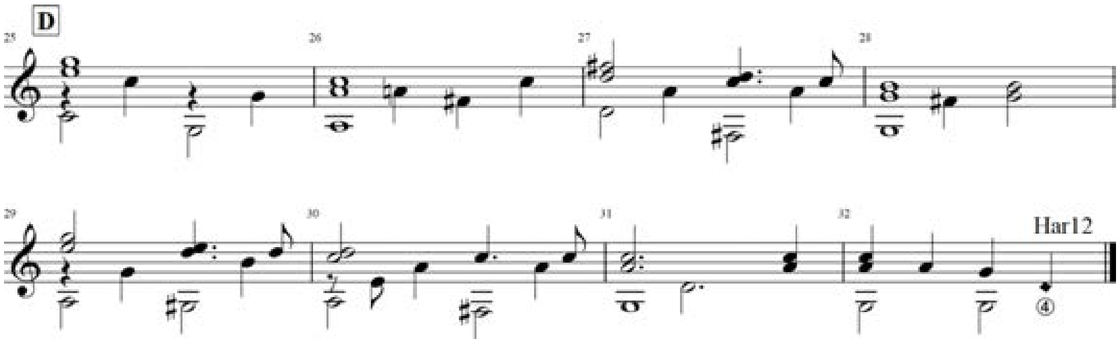
22. Etude No. 22

บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นบันไดเสียง C เมเจอร์ ดีดผ่านสาย ด้วยความยาวของโน้ตเขบ็ตสองชั้นตามกลุ่มจังหวะที่กำหนด บทเพลงเล่นในบันไดเสียง Cเมเจอร์ บทเพลงนี้ต้องฝึกเล่นไปทีละห้องเพลงให้มีสำเนียงคล้ายเสียงคนร้องเพลงไล่บันไดเสียง (Cantabile) การฝึกในแนวเบส จังหวะที่หนึ่งของทุกห้อง ไม่จำเป็นต้องให้ครบตามความยาวของโน้ตได้ ส่วนจังหวะที่สี่ ของทุกห้องเพลง เมื่อเล่นเน้นจังหวะแล้ว อาจจะปล่อยจังหวะเลยผ่านไป แล้วกลับมาเล่นห้องต่อไปได้โดยเล่นไม่ตรงจังหวะ เนื่องจาก หลักการสำคัญของบทเพลงนี้ เพื่อต้องการฝึกเล่นประโยคครั้งละ 1 ห้องเพลง

ตัวอย่างที่ 71 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8

บทบทประพันธ์เพลงที่ใช้เสียงโน้ตในคอร์ดมาเรียงตามลำดับเป็นการเล่นบันไดเสียงด้วยการดีดผ่านสายจะทำให้เกิดความต่อเนื่องของเสียง โครงสร้างของบทเพลง ห้องที่ 1 สร้างจาก คอร์ด C เมเจอร์ บันไดเสียงเล่นโน้ต C ไปหาโน้ตเสียง C ห้องที่ 2 คอร์ด D เมเจอร์ ห้องที่ 3 คอร์ด G ไมเนอร์ และจบลงด้วยคอร์ด C เมเจอร์ที่ห้องที่ 8
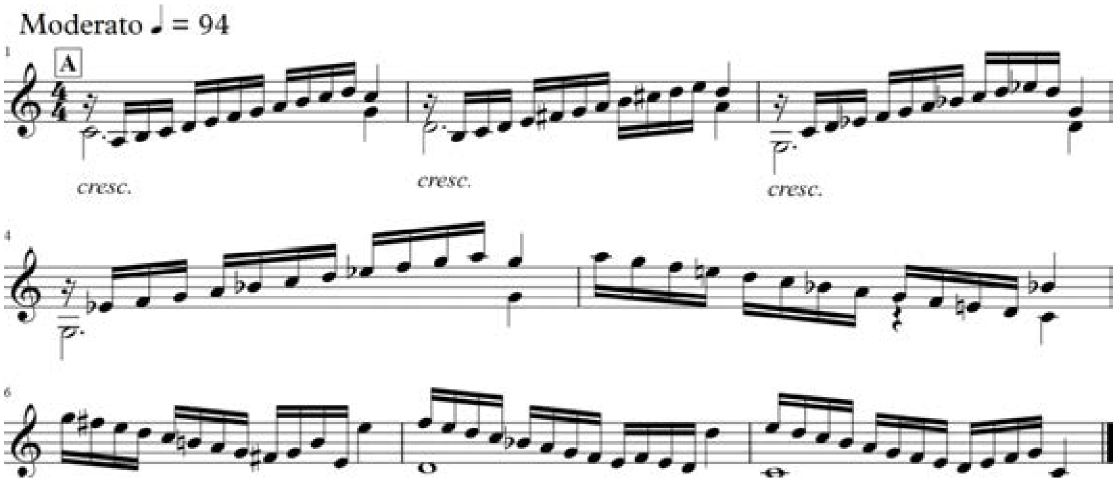
ตัวอย่างที่ 72 ท่อน C ห้องที่ 17 – 19

สร้างจากคอร์ด C เมเจอร์ คอร์ด D เมเจอร์ คอร์ด G ไมเนอร์
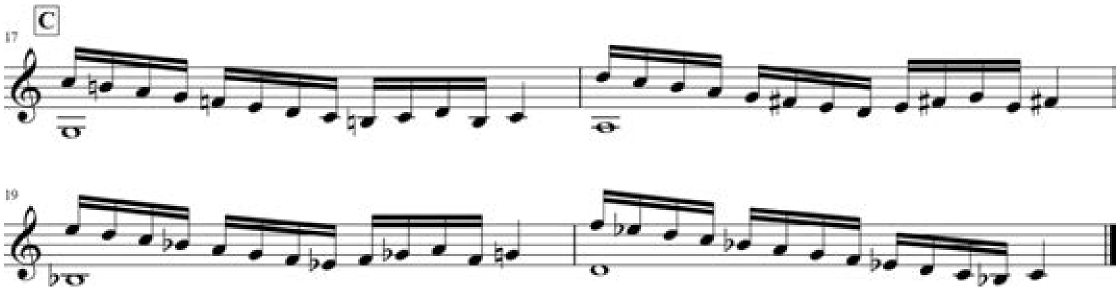
ตัวอย่างที่ 73 ท่อน D ห้องที่ 25 – 27

สร้างจากคอร์ด C เมเจอร์ คอร์ด D เมเจอร์ คอร์ด G ไมเนอร์
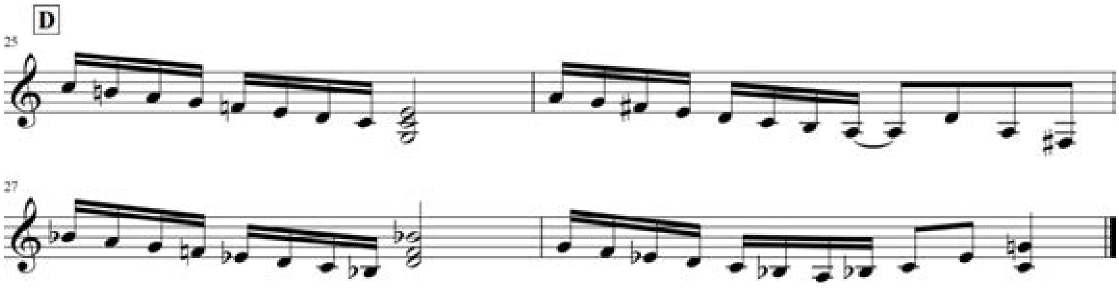
23. Etude No. 23

บทเพลงฝึกเทคนิคการเคลื่อนที่นิ้วก้อยมือซ้าย (นิ้ว 4) ฝึกการกระโดดเคลื่อนที่ขึ้น เคลื่อนที่ลง ได้อย่างเม่นยำบนคอกีตาร์จากตำแหน่งที่อยู่ใกล้กัน ไปจนถึงในตำแหน่งที่อยู่ห่างกันมากๆ บทเพลงเล่นในบันไดเสียงC เมเจอร์ บทเพลงทมี 40 ห้อง 5 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 8 ท่อน B ห้องที่ 9 – 16 ท่อน C ห้องที่ 17 – 24 ท่อน D ห้องที่ 25 – 32 ท่อน E ห้องที่ 33 – 40แนวดนตรียึดการเคลื่อนที่คอร์ดหนึ่ง (Chord I) ไปคอร์ดสี่ (Chord IV) เคลื่อนที่และคอร์ดหนึ่งชาร์ปห้า(Chord I#5) ไปคอร์ดสี่ชาร์ปห้า (Chord IV#5) ทั้งเพลง การเล่นโน้ตทุกตัวในจังหวะที่หนึ่งของทุกห้องต้องจับด้วยนิ้วก้อยมือซ้าย (นิ้ว4) เสมอ เมื่อจับได้แล้วต้องสำรวจดูว่านิ้วทุกนิ้วอยู่ในระดับที่ตั้งตรง การฝึกต้องพึ่งระวังเสมอว่านิ้วก้อยมือซ้ายนั้นอ่อนแอที่สุดการเกร็งมือจะทำให้คุณภาพไม่ดีหรืออาจได้รับการบาดเจ็บได้

ตัวอย่างที่ 74 ท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8

แนวทำนองหลักของบทเพลง
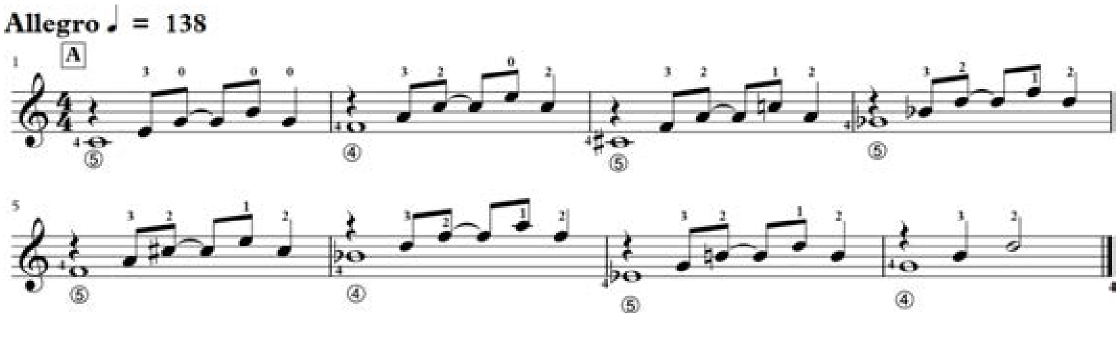
ตัวอย่างที่ 75 ท่อน C ห้องที่ 17 – 18

การประพันธ์เพลงในบทนี้ เสียงโน้ตทุกเสียงเกิดจากการทดลองวางนิ้วมือซ้าย เรียงตามลำดับ 4 3 2 1 ลงบนคอกีตาร์ก่อน สำหรับนิ้ว 4 จะกำหนดให้กระโดดเคลื่อนที่ไปในระยะที่ไกล ระหว่างคอร์ด สองคอร์ดตามเครื่องหมายซ้ำ

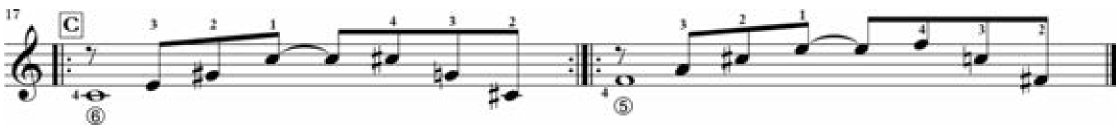

ตัวอย่างที่ 76 ท่อน D ห้องที่ 25 – 27

ท่อน D บทเพลงตั้งจุดประสงค์ให้เล่นเน้นทำนองโน้ตจังหวะยกที่ 3 และจังหวะที่ 4 ทุกห้องเพลงตลอดทั้งท่อน เช่น ห้อง 25 โน้ตเสียง C ห้อง 26 โน้ตเสียง F ห้อง 27 โน้ตเสียง C#
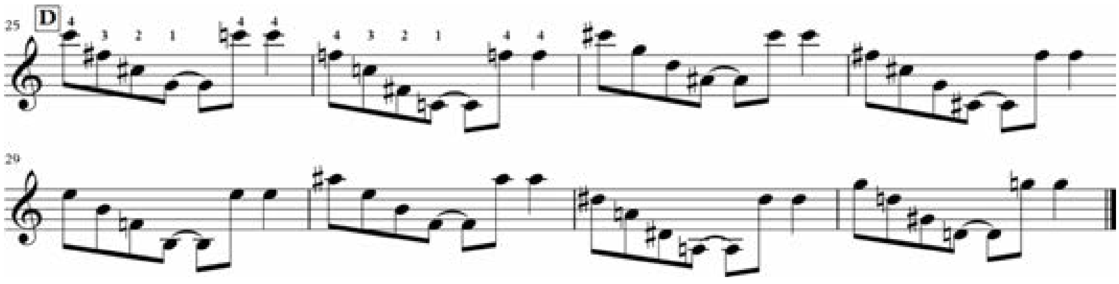
24. Etude No. 24

บทเพลงฝึกเทคนิคอาร์เปโจจากเสียงประสานคู่ 4 เรียงซ้อน กันบทเพลง กุญแจเสียง D เมเจอร์ บทเพลงทั้งหมดมี 120 ห้อง แบ่งออกเป็น 8 ท่อน คือ ท่อน A ห้องที่ 1 – 21 ท่อน B ห้องที่ 22 – 30 ท่อน C ห้องที่ 31 – 46 ท่อน D ห้องที่ 47 – 62 ท่อน E ห้องที่ 63 – 78 ท่อน F ห้องที่ 79 – 94 ท่อน G ห้องที่ 95 – 106 ท่อน H ห้องที่ 107 – 114 ช่วงหางเพลง ห้อง 115 - 120 บทเพลงที่มีลีลาแบบเพลงสำเนียงตะวันออก เนื่องจากการนำเสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อน อารมณ์ของบทเพลงสงบ เสียงโน้ตเดี่ยวที่เกิดขึ้นหลายครั้ง แต่จะตื่นเต้นในช่วงที่อัตราจังหวะของเพลงเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

ตัวอย่างที่ 77 ท่อน A ห้องที่ 1 – 4

ช่วงการนำเสนอแนวทำนองหลักของบทเพลง ใช้เสียงประสานขั้นคู่ 4 เริ่มจากโน้ตเสียง F B E A D G ที่นำมาเป็นต้นแบบความคิดของการสร้างบทเพลงตลอดทั้งเพลง

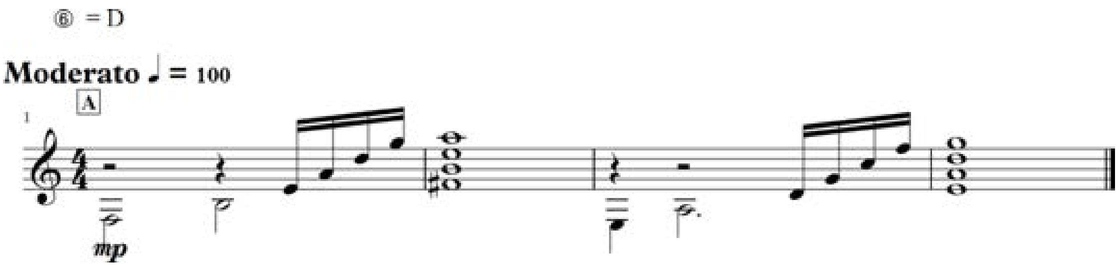

ตัวอย่างที่ 78 ท่อน B ห้องที่ 22 – 25

ห้องที่ 22-23 เสียงของคอร์ด D เมเจอร์ ห้องที่ 24-25 เปลี่ยนเสียงประสาน ใช้เสียงขั้นคู่ 4 แต่ยังรักษาโน้ตเสียง D ไว้

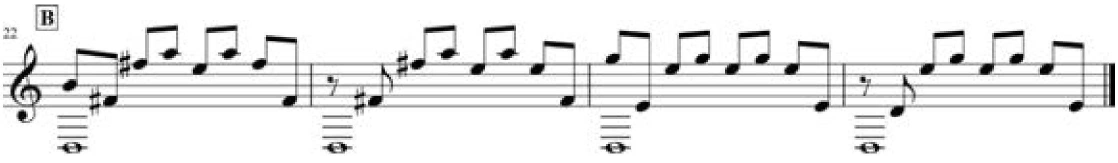

ตัวอย่างที่ 79 ท่อน C ห้องที่ 31 – 34

บทเพลงใช้เสียงโน้ต ขั้นคู่ 4 คือโน้ตเสียง E A และโน้ตเสียง D G มาเล่น สลับที่กับแนวเบส ที่ยังคงซ้ำโน้ตเสียง D

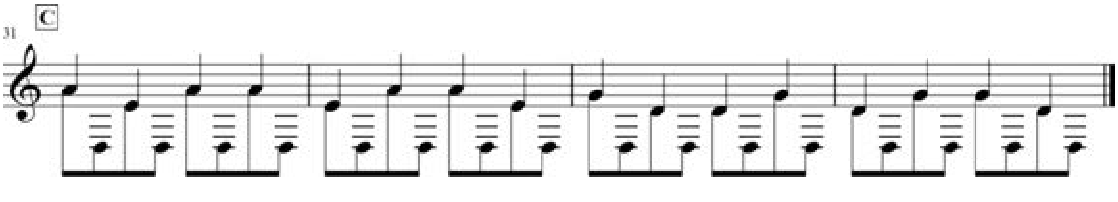

ตัวอย่างที่ 80 ท่อน E ห้องที่ 63 – 66

ห้องที่ 63-64 บทเพลงตอนนี้ มีเปลี่ยนแนวทำนองของกลุ่มเสียง แบบโดมินันท์ ใช้เสียงคอร์ด A และห้องที่ 65-66 เป็นกลุ่มเสียงของคอร์ด C7 เพื่อนำไปสู่เสียงหลัก โน้ตเสียง D ในห้องที่ 67
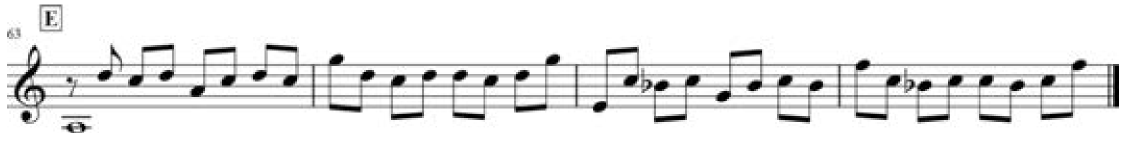
บทที่ 4

สรุปและข้อแนะนำ

สรุปและข้อแนะนำ

1. บทเพลงฝึกเทคนิคทั้ง 24 บทเหมาะสมกับนักกีตาร์ไทย เป็นบทเพลงแบบฝึกหัดที่นักกีตาร์ทุกคนเล่นได้

2. ทุกบทเพลงแบบฝึกหัดคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักความเป็นไปได้ ในการเล่นกีตาร์ทุกเทคนิค เสียง และตำแหน่งของการเล่นทุกตัวโน้ตเกิดจาก การเล่นทดลองด้วยกีตาร์ก่อนการบันทึกเป็นโน้ตเพลงเสมอ

3. ทุกบทเพลงใช้คีตลักษณ์ทางดนตรีที่รักษากระบวนแบบมาตรฐานสากล และความเป็นดนตรีพื้นเมือง

4. จังหวะความเร็วในการเล่นอาจจะทำให้เกิดความแตกต่างได้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้เล่นได้ ทั้งนี้จะไม่มีข้อจำกัดไว้

5. ในการประพันธ์ในแต่ละบทเพลง ผู้ประพันธ์ใช้เวลา สถานการณ์เดียวกัน เวลาเดียวกัน เพื่อให้เพลงเสร็จสิ้นในอารมณ์ที่ต่อเนื่องกัน

Etude No.	จุดประสงค์ของบทเพลง	ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง	คีย์
1.	บทเพลงฝึกการเล่นมือขวาให้สมดุลระหว่างนิ้ว p ที่เล่นแนวเบส และนิ้ว i นิ้ว m นิ้ว a ที่เล่นแนวคอร์ด	แนวดนตรีเป็นอาร์เปโจ ในบันไดเสียง E ไมเนอร์ บทเพลงแบบฝึกที่แนวเบสเป็นเล่นดำเนินทำนอง	Em
2.	บทเพลงฝึกการเล่นเทคนิคเครื่องหมายเชื่อมเสียงขาขึ้นให้ชัดเจนเพื่อสร้างความแข็งแรงของมือซ้าย นิ้ว 2 3 (นิ้วกลาง นิ้วนาง) และนิ้ว 3 4 (นิ้วนาง นิ้วก้อย) ในอัตราความเร็วที่กำหนดไว้ในอัตราความเร็วหลายๆ รูปแบบ	ลักษณะดนตรีเพื่อการฝึกเล่นโครมาติกในบันไดเสียง E ไมเนอร์	Em

Etude No.	จุดประสงค์ของบทเพลง	ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง	คีย์
3.	บทเพลงฝึกการเล่นสร้างสรรค์จินตนาการในการบรรเลง ตามเรื่องราว	ลักษณะดนตรีเพื่อการฝึกเล่นอาร์เปโจคอร์ด E ไมเนอร์ผสมกับเทคนิคอื่นๆ เช่น เทมโบรา การเล่นซ้ำสลับที่โน้ตตามอารมณ์ผู้เล่น การเล่นเทคนิคฮาร์โมนิก เทคนิคเสียงบอดสลับที่ระหว่างแนวทำนองกับแนวเบส	Em
4.	บทเพลงฝึกการเปลี่ยนตำแหน่งมือซ้ายโดยใช้รูปมือแบบเดียวกัน จังหวะแบบเดียวกัน ทั้งเพลงฝึกเล่นโน้ตและจังหวะแบบไม่คงที่	ลักษณะดนตรีเพื่อการแบ่งนิ้ว1 2 3 4 มือซ้าย ออกเป็นสองชุด ชุดแรกนิ้ว 1 เล่นทาบบนคอกีตาร์ทีละ 3 สาย ชุดที่สอง นิ้ว 2 3 4 เรียงกันให้ตั้งเป็นแนวตรงเสมือนว่าเล่นแบบทาบสาย การดำเนินบทเพลงจะเล่นสลับตำแหน่งกันระหว่างนิ้วทั้งสองชุดดังกล่าว บนบันไดเสียงโครมาติก E เมเจอร์	E
5.	บทเพลงฝึกการเล่นโน้ตในบันไดเสียงโครมาติกและการเล่เทคนิคแบบ คอนทรารีโมชั่นสร้างความเป็นบทเพลงฝึกบนพื้นฐานของบันไดเสียงทั้งสองแบบ	ลักษณะดนตรีเพื่อการฝึก การวิ่งสวนทางของแนวทำนองกับแนวเบสทำให้เกิดเสียงที่งดงามอีกลีลาหนึ่งของโพลีโฟนี ที่มีแนวดนตรีหลากหลาย บทฝึกในลักษณะนี้ผู้เล่นต้องให้ความสำคับกับแนวดนตรีทั้งสองแนว ที่จะเคลื่อนไปคนละทิศทางได้อย่างชัดเจน	E

6.	บทเพลงฝึกการเล่นเทคนิคมือซ้ายกดนิ้วค้างโน้ตไว้บนคอกีตาร์ในครบตามจังหวะพร้อมกับเล่นเทคนิค เครื่องหมายเชื่อมเสียงขาขึ้นให้ชัดเจน	ลักษณะดนตรีเพื่อการฝึกเคลื่อนที่ของคอร์ดที่ให้ผู้ฟังได้ยินเสียงกระบวนแบบดนตรีแจ๊ส ทั้งเพลงผ่านการฝึกเทคนิคการเล่นเครื่องหมายเชื่อมเสียง ผู้เล่นต้องจัดเตรียมนิ้วมือซ้ายที่จะกดโน้ตค้างไว้เพื่อให้ค่า ความยาวของโน้ตมีเสียงครบตามที่บทเพลงกำหนด	Am
Etude No.	**จุดประสงค์ของบทเพลง**	**ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง**	**คีย์**
7.	บทเพลงฝึกการเล่นประโยคถาม – ประโยคตอบ ให้ความรู้สึกของการซ้ำ การเลียนแบบ โดยการใช้กีตาร์สองตัว	ลักษณะดนตรีใช้เทคนิคการซ้ำโน้ตแบบซีเควนซ์ ทั้งสองแนวระหว่างกีตาร์หนึ่งกับกีตาร์สอง ในท่อน A6 กีตาร์สองจะเล่นเลียนแบบลีลาของเสียงพิณพื้นเมืองอิตาลี คลอเสียงกีตาร์หนึ่งที่เล่นอาร์เปโจ ในคอร์ด A เมเจอร์	A
8.	บทเพลงฝึกการเล่นอาร์เปโจ จากบันไดเสียงไดอาโทนิก	ลักษณะดนตรีเพื่อการสร้างบทประพันธ์จากเสียงประสานของการใช้คอร์ด 4 คอร์ด วางใน 4ห้องเพลงไว้ก่อน คือ | Am | Bb/A | Am | F/E | E7 | ทำนองของบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นจากบันไดเสียง A ฟริเจียน ตลอดเพลง	A
9.	บทเพลงฝึกการเล่นบันไดเสียง A เมเจอร์ ที่เล่นต่อเนื่องจากบทที่ 5 ฝึกการเล่นโน้ตในบันไดเสียงโครมาติกและการเล่นเทคนิคแบบคอนทรารีโมชั่น เพื่อสร้างความเป็นแบบฝึกหัดกีตาร์บทพื้นฐานของบันไดเสียงทั้งสองแบบ	ลักษณะดนตรีเพื่อการสร้างเสียงประสานแบบโพลีโฟนี นำมาใช้ประพันธ์บทเพลง ให้เกิดการวิ่งสวนทางของแนวทำนองกับแนวเบส มีหลากหลายทางดนตรีด้านเสียงประสาน ให้ฝึกเล่นทั้งสองแนวให้ชัด เนื่องจากการเคลื่อนที่เป็นอิสระในแต่ละแนวเสมือนเล่นสองเพลงในเวลาเดียวกัน	A

10.	บทเพลงฝึกการเล่นแบบสำเนียงพิณอีสาน	ลักษณะดนตรีประพันธ์ทด้วยโน้ตยูนิซันบนพื้นฐานเสียงประสานของคอร์ด D ไมเนอร์ เพียงคอร์ดเดียว เทคนิคการตั้งสาย 1 กับสาย 6 ของกีตาร์ให้มีระดับต่ำด้วยโน้ตเสียง D ที่เป็นโทนิกของเพลงทำให้เล่นสะดวกขึ้น	Dm
Etude No.	**จุดประสงค์ของบทเพลง**	**ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง**	**คีย์**
11.	บทเพลงฝึกการเล่นในบันไดเสียง D ไมเนอร์ ฝึกการเล่นเทคนิคอาร์เปโจ การเล่นทาบสาย การไล่บันไดเสียงขึ้น ลง	ลักษณะดนตรีเพื่อการไล่บันไดเสียงโดยนิ้วมือซ้ายทาบคอร์ดไว้ตลอดเวลา ในอัตราความเร็วของโน้ตตัวดำ q = 139 การฝึกควรใช้เมโทรนอม ให้ความรู้สึกเสมือนมือซ้ายของเปียโนค้างเสียงคอร์ดไว้ ในขณะที่มือเล่นทำนองจากบันไดเสียงและอาร์เปโจ เทคนิคการตั้งสาย 1 กับสาย 6 เป็นโน้ตเสียง D ที่เป็นโทนิกของเพลงทำให้บทเพลงเล่นทาบสายกับเล่นบันไดเสียงได้ต่อเนื่องมายิ่งขึ้น ทุกครั้งที่เล่นบทฝึกนี้การเล่นโน้ตเบสที่ไม่ใช้สายเปล่าต้องค้างนิ้วไว้ให้ครบจังหวะที่โน้ตเขียนไว้เสมอ	Dm
12.	บทเพลงฝึกเทคนิคแยกแนวระหว่างแนวทำนองกับแนวเบสให้เล่นเป็นประโยคถามและประโยคตอบ	ลักษณะดนตรีเพื่อการฝึกบทเพลงที่มีลักษณะประโยคที่ชัดเจนในการ ถามและตอบ การสร้างเทคนิค การให้ความรู้สึกในแต่ประโยค ควรฝึกการพิจารณาเพื่อวางกระบวนแบบการเล่นด้วยตนเอง การตั้งสาย เสียงสาย 6 เป็นโน้ตเสียง D	D
13.	บทเพลงฝึกเทคนิคแนวทำนองเสียงยาว ในขณะที่ เสียงประสาน	ลักษณะดนตรีเกิดจากเสียงประสานของคอร์ด D เมเจอร์ ไว้เพียงคอร์ดเดียว คือ	D

	แนวคอร์ดค่อยๆ เปลี่ยนไปที่ละห้องเพลง	D DMaj7 D7 D7 เสียงประสานทที่วางไว้ได้นำมาใช้ในท่อน A1 ห้องที่ 1 – 8 และท่อน A2 ห้องที่ 9 – 16 ส่วนท่อน A3 ห้องที่ 17 – 24 และท่อน A4 ห้องที่ 25 – 32 เป็น ท่อนแยกของบทเพลง ใช้คอร์ดโดมินันท์เพื่อสร้างความแตกต่างของเสียงประสาน	
Etude No.	**จุดประสงค์ของบทเพลง**	**ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง**	**คีย์**
14.	บทเพลงฝึกเทคนิคอาร์เปจิโอจากบันไดเสียงไดอาโทนิก	ลักษณะดนตรีเกิดจากโมทีฟหลักมีแนวเบสเล่นล้อแนวทำนองหลัก การเล่นอาร์เปโจ จากบันไดเสียงไดอาโทนิกต้องโน้ตทุกตัวค้างเสียงไว้	D
15.	บทเพลงฝึกเทคนิค โมทีฟจังหวะที่พัฒนามาเป็นบทเพลง ให้เล่นเน้นจังหวะยกของเพลง	ลักษณะดนตรีสร้างจากแนวทำนองสำเนียงไทย แนวเบสทำหน้าที่เหมือนตัวตลก จุดเด่นของบทเพลงอยู่ที่โมทีฟจังหวะ ในขณะที่เล่นต้องทำความเข้าเรื่องจังหวะ เช่น โน้ตขึนจังหวะ เป็นต้น	Dm
16.	บทเพลงฝึกเทคนิคการบรรเลงเล่นเลียนแบบพิณอีสาน	ลักษณะดนตรีเพื่อการเลียนแบบพิณอีสานใช้บันไดเสียง G ไมเนอร์เพนตาโทนิก ลีลาการเล่น ใช้วิธีการด้นสดตลอดทั้งเพลง คอร์ด G ไมเนอร์ที่นำมาใช้ เป็นโทนิก การบรรเลงด้วยกีตาร์จำเป็นต้องตั้งเสียงให้เป็นขั้นคู่ 5 สาย 6 ตั้งเสียงโน้ต D สาย 5 ตั้งเสียงโน้ต G	Gm
17.	บทเพลงฝึกการเล่นในรูปแบบที่มีความหลากหลายทั้งจังหวะบทประพันธ์จากโมทีฟที่สั้นเพียงสองโน้ต เสียง G และ A	แนวดนตรีสร้างจาก คอร์ด G เมเจอร์คอร์ดเดียว ท่อนแยกใช้คอร์ด G7 และใช้โมดมิกโซลิเดียนแทน ผสมผสานกับลีลาของ การเปลี่ยนแปลง เครื่องหมาย	G

		กำหนดจังหวะ เป็น 2/4 3/4 4/4 และรูปแบบการเล่นหลากหลาย เช่น อาร์เปโจ การดีดรัวสาย และราสกัวโด เพื่อสร้างความดุดันในตอนท้ายบทเพลง	

Etude No.	จุดประสงค์ของบทเพลง	ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง	คีย์
18.	บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นรูดเสียงจากเสียงต่ำแนวดำเนินทำนองเลียนเสียง เชลโล่ เพื่อฝึกเทคนิคควบคุมมือขวาให้เสียงเกิดความสมดุล และฝึกมือซ้ายที่จะวางแผนจัดวางนิ้ว	แนวดนตรีสร้างเสียงต่ำของกีตาร์ให้เป็นเป็นแนวทำนองของเพลง ให้มีเสียงสายเปิดในระดับเสียงที่ระดับเสียงที่สูงกว่าเป็นเสียงประสาน บทประพันธ์นี้กำหนดรูปแบบจังหวะแบบขืนจังหวะตลอดเพลง	G
19.	บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นคอร์ดจาก บันไดเสียง ไดอาโทนิกที่ใช้ดำเนินแนวทำนอง	แนวดนตรีสร้างจาก การนำเอาโน้ตที่อยู่ในบันไดเสียง มาเล่นรวมกันเป็นคอร์ดทั้งในรูปแบบอาร์เปโจ และคอร์ดที่ดีดพร้อมกันเป็นกลุ่ม ในหลายตอนของเพลงแนวทำนองจะประกอบด้วยโน้ตที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเป็นจำนวนมาก โน้ตที่มารวมเป็นกลุ่มประพันธ์ไว้สำหรับการเล่นคอร์ดเท่านั้น	G
20.	บทเพลงฝึกมือขวาเล่นเทคนิคอาร์เปโจ ด้วยนิ้ว p p i m , a m i m , ต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว	แนวดนตรีสร้างจาก อัตราจังหวะ ที่มีความเร็ว ของโน้ตตัวดำ q =196 ความยาวเสียงโน้ตทุกตัวให้ถูกต้อง บทเพลงประพันธ์ให้เล่นตามจังหวะที่กำหนด จะเป็นการพัฒนามือขวาในการเล่นอาร์เปโจที่ มีคุณภาพ และมีความสัมพันธ์กับมือซ้ายได้อย่างดี	C

21.	บทเพลงฝึกการเคลื่อนที่ของแนวเบสพร้อมกับการสร้างสมดุลการเล่นคอร์ดมือขวา ระหว่างนิ้ว i m a กับนิ้ว p การเล่นคอร์ดมือขวาด้วยนิ้ว i m a ให้ได้คุณภาพเสียงที่ดี ควรจัดเรียงนิ้วให้เป็นกลุ่มและอยู่ในตำแหน่งที่ชิดกันเสมอขณะที่ดีดคอร์ดทุกคอร์ด	แนวดนตรีเป็นแนวเพลงแจ๊ส ในอัตราความเร็วที่ช้าจุดเด่นอยู่ที่การเคลื่อนที่ของแนวเบส การรักษาสมดุลของทำนองแนวบนไว้ด้วยส่วนเสียงประสานคอร์ดเมเจอร์เซเวน ทำให้บทเพลงมีความสดใส	C
Etude No.	**จุดประสงค์ของบทเพลง**	**ลักษณะดนตรีและวิธีการบรรเลง**	**คีย์**
22.	บทเพลงฝึกการเล่นบันไดเสียง C เมเจอร์ ดีดผ่านสาย	ลักษณะดนตรีประพันธ์ให้ฝึกเล่นบทเพลงที่ละประโยค มีสำเนียงคล้ายเสียงคนร้องเพลงไล่บันไดเสียง (Cantabile) การฝึกในแนวเบสจังหวะที่หนึ่งของทุกห้องเพลงไม่จำเป็นต้องให้ครบตามอัตราส่วนโน้ตส่วนจังหวะที่สี่ของทุกห้องเพลงเมื่อเล่นเน้นจังหวะแล้วอาจจะปล่อยจังหวะเลยผ่านไปแล้วกลับมาเล่นห้องต่อไปได้ไม่ตรงจังหวะ หลักสำคัญของบทเพลงนี้เพื่อต้องการให้ฝึกเล่นประโยคที่ละห้องเพลง เมื่อพัฒนาไปได้จึงเริ่มจากการเล่นตามที่บทเพลงที่เขียนไว้	C
23.	บทเพลงฝึกเทคนิคการเคลื่อนที่นิ้วก้อยมือซ้าย (นิ้ว 4) ฝึกการกระโดดเคลื่อนไป มา ให้เม่นยำบนคอกีตาร์จากตำแหน่งที่อยู่ใกล้กัน ไปจนถึงในตำแหน่งที่อยู่ห่างกันมาก ๆ	แนวดนตรีสร้างจากการเคลื่อนที่คอร์ดหนึ่ง (Chord I) ไปคอร์ดสี่ (Chord IV) และคอร์ดหนึ่งชาร์ปห้า (Chord I#5) ไปคอร์ดสี่ชาร์ปห้า (Chord IV#5) ตลอดเพลงการเล่นโน้ตทุกตัวในจังหวะที่หนึ่งของทุกห้องต้องจับด้วยนิ้วก้อยมือซ้าย (นิ้ว 4) เสมอ เมื่อทำได้แล้ว ต้องสำรวจดูว่านิ้วทุกนิ้วอยู่ในระดับที่ตั้งตรง การฝึกต้องพึ่งระวังเสมอว่า นิ้วก้อยมือซ้ายอ่อนแอที่สุด การเกร็งมือจะทำให้คุณภาพเสียงไม่ดี หรืออาจได้รับการ	C

		บาดเจ็บได้	
24.	บทเพลงฝึกเทคนิคการเล่นเสียงประสาน คู่ 4 เรียงซ้อน	แนวดนตรีจะมีลีลาแบบเพลงตะวันออก เป็นบทเพลงที่สงบ ในประโยคที่มีเสียงโน้ตเดี่ยวที่เกิดขึ้นหลายครั้ง แต่จะเพิ่มความตื่นเต้นในอัตราจังหวะของเพลงเปลี่ยนไปเรื่อยๆ	D

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธ์ ธรรมบุตร. (2553). อรรถธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธ์ ธรรมบุตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธนาเพรส.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

ภาษาอังกฤษ

Denis Arnold. (1996). The New Oxford Companion to Music. Print in Great Britain: Oxford University Press.

Summerfield,M. J. The Classical Guitar, Its Evolutions, Players and Personalities since 1800. (5th ed.). Newcastle-upon-Tyne, England: Ashly Mark, 2002.

ภาคผนวก

Etude No.1

Ek-karach Charoennit
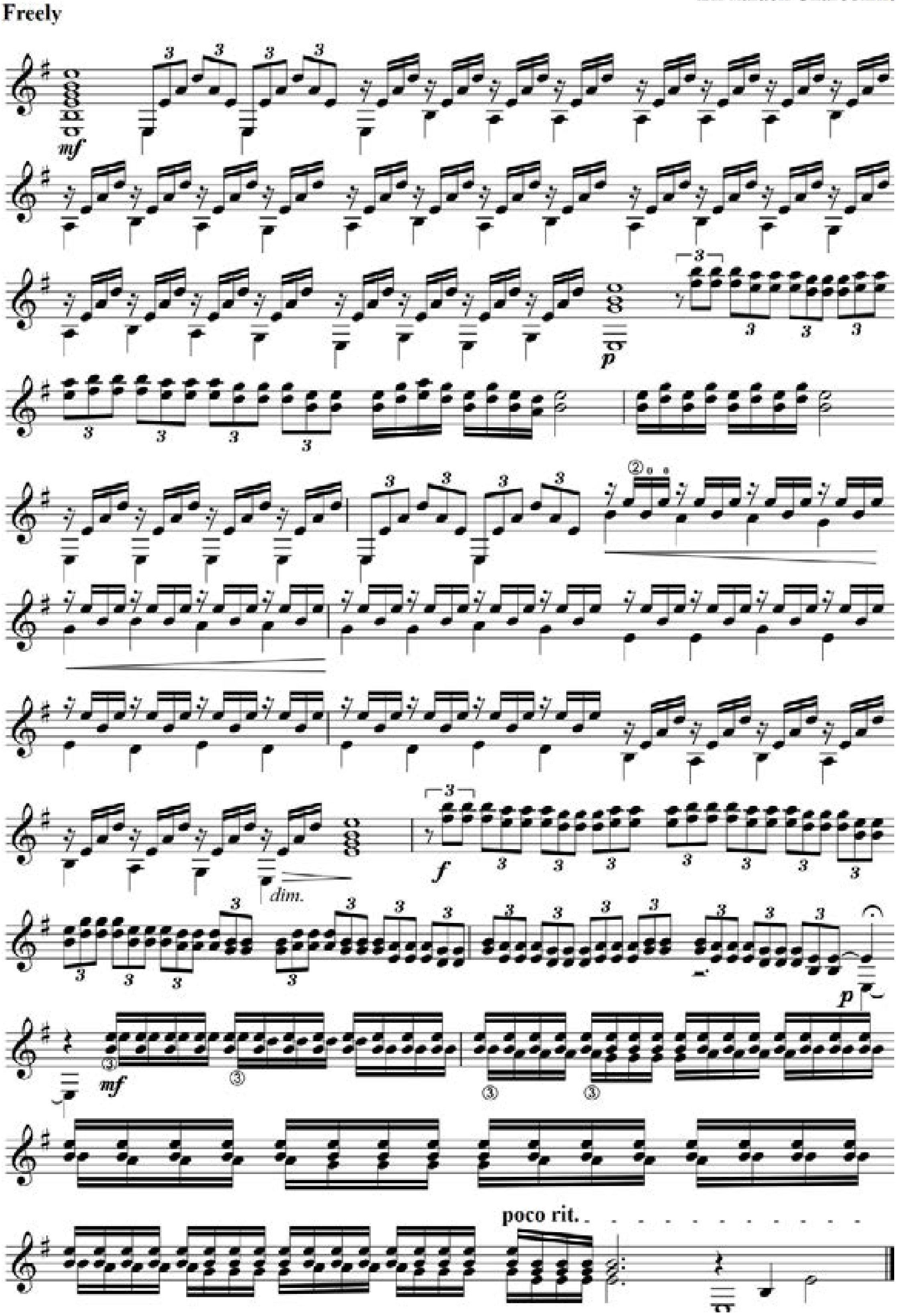
Etude No.2

Ek-karach Charoennit
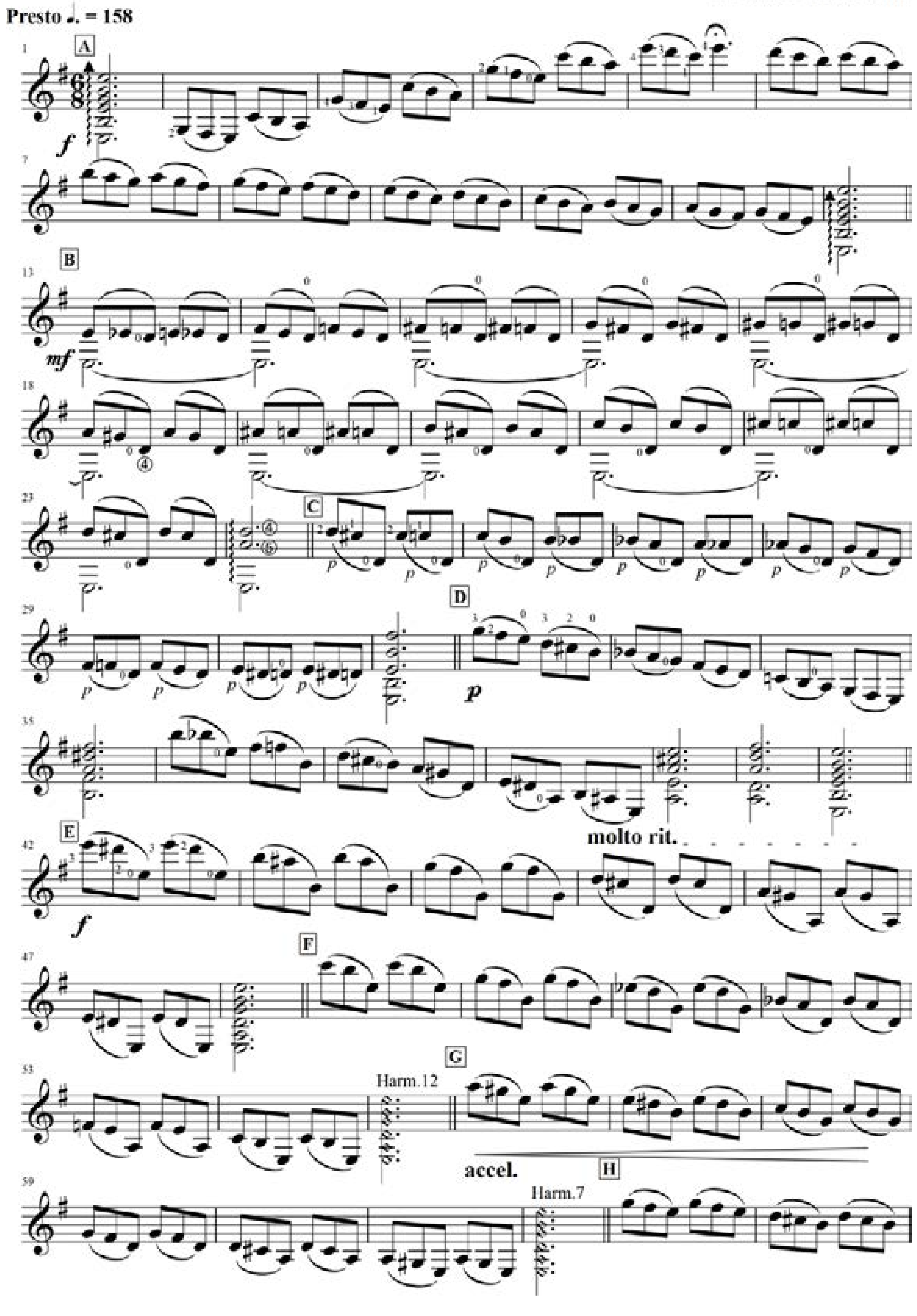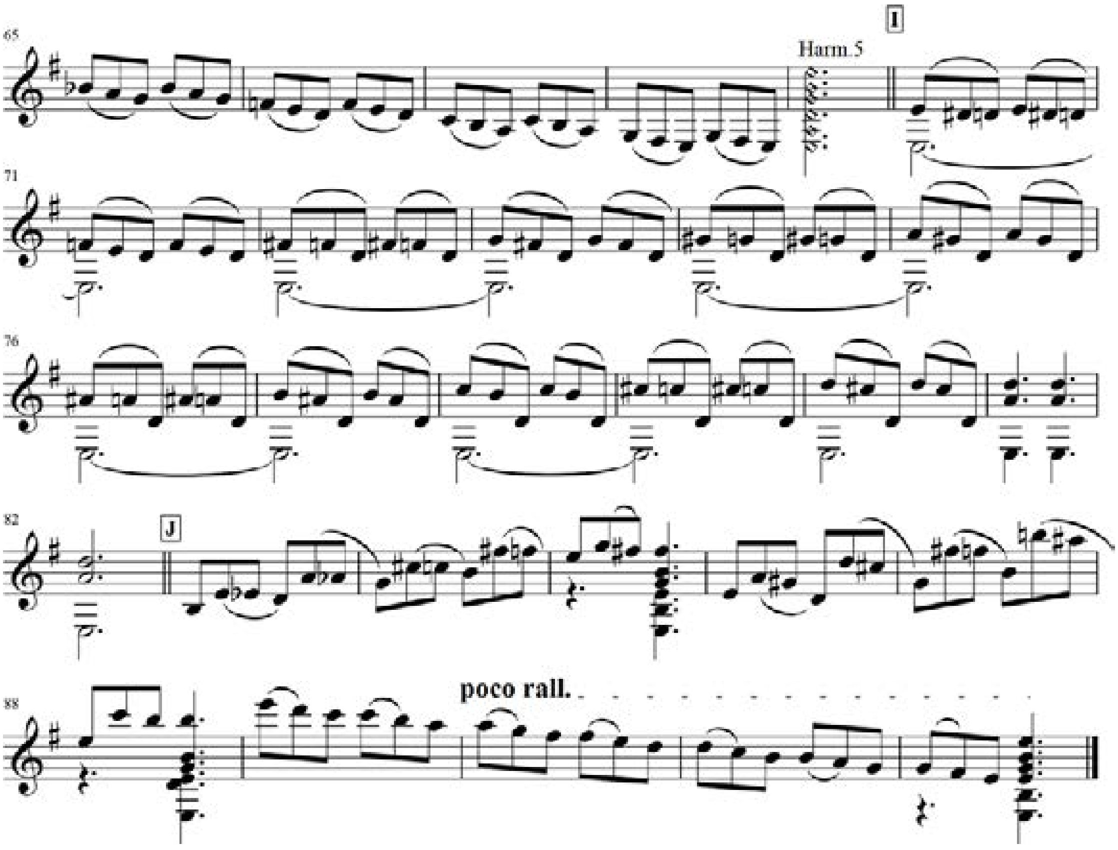
65
Harm.5
I
71
76
82
J
88
poco rall.

Etude No. 3

Ek-karach Charoennit

Maestoso ♩ =110
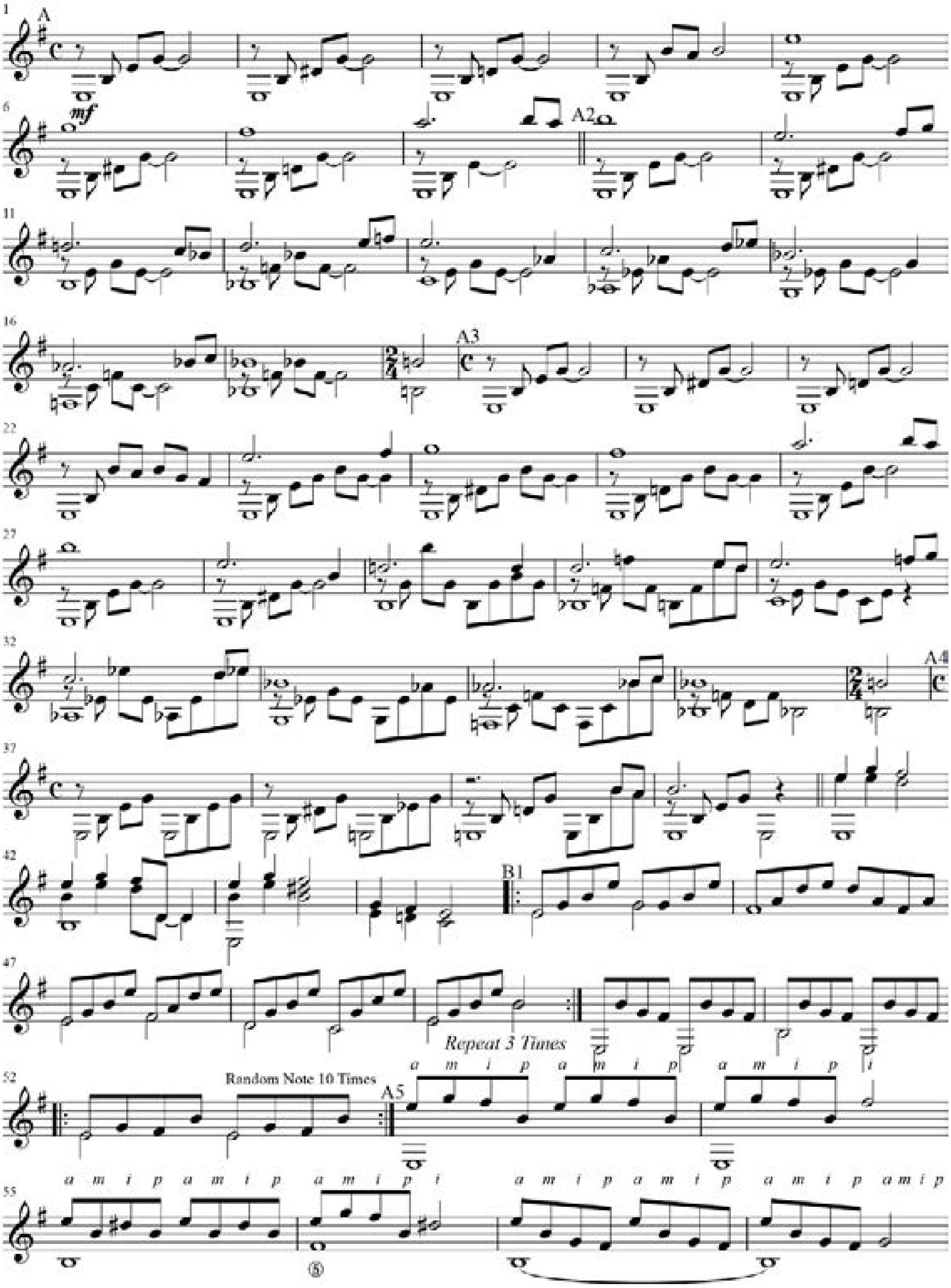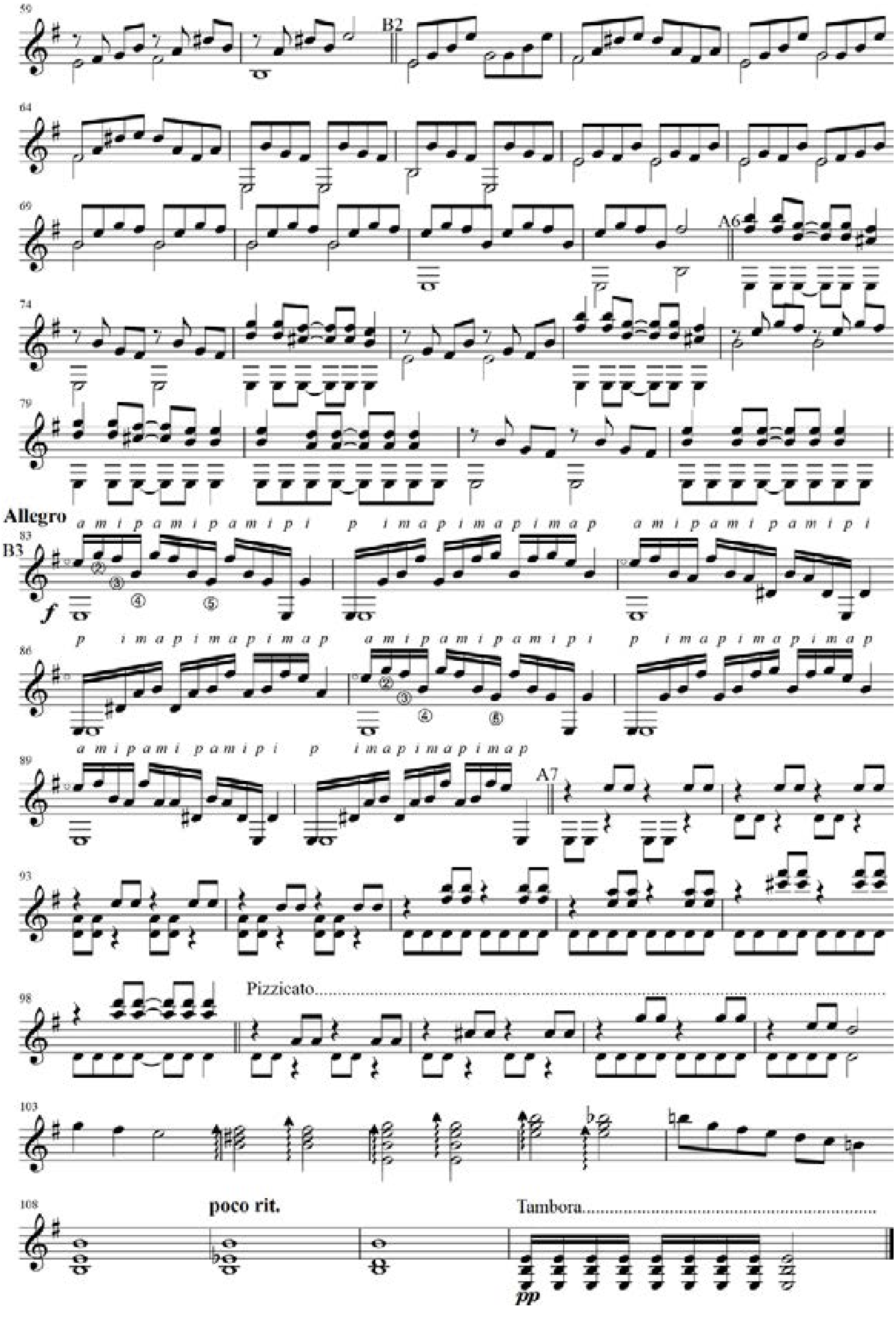
B2
A6
Allegro
B3
a m i p a m i p a m i p i
p i m a p i m a p i m a p
A7
Pizzicato
poco rit.
Tambora
pp

Etude No.4

Ek-karach Charoennit
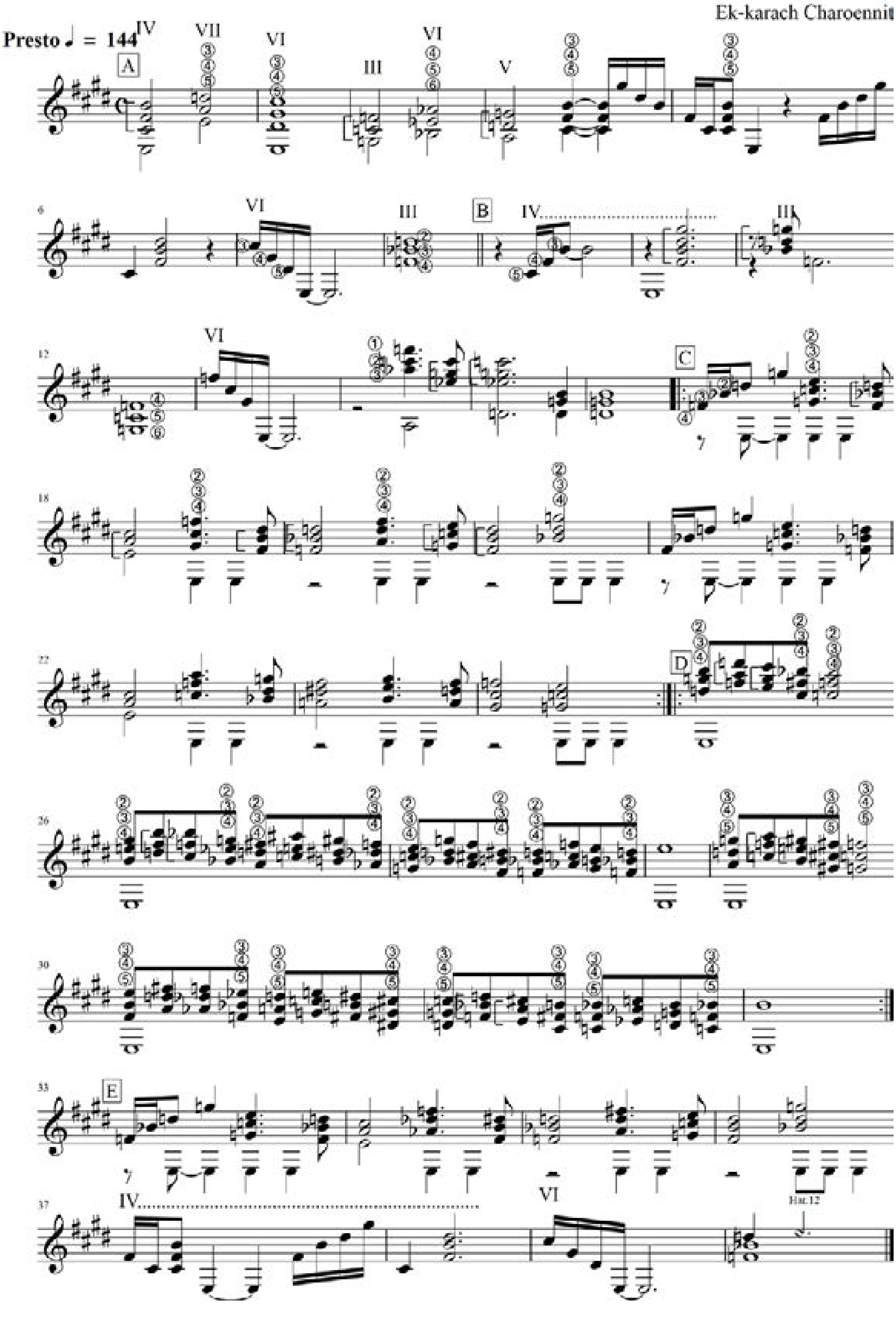
Etude No.5

Ek-karach Charoennit

Moderato ♩ = 94
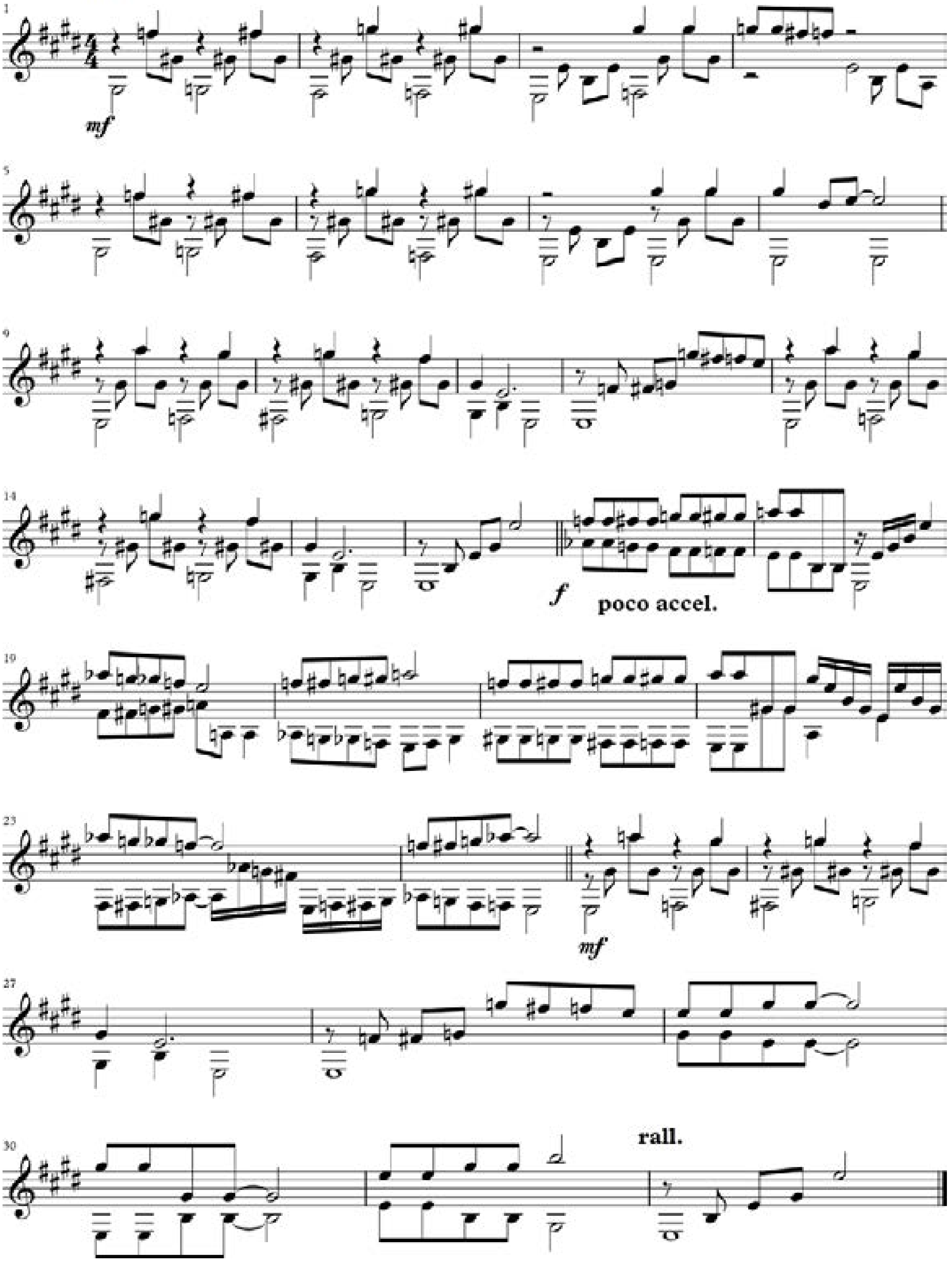
Etude No.6

Andante = 76

Ek-karach Charoennit
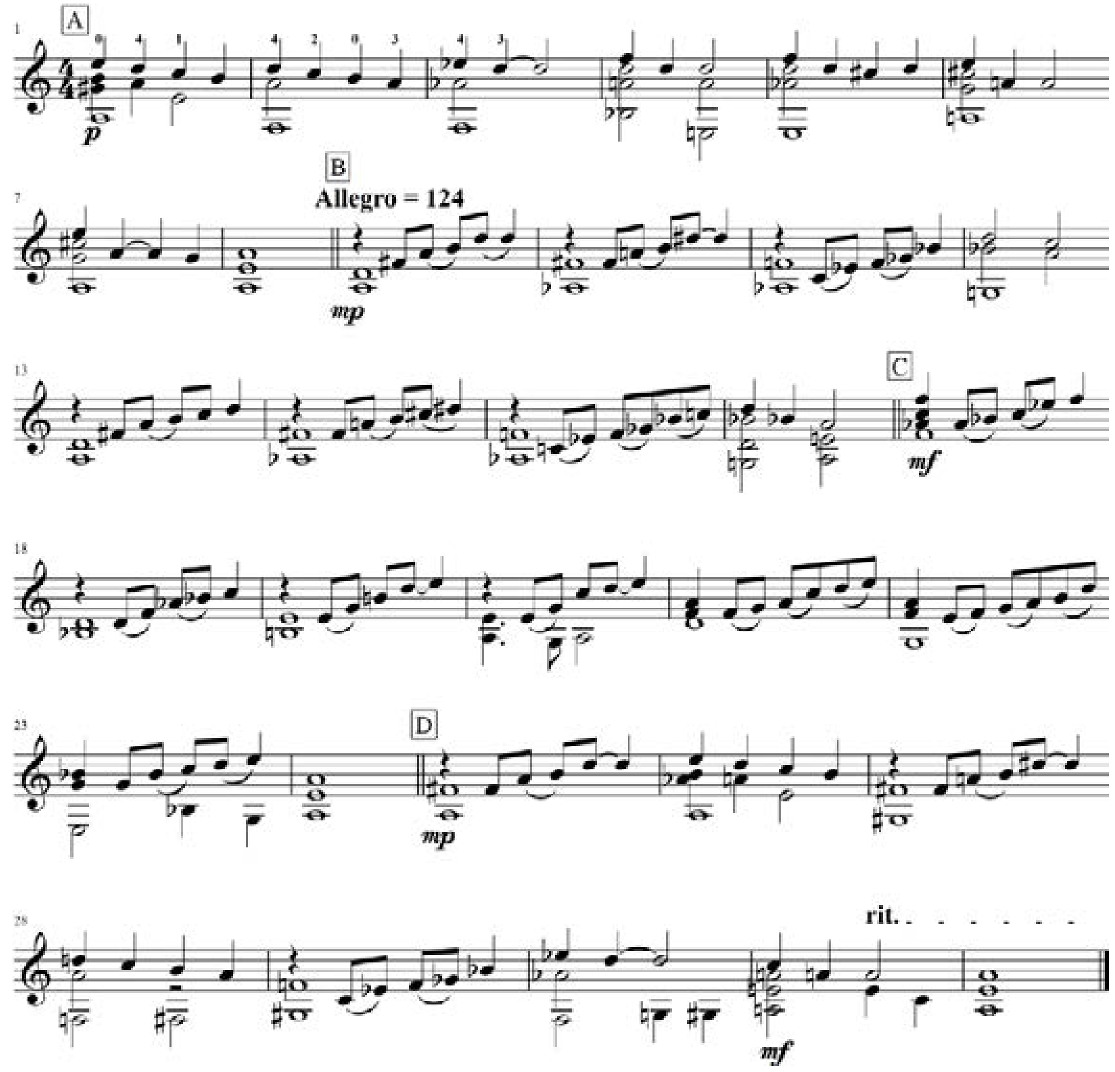
Etude No.7

Ek-karach Charoennit

Moderato = 78
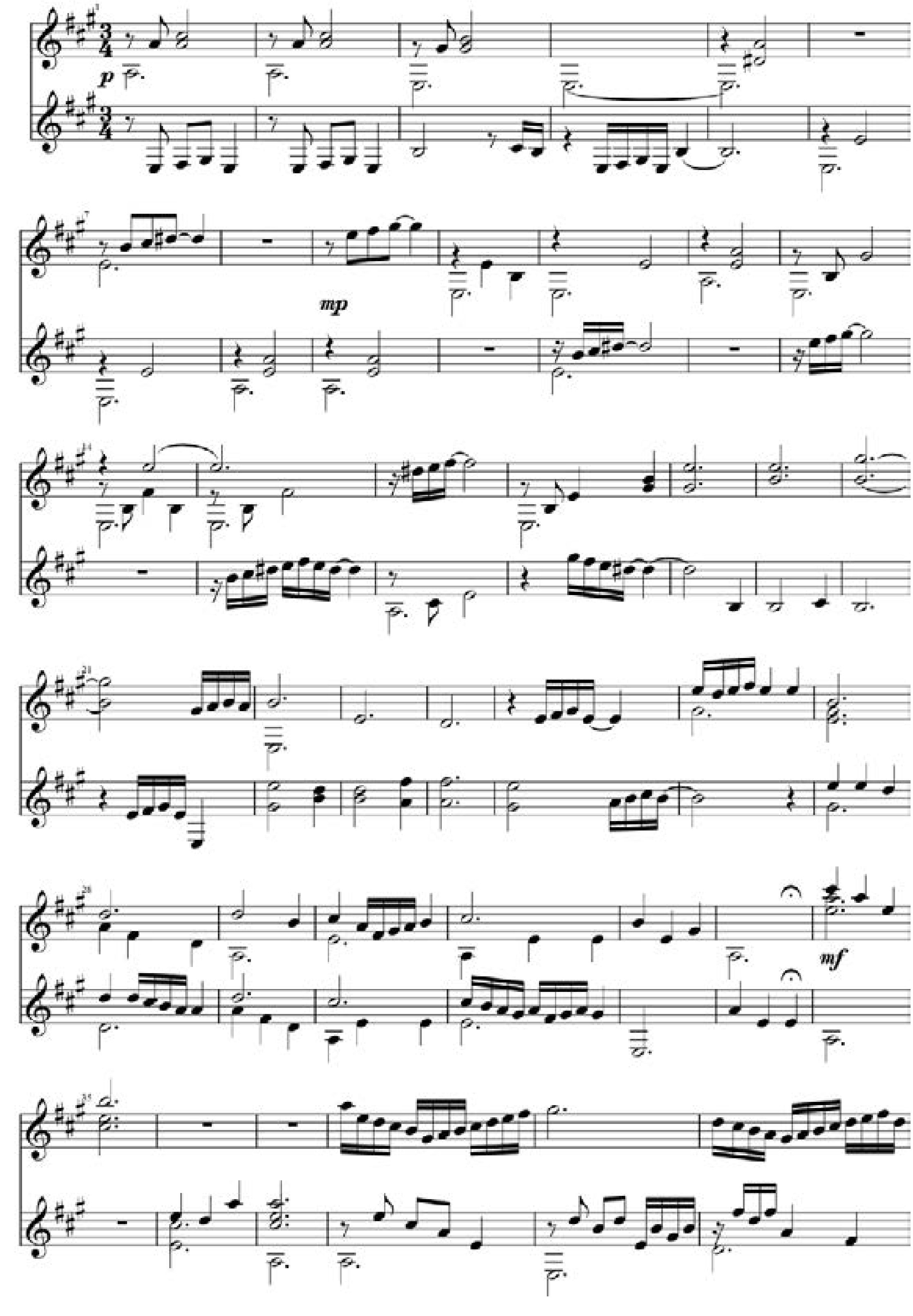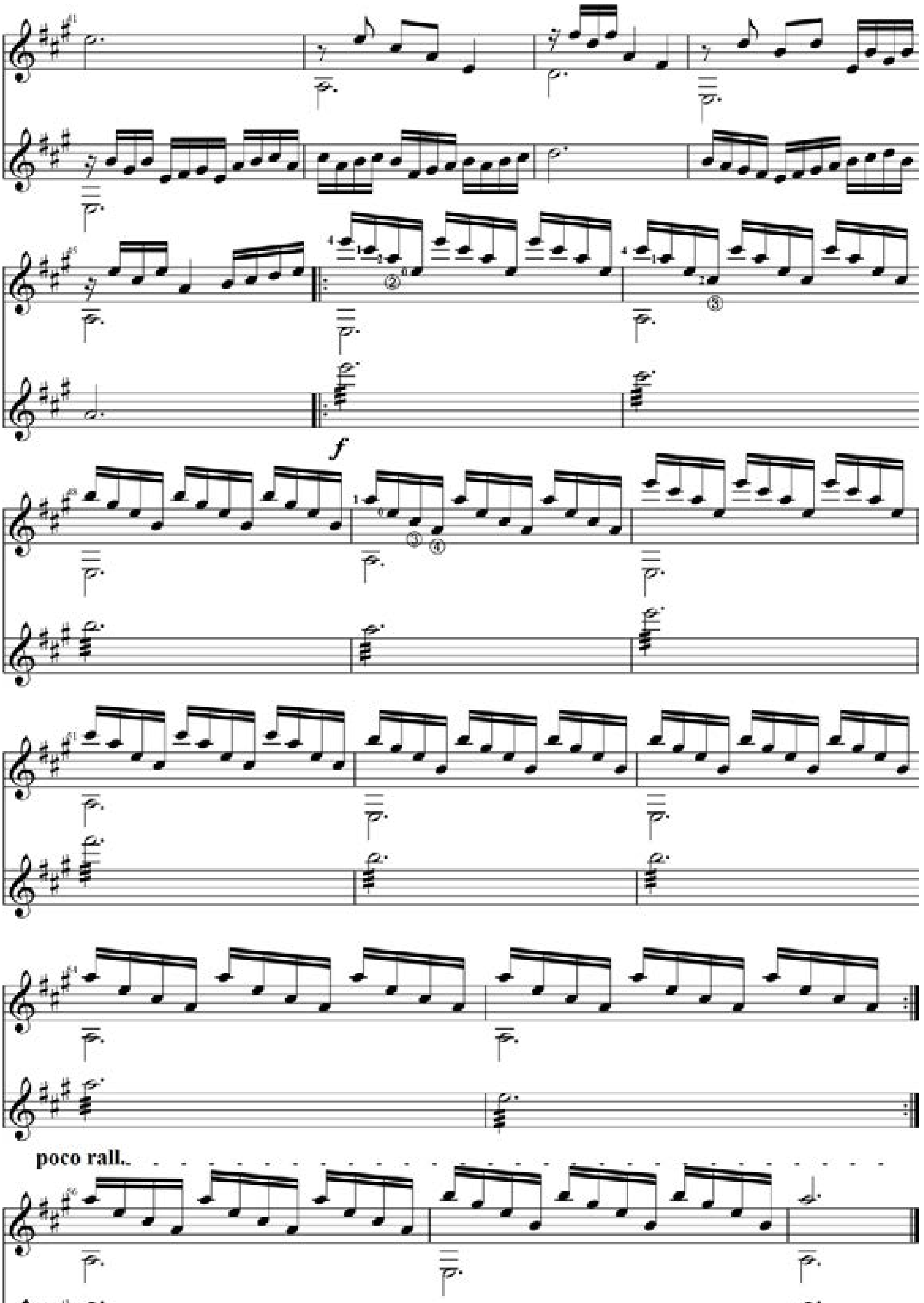
f
poco rall.

Etude No.8

Ek-karach Charoennit
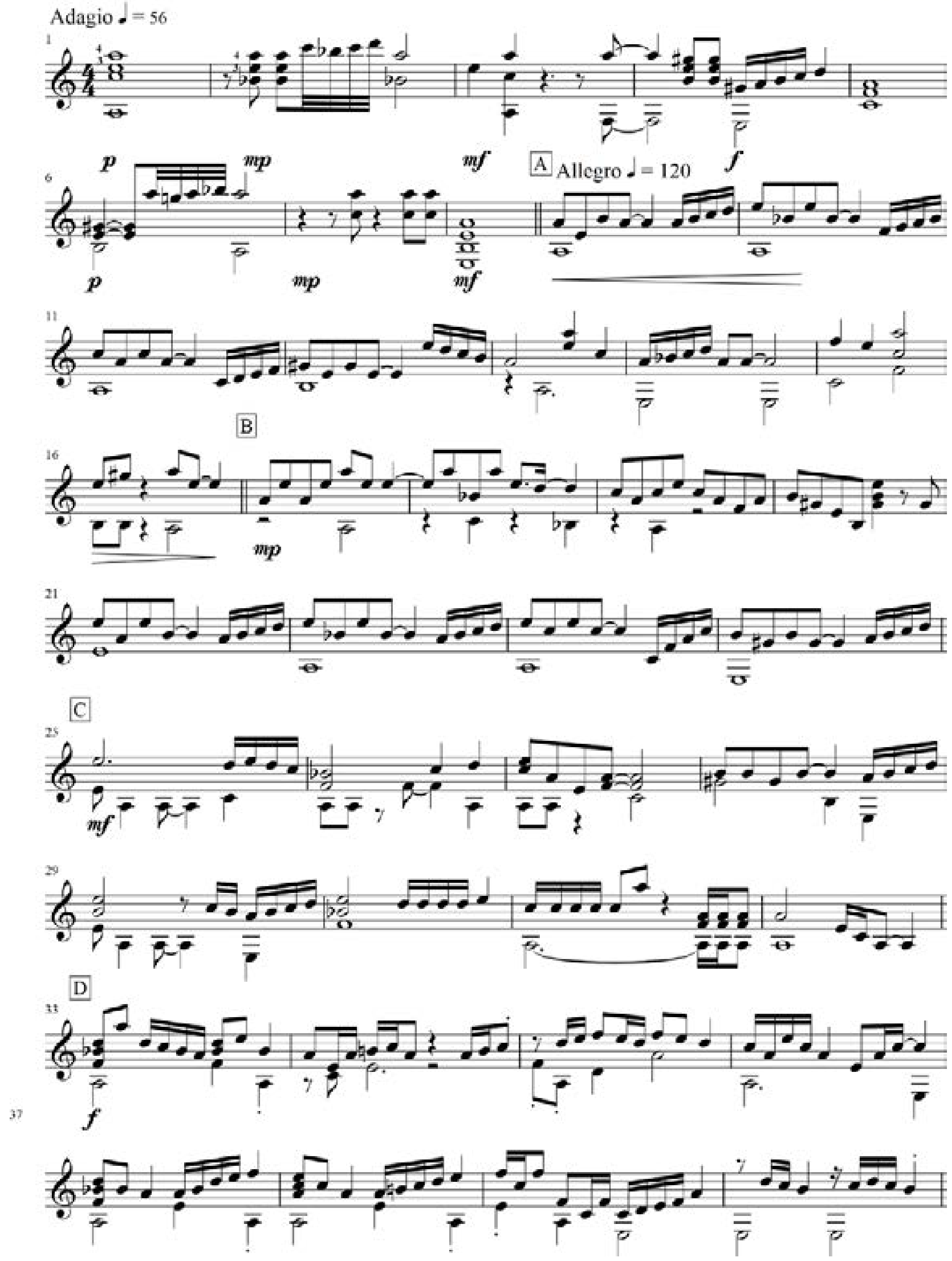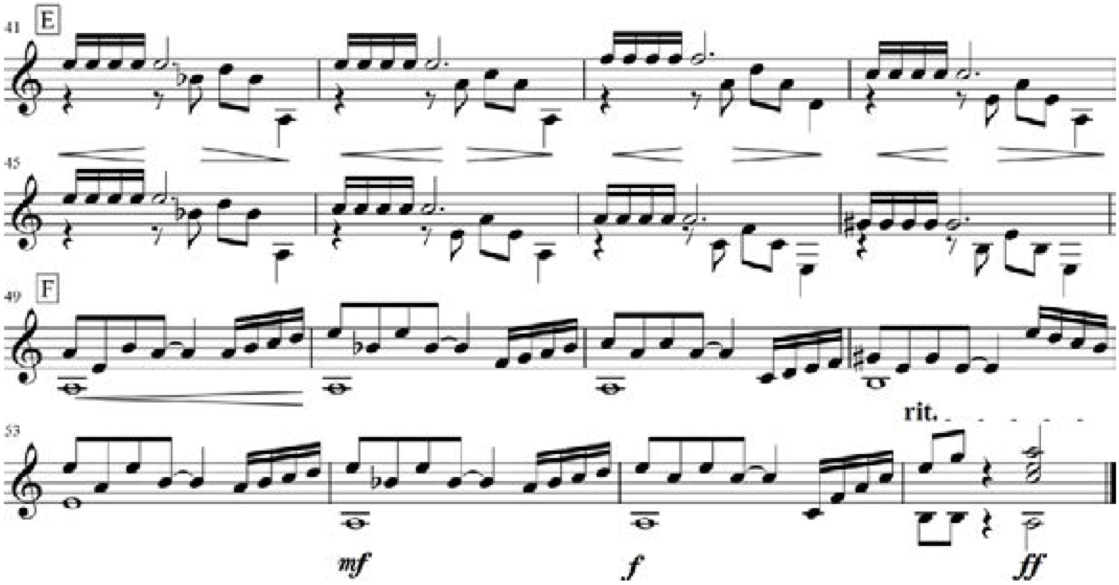
41
E
45
49
F
53
rit.
mf
f
ff

Etude No.9

Moderato ♩ = 94

Ek-karach Charoennit
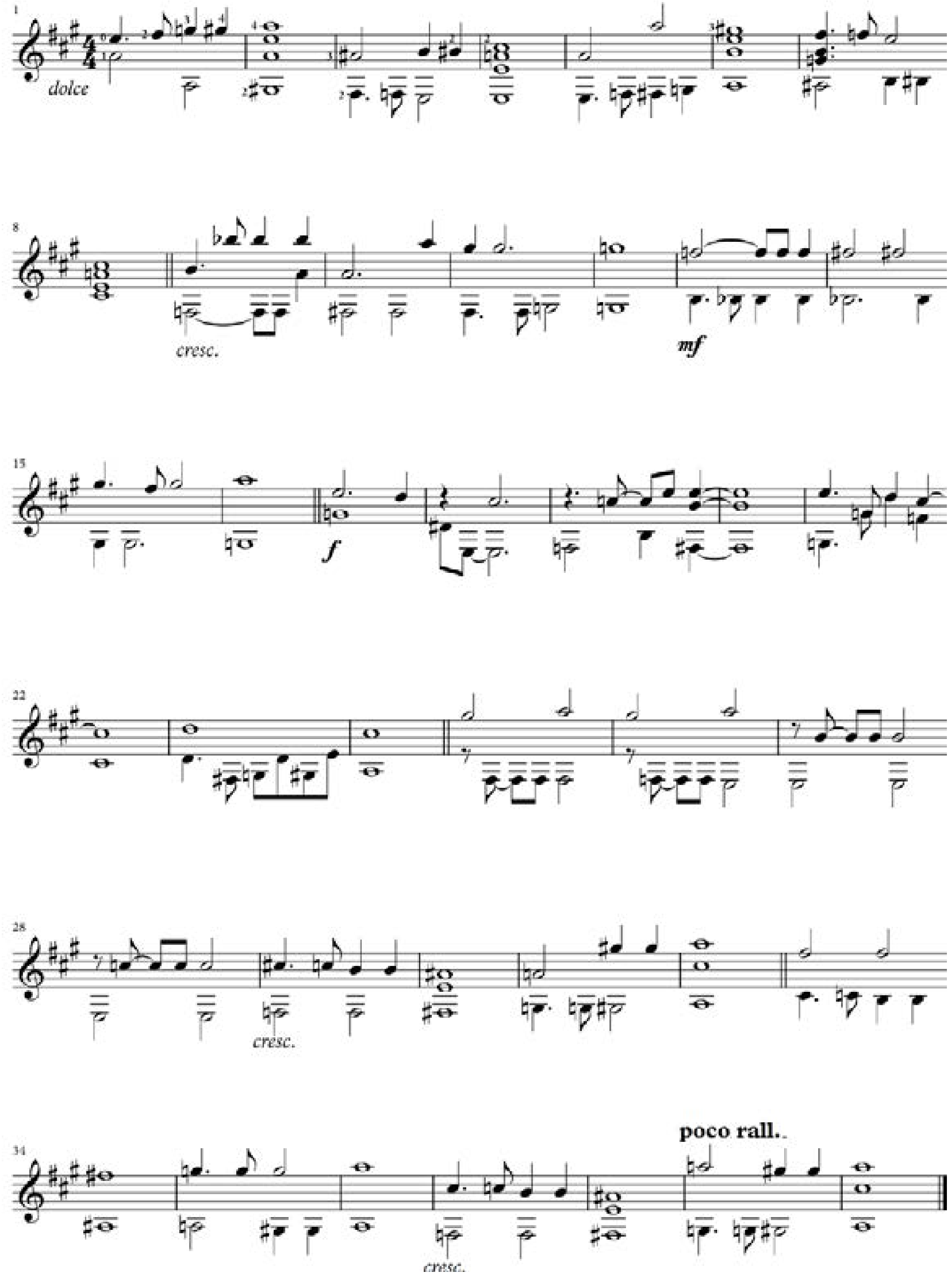
① = D
⑥ = D

Etude No.10

Ek-karach Charoennit

Allegro ♩ = 143
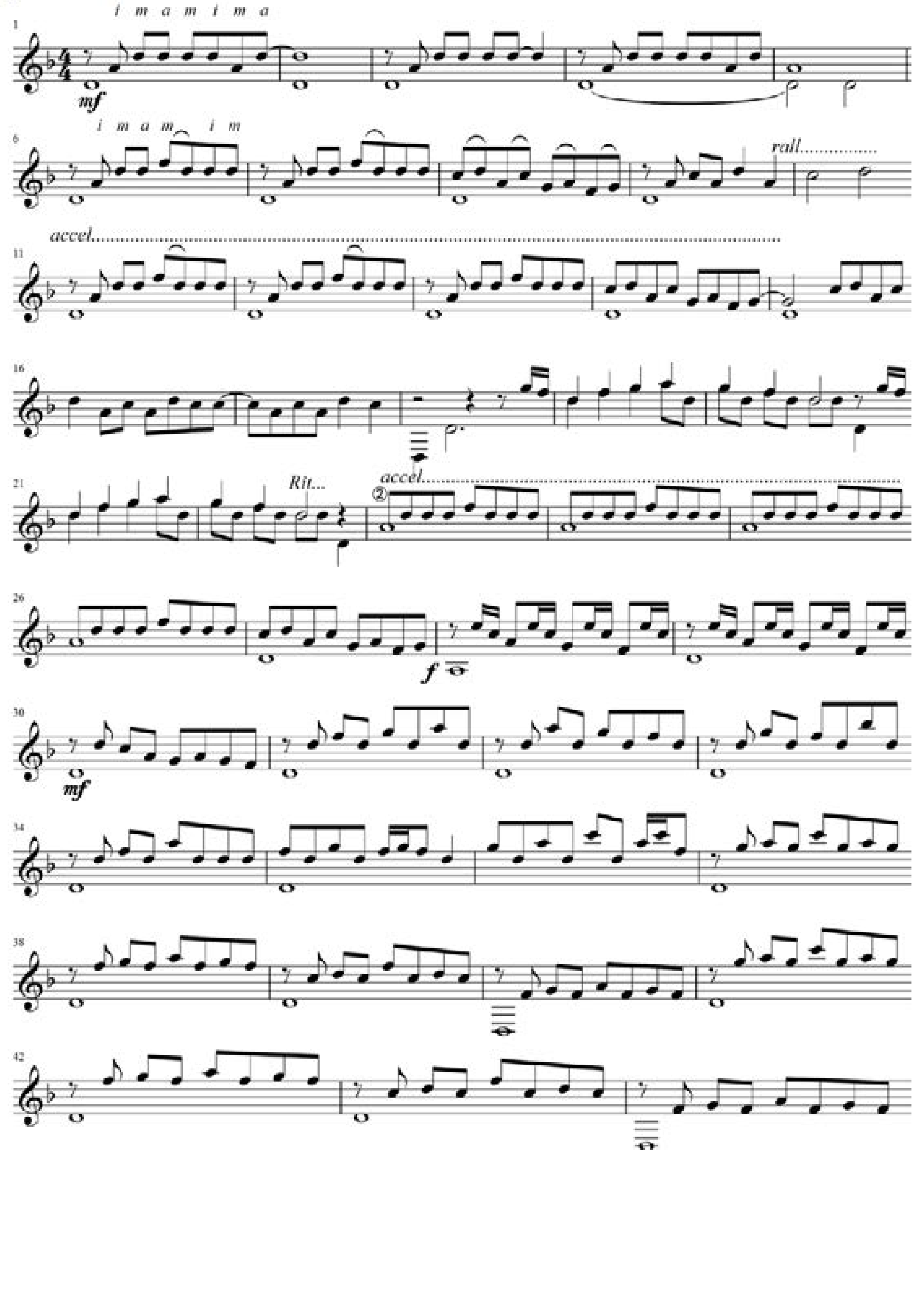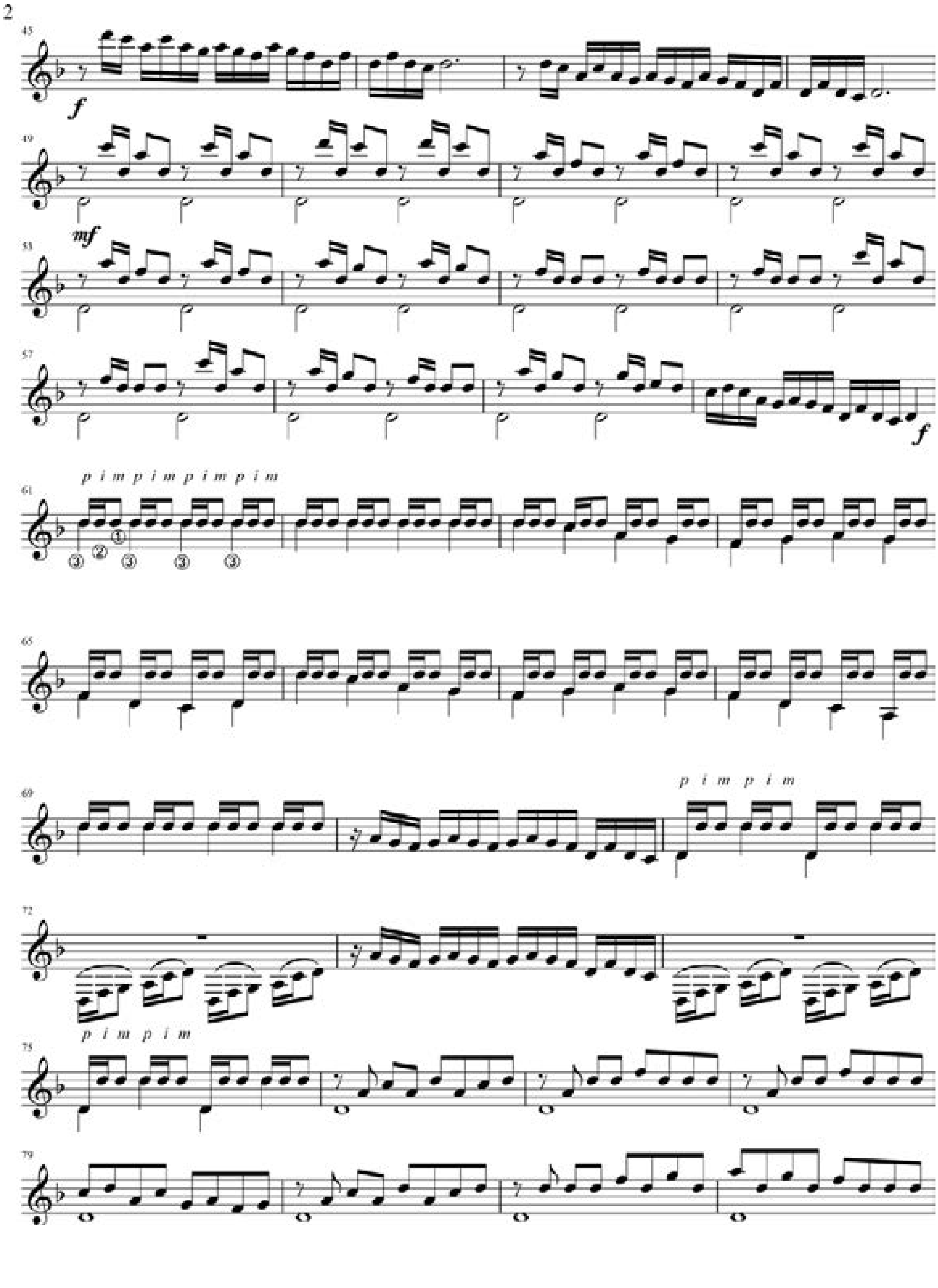
2
f
mf
f
p i m p i m p i m p i m
p i m p i m
p i m p i m
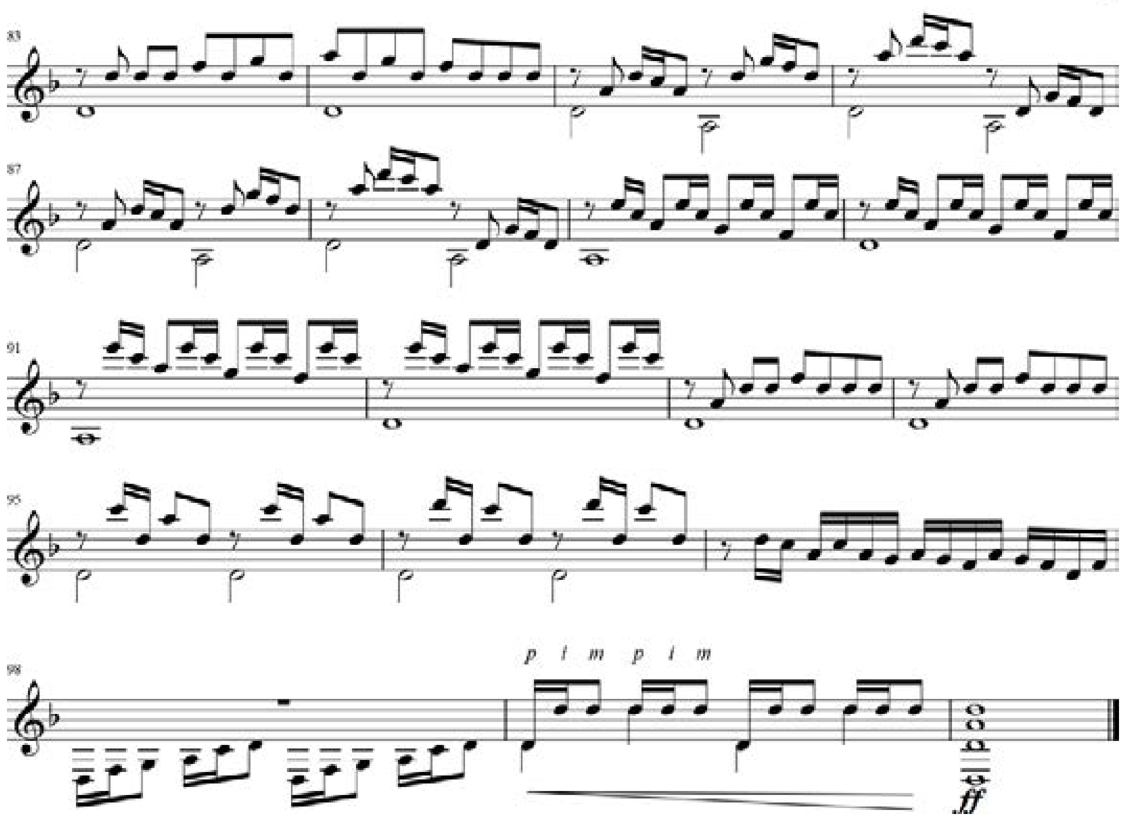
83
87
91
95
98
p i m p i m
ff

① = D

⑥ = D

Etude No.11

Ek-karach Charoennit
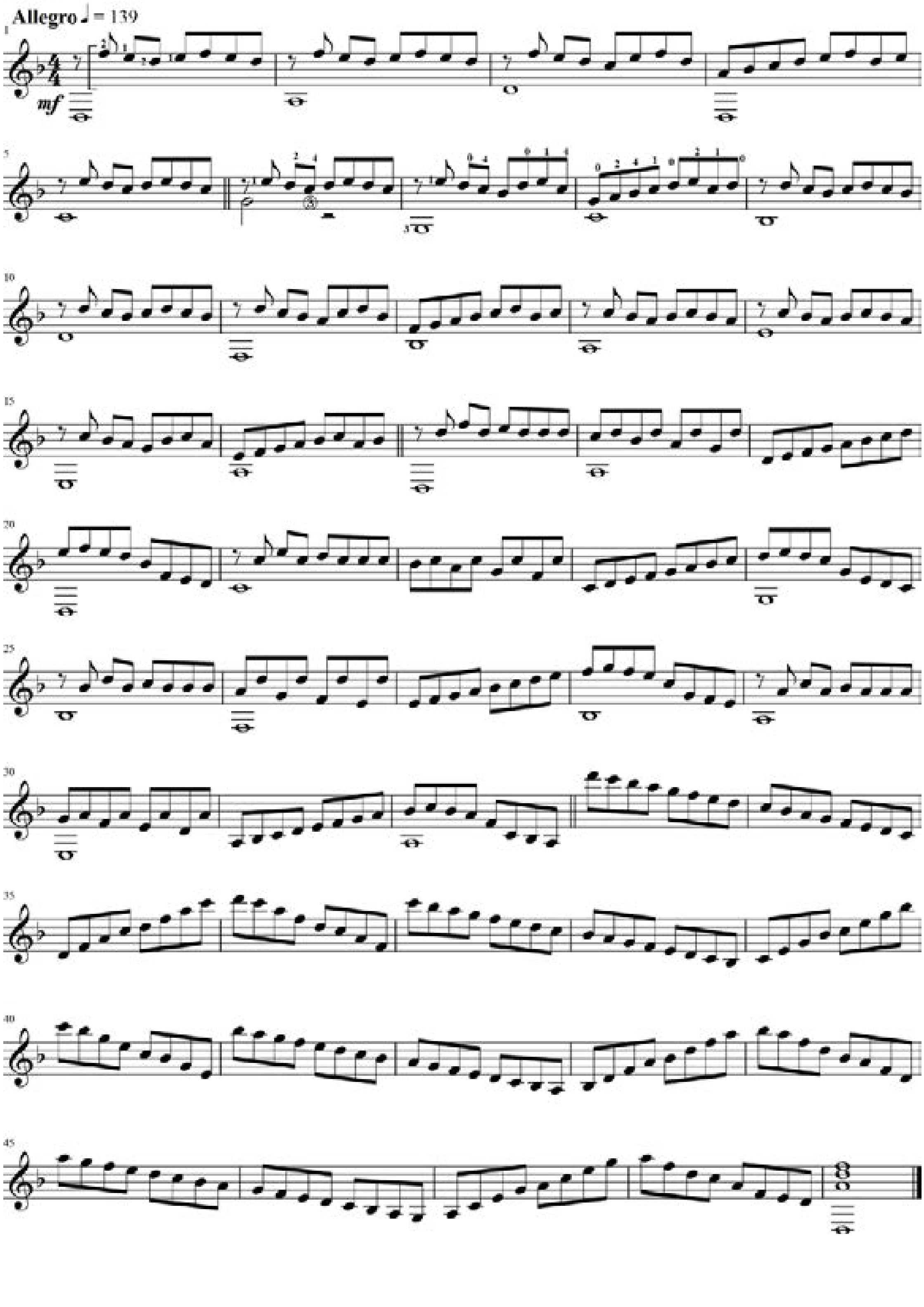
⑥ = D

Etude No.12

Ek-karach Charoennit

Maestoso ♩ = 124
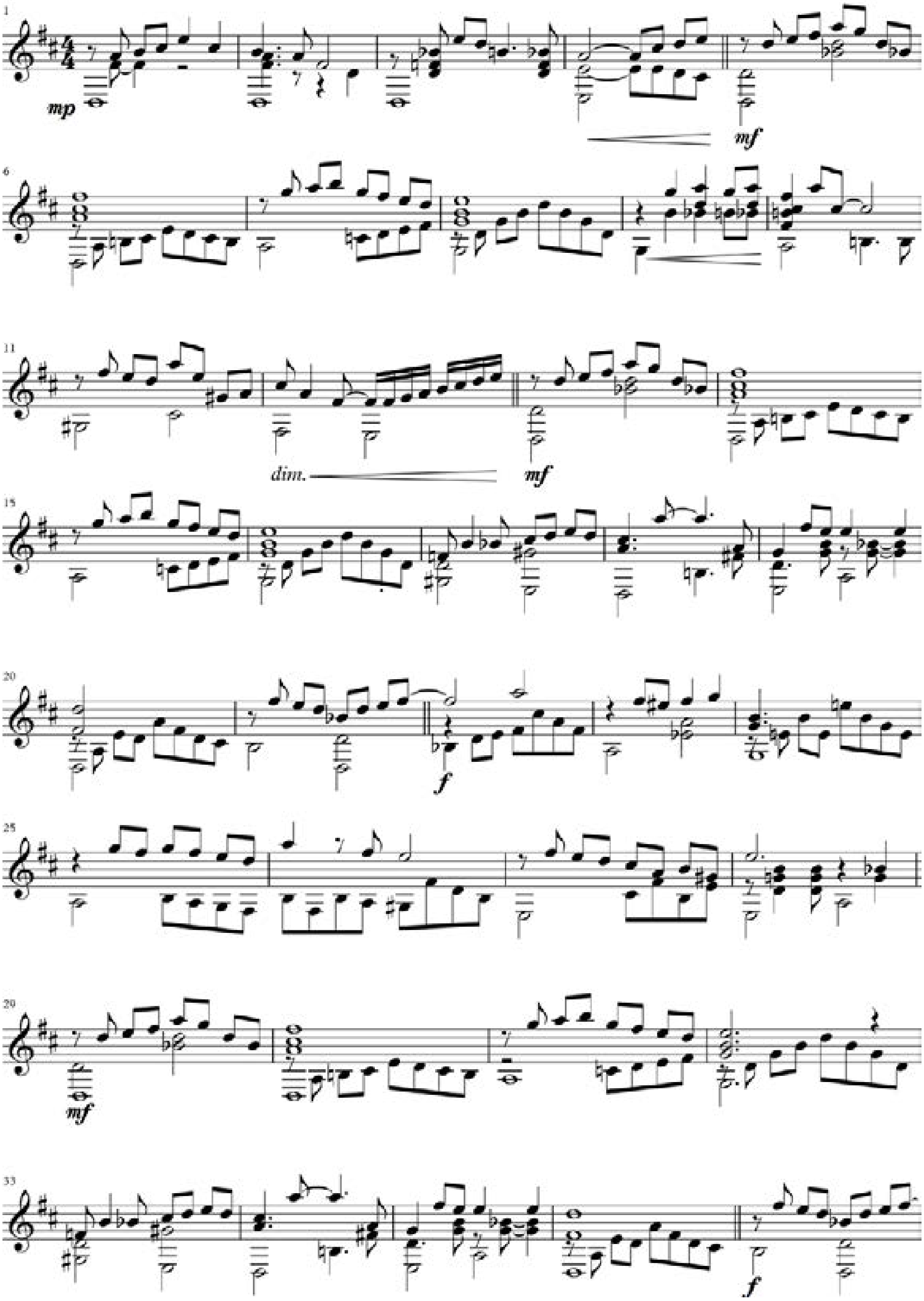
⑥ = D

Etude No.12

Ek-karach Charoennit

Maestoso ♩ = 124
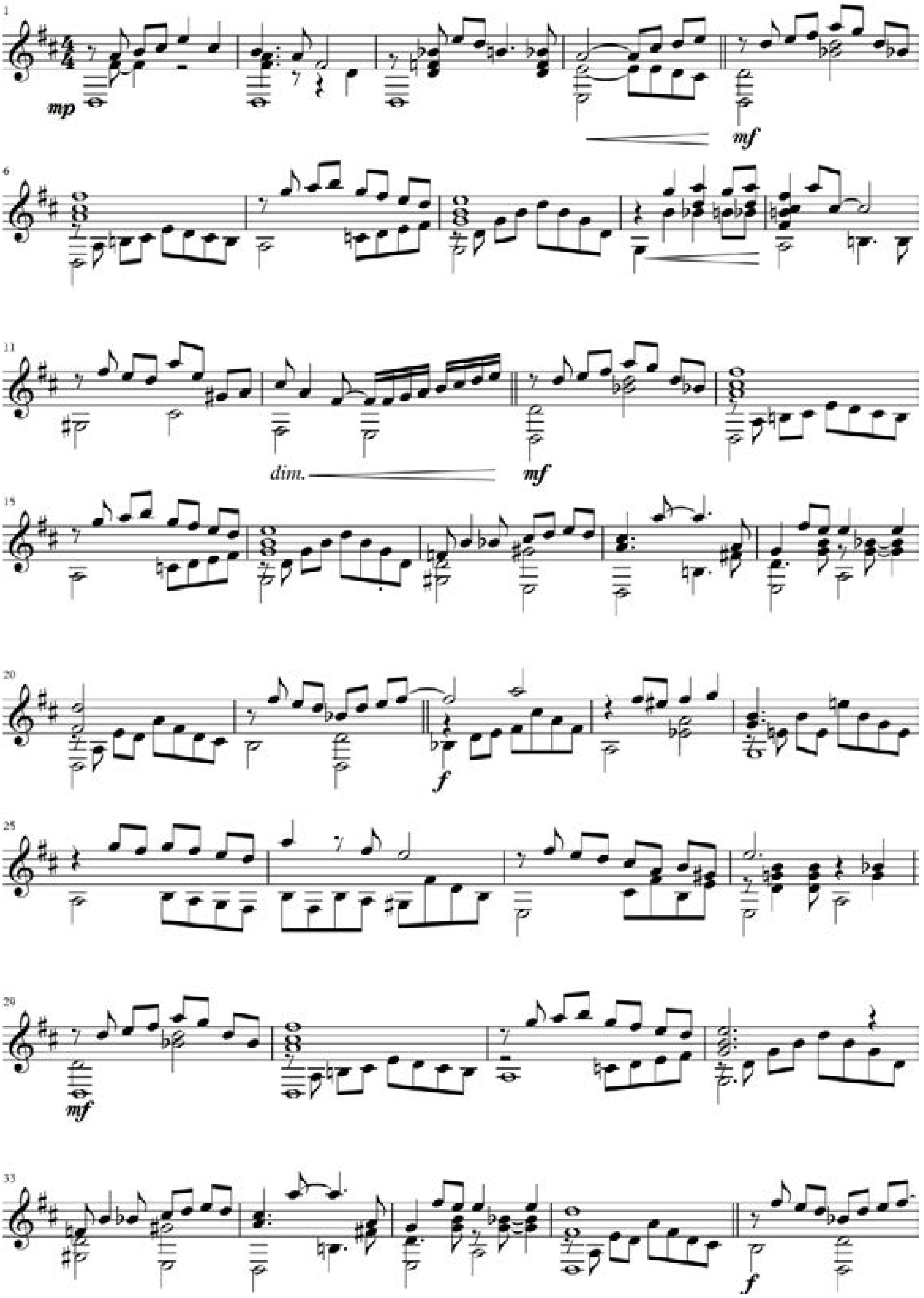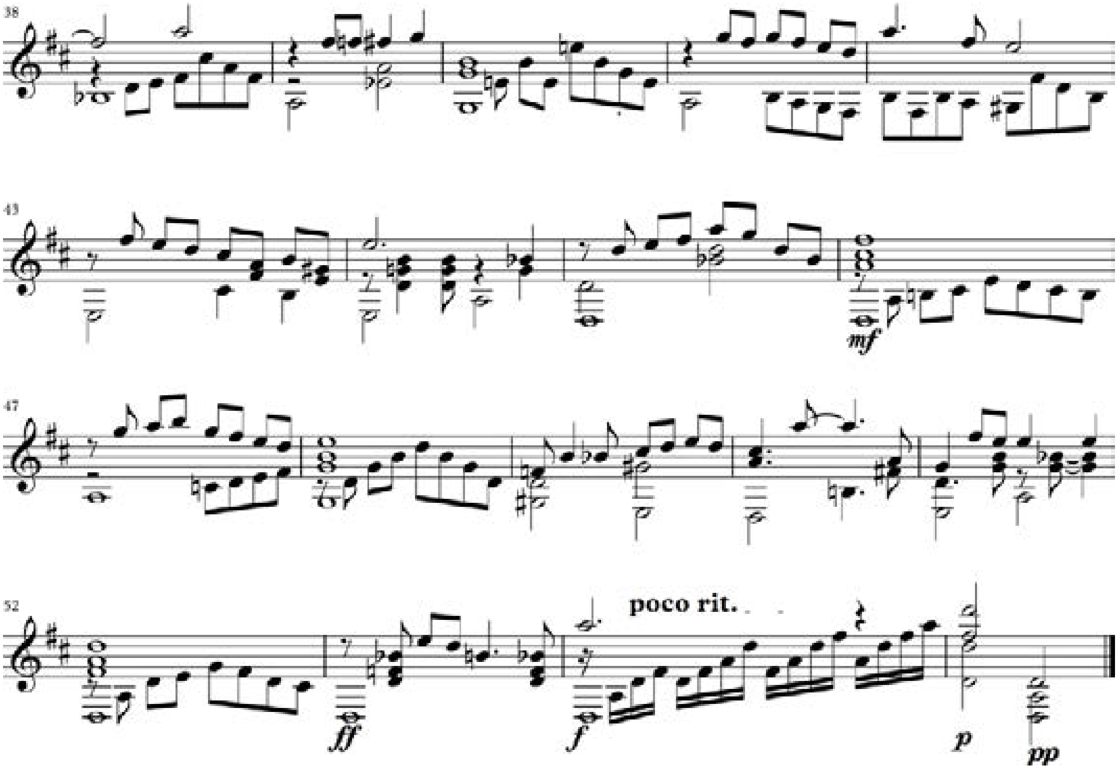
38
43
mf
47
52
ff
f
poco rit.
p
pp

Etude No.13

⑥ = D

Ek-karach Charoennit

Moderato ♩ = 108
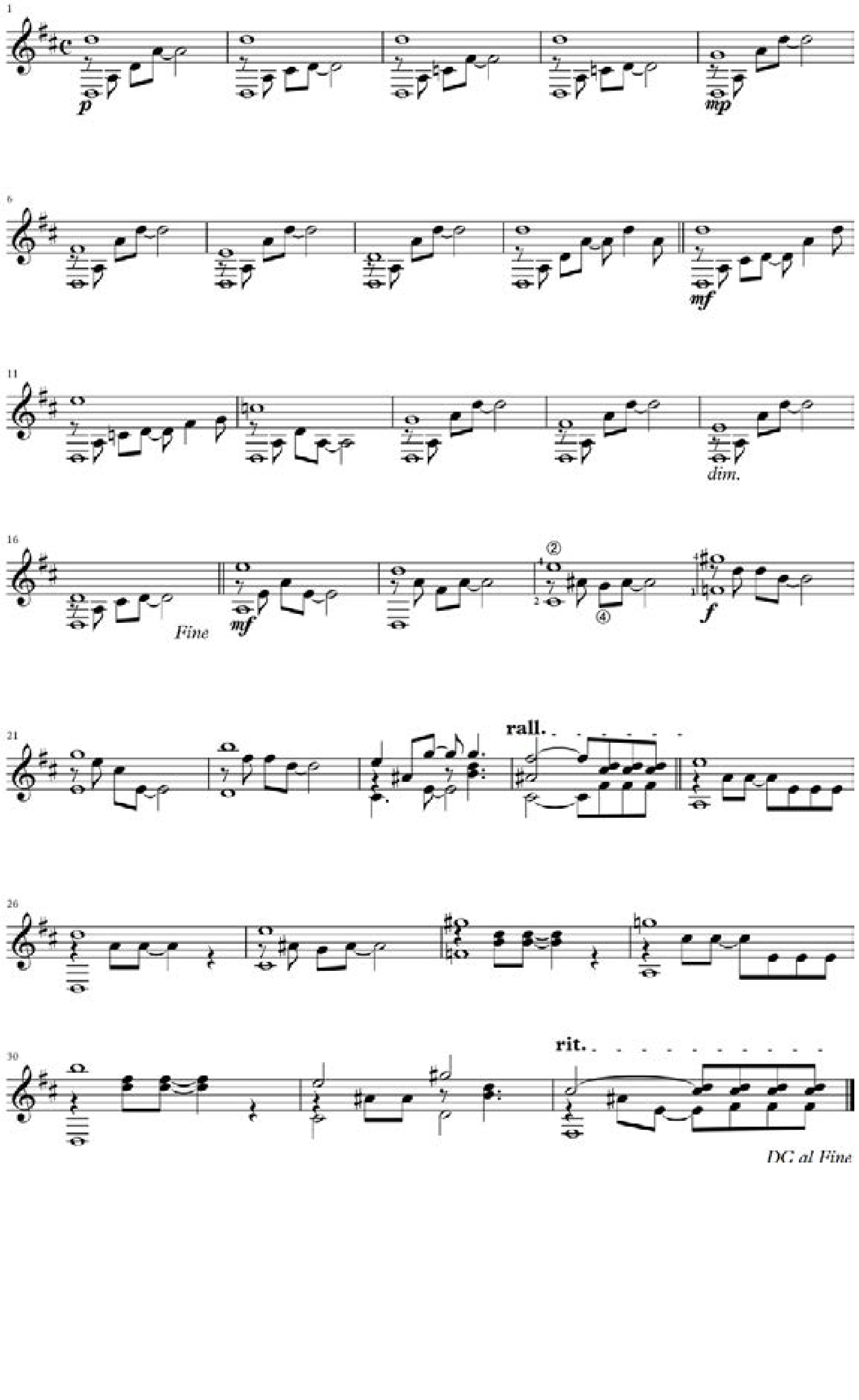
Etude No.14

⑥ = D

Ek-karach Charoennit

Allegro ♩ =130
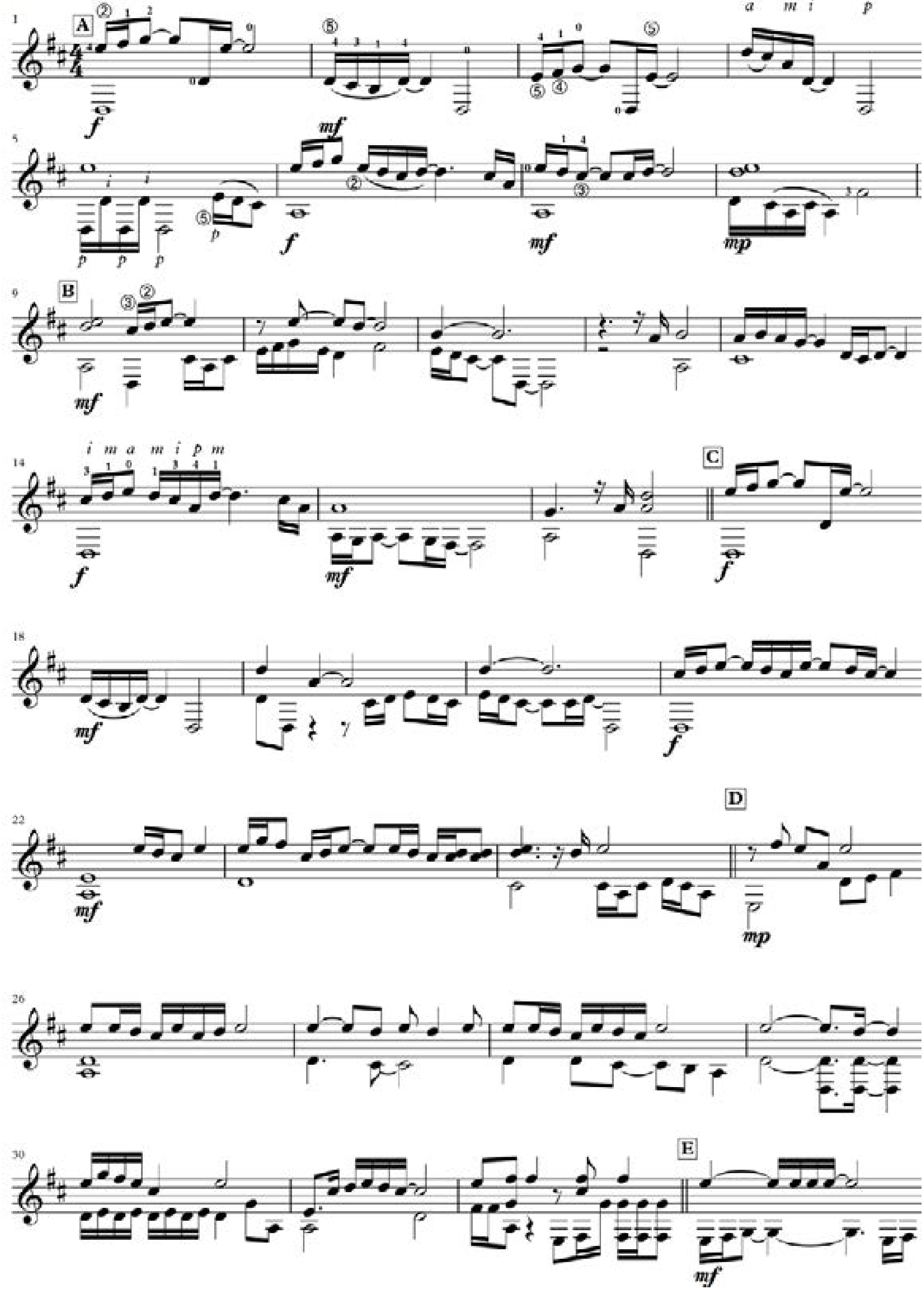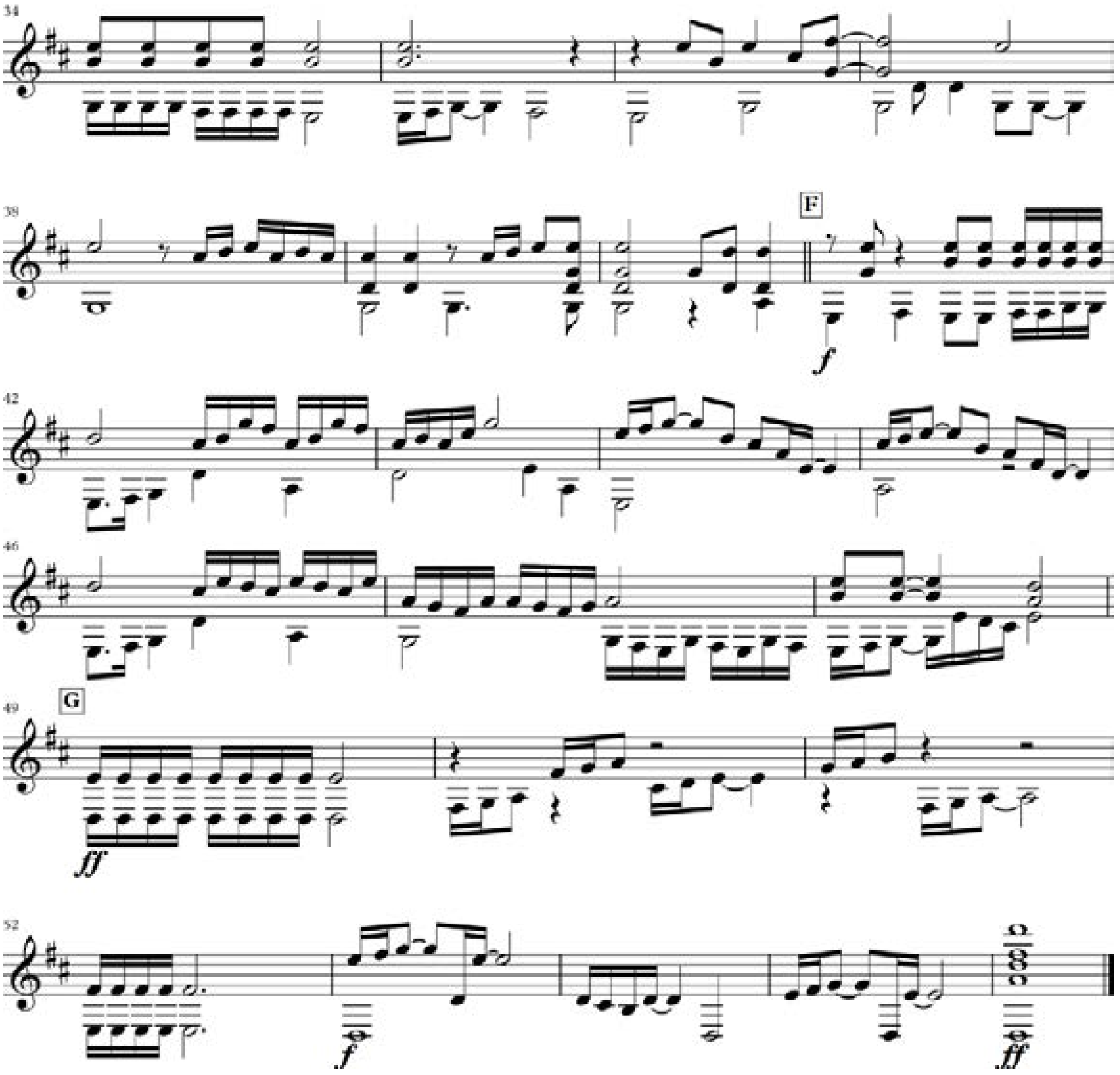
34
38
F
f
42
46
49
G
ff
52
f
ff

Etude No.15

① = D
⑥ = D

Moderato ♩ = 110

By Ek-karach Charoennit
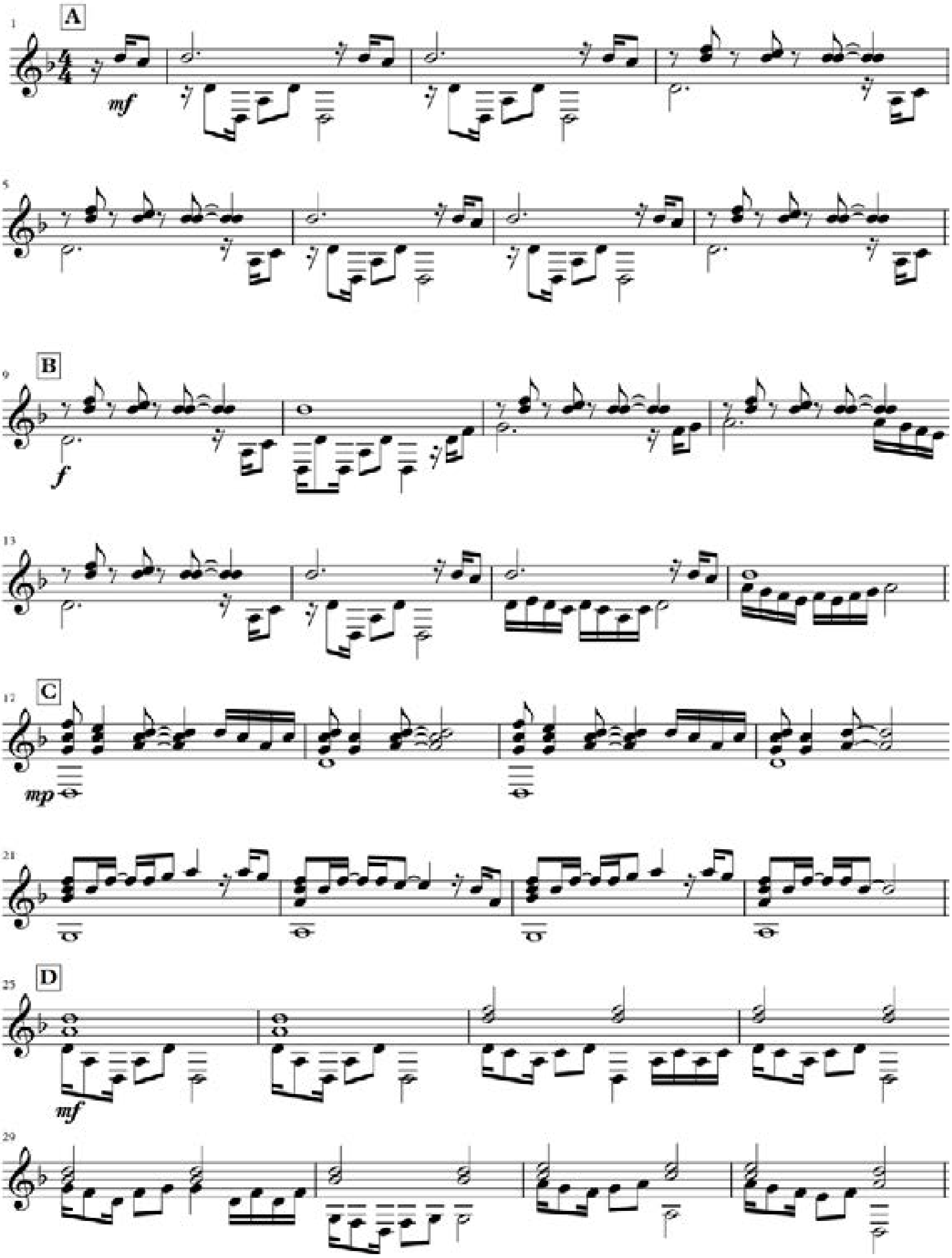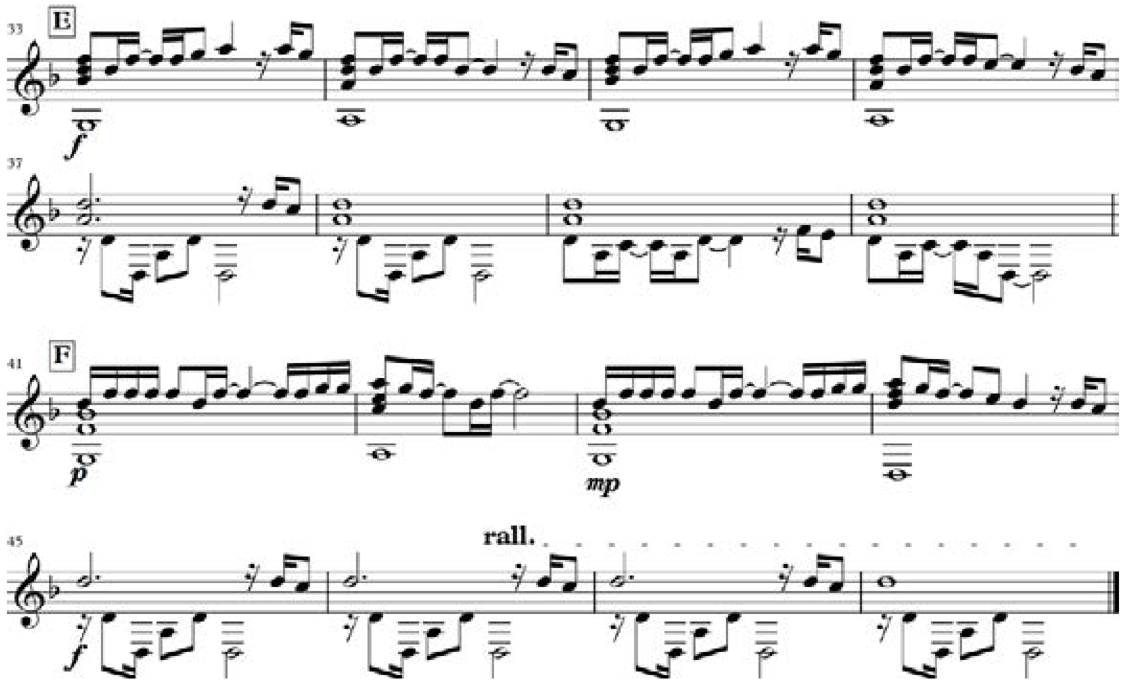
33
E
f
37
41
F
p
mp
45
f
rall.

Etude No.16

① = D
⑤ = G
⑥ = D

Ek-karach Charoennit
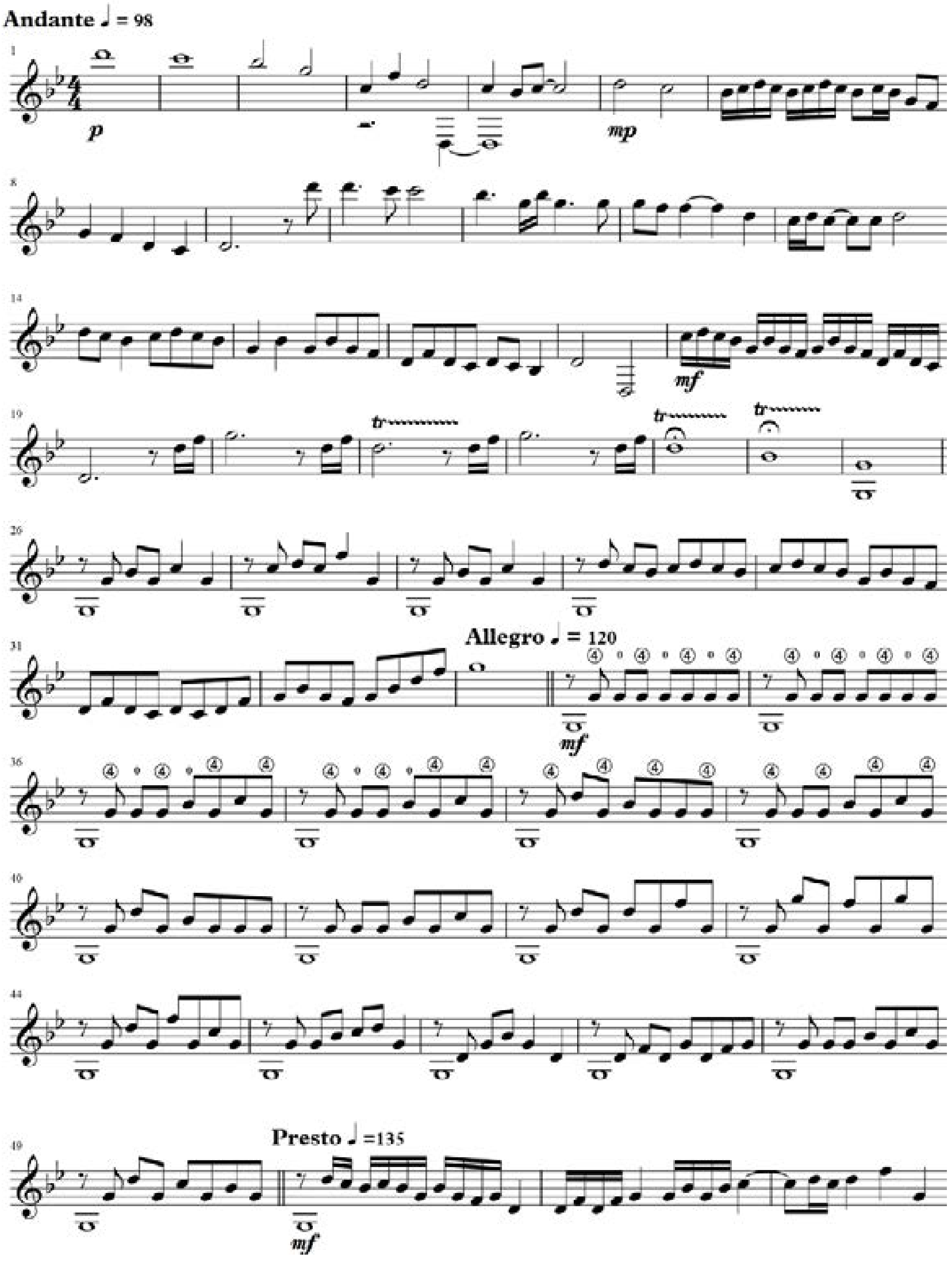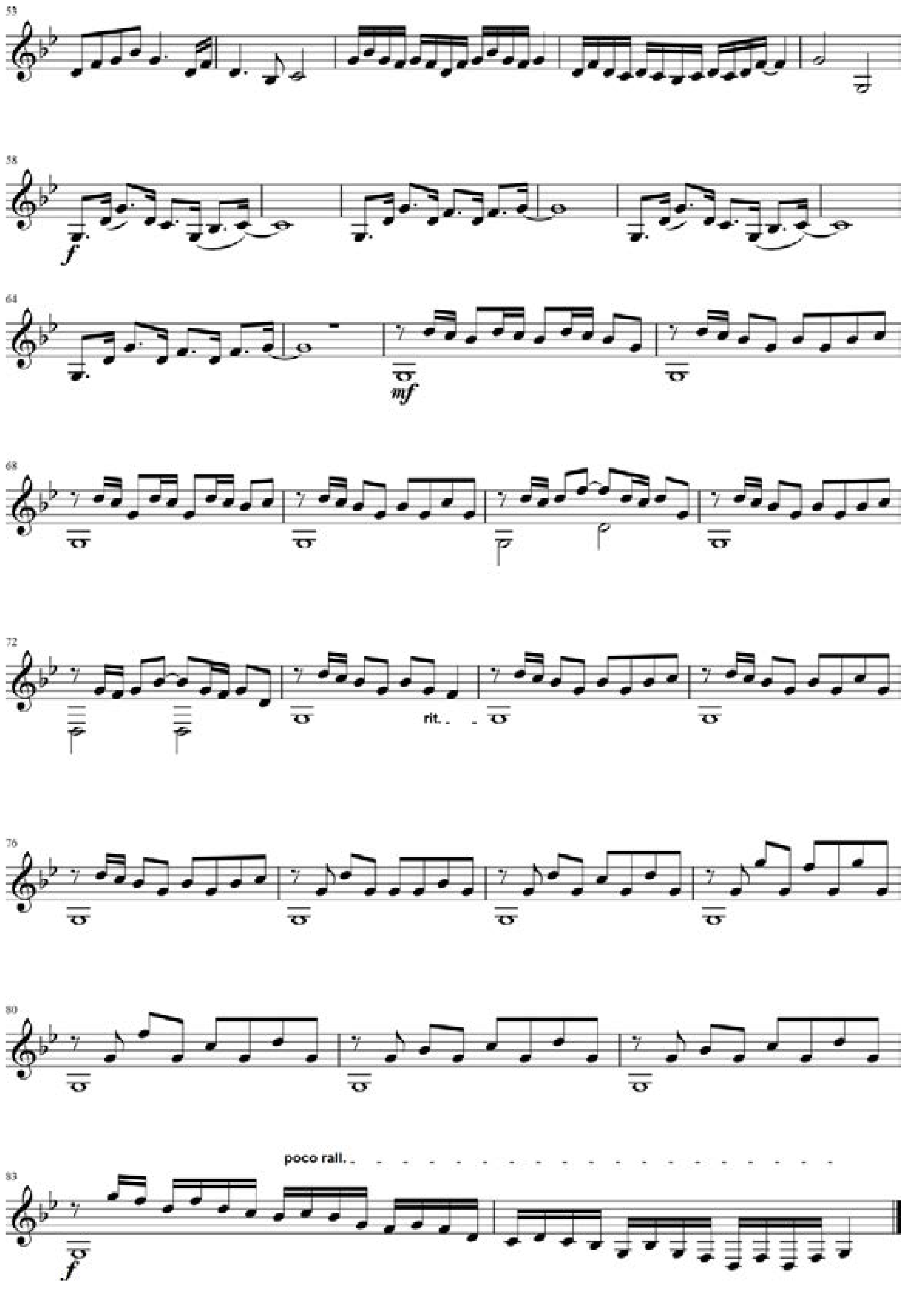
53
58
f
64
mf
68
72
rit.
76
80
poco rall.
83
f

Etude No.17

⑤ = G

⑥ = D

Ek-karach Charoennit

Andante ♩ = 78
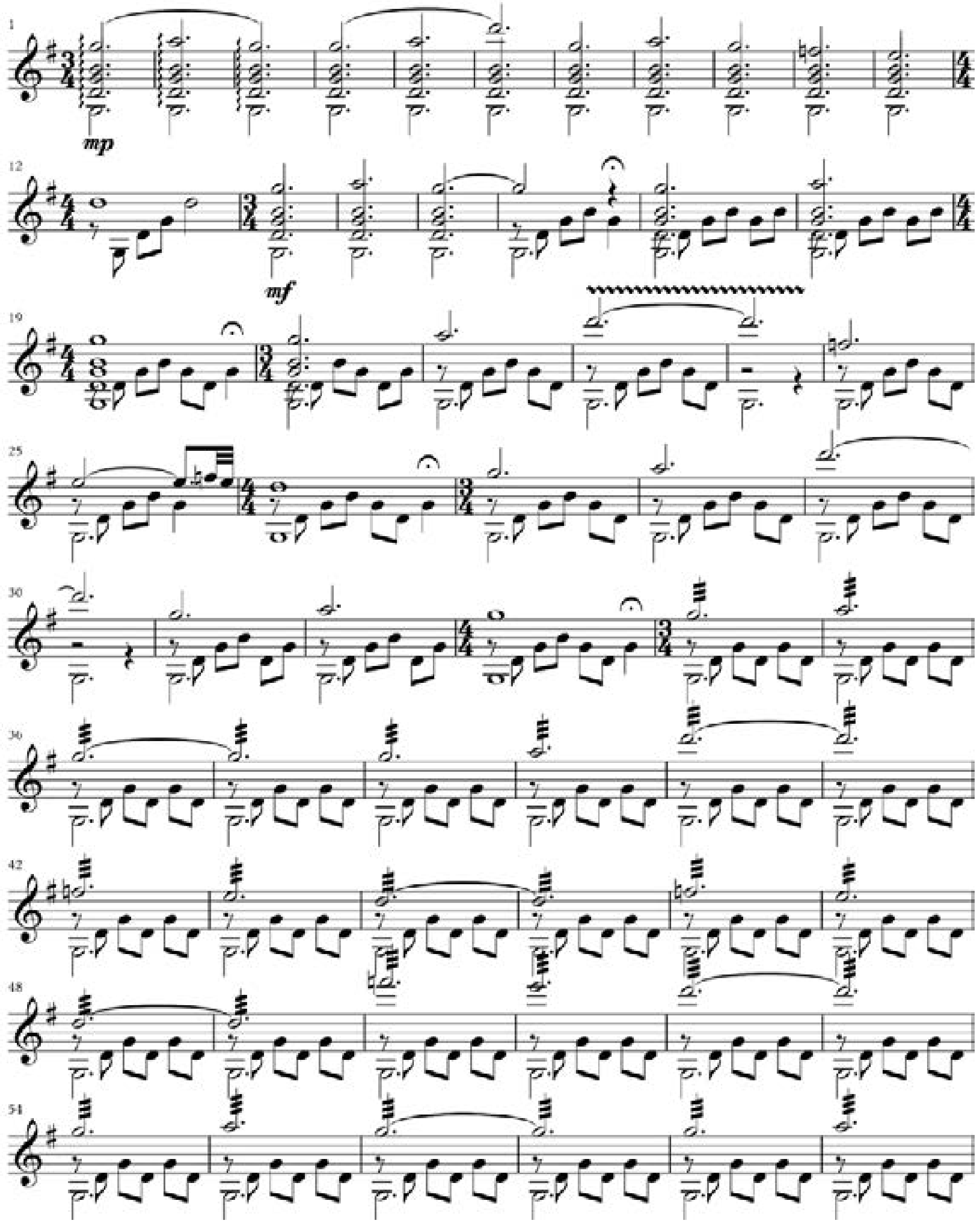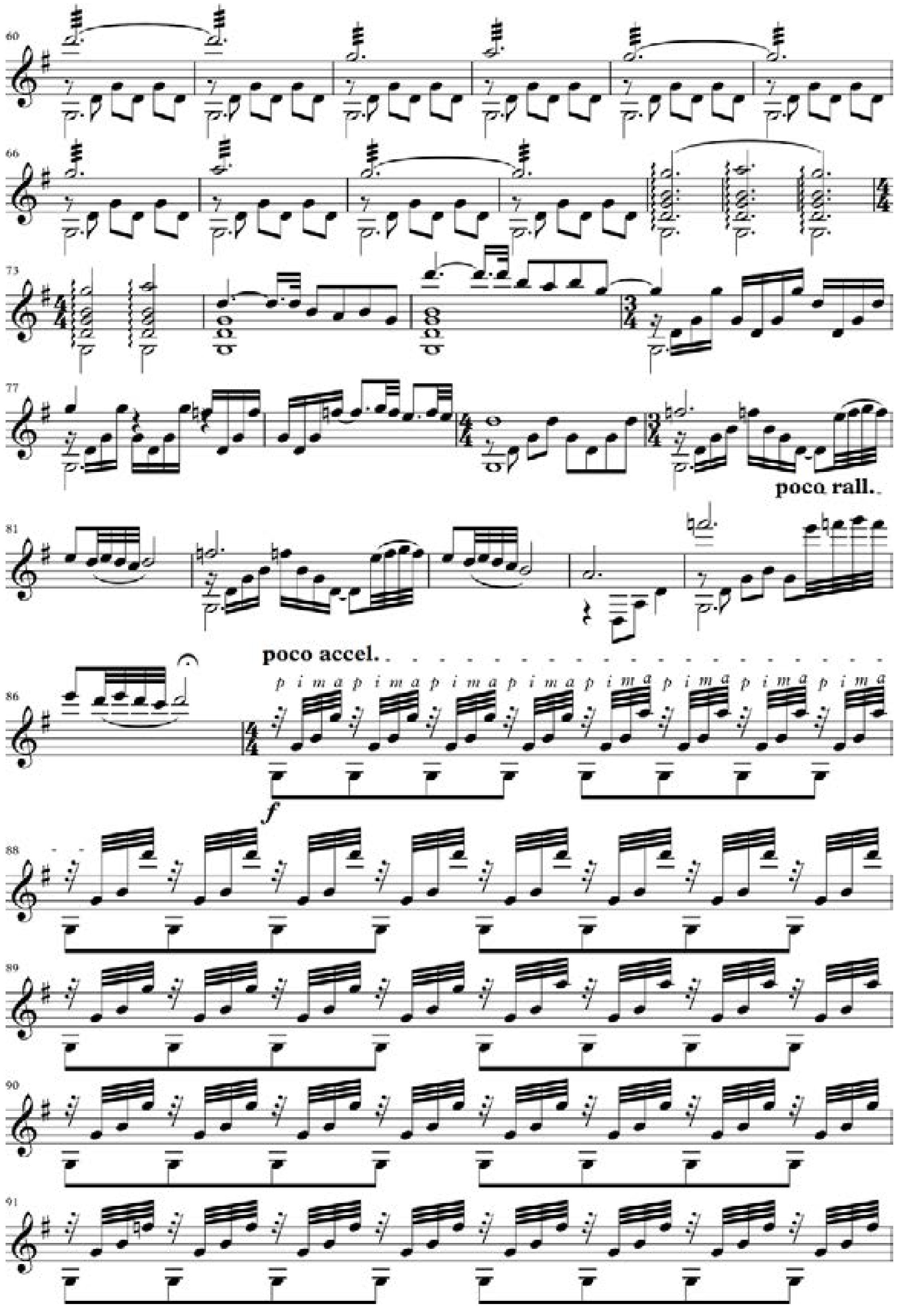
poco rall.
poco accel.
p i m a p i m a p i m a p i m a p i m a p i m a p i m a p i m a
f
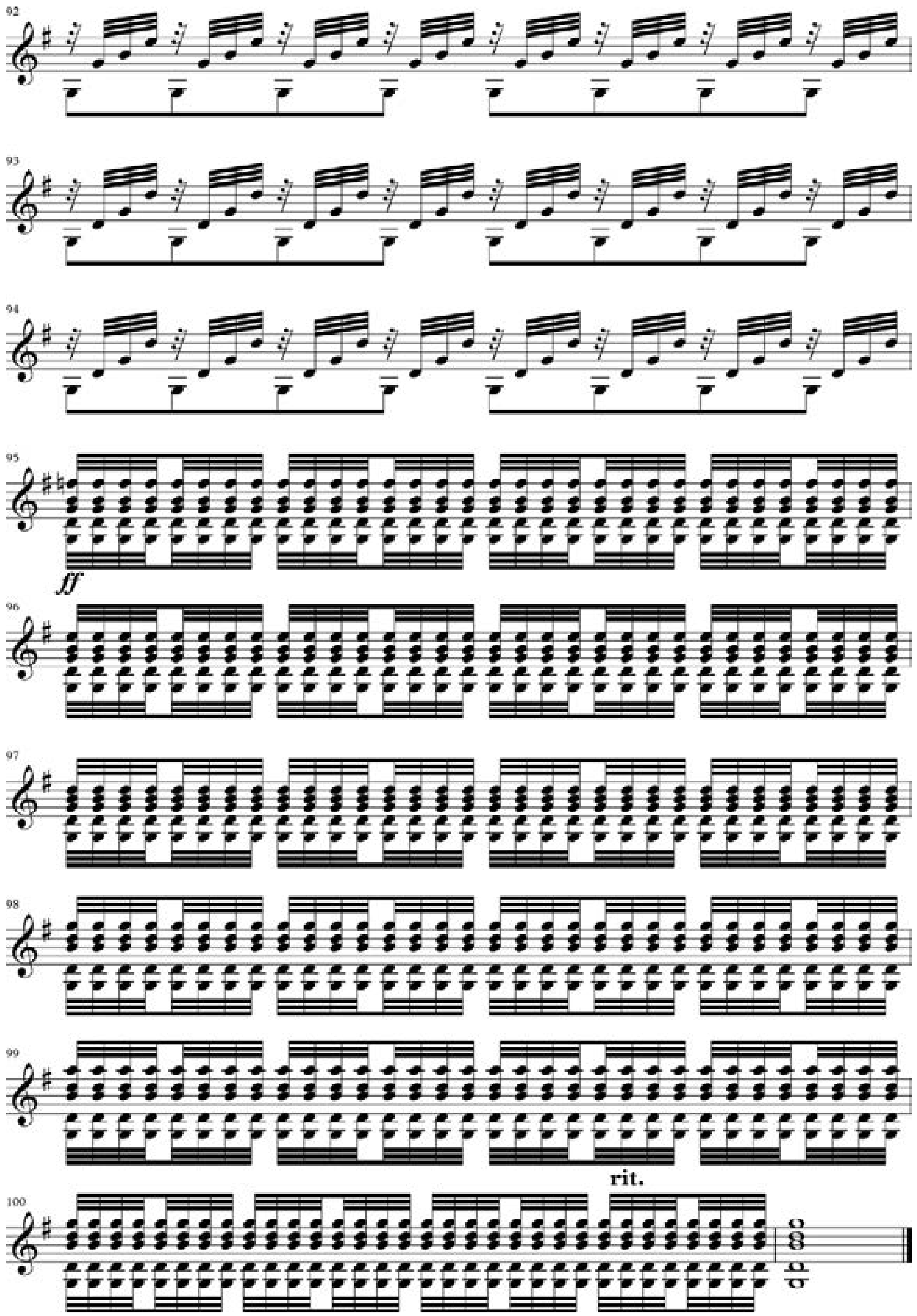
92
93
94
95
ff
96
97
98
99
rit.
100

⑤ = G
⑥ = D

Etude No.18

Ek-karach Charoennit

Moderato ♩ = 98
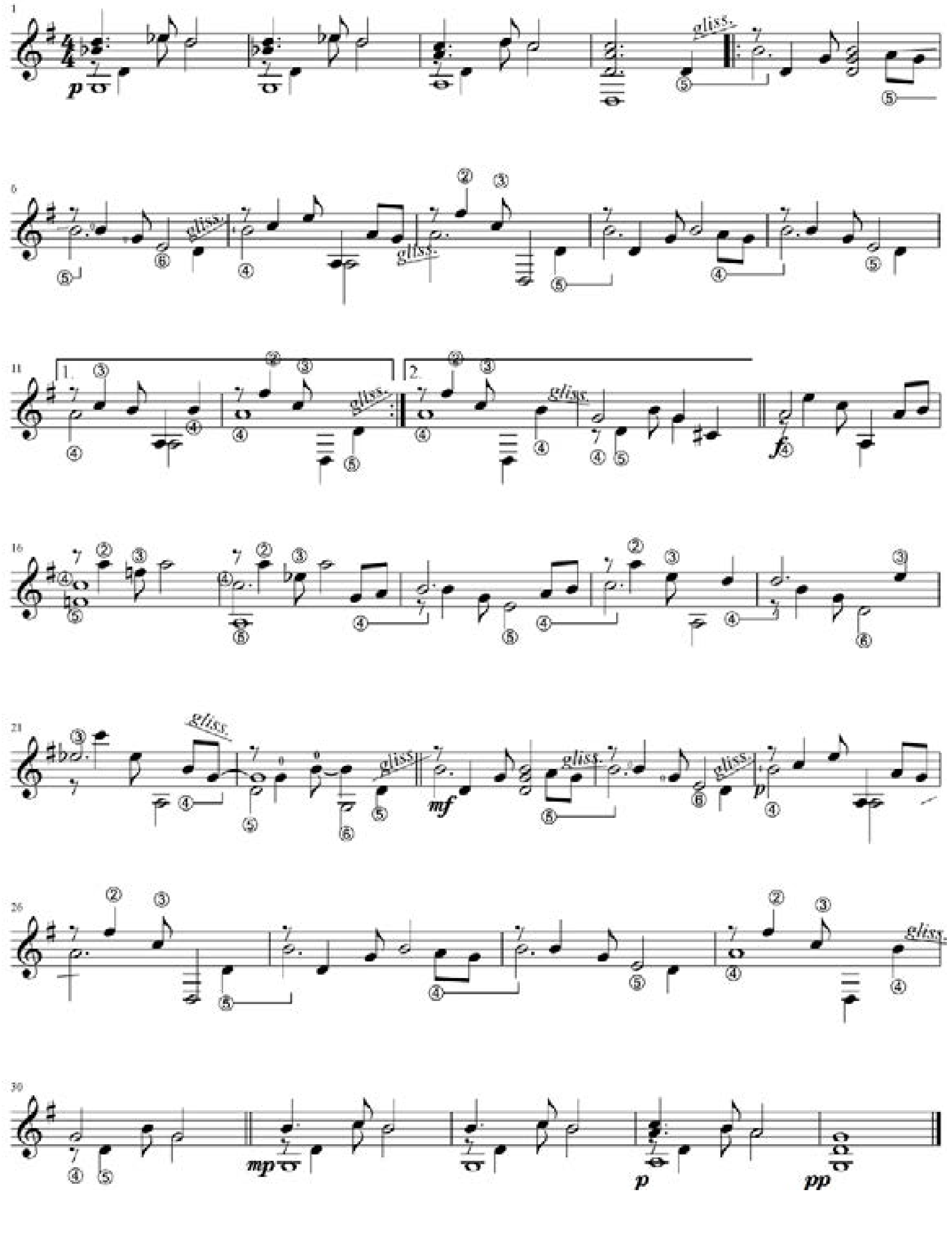
⑤ = G
⑥ = Low C

Etude No.19

Ek-karach Charoennit
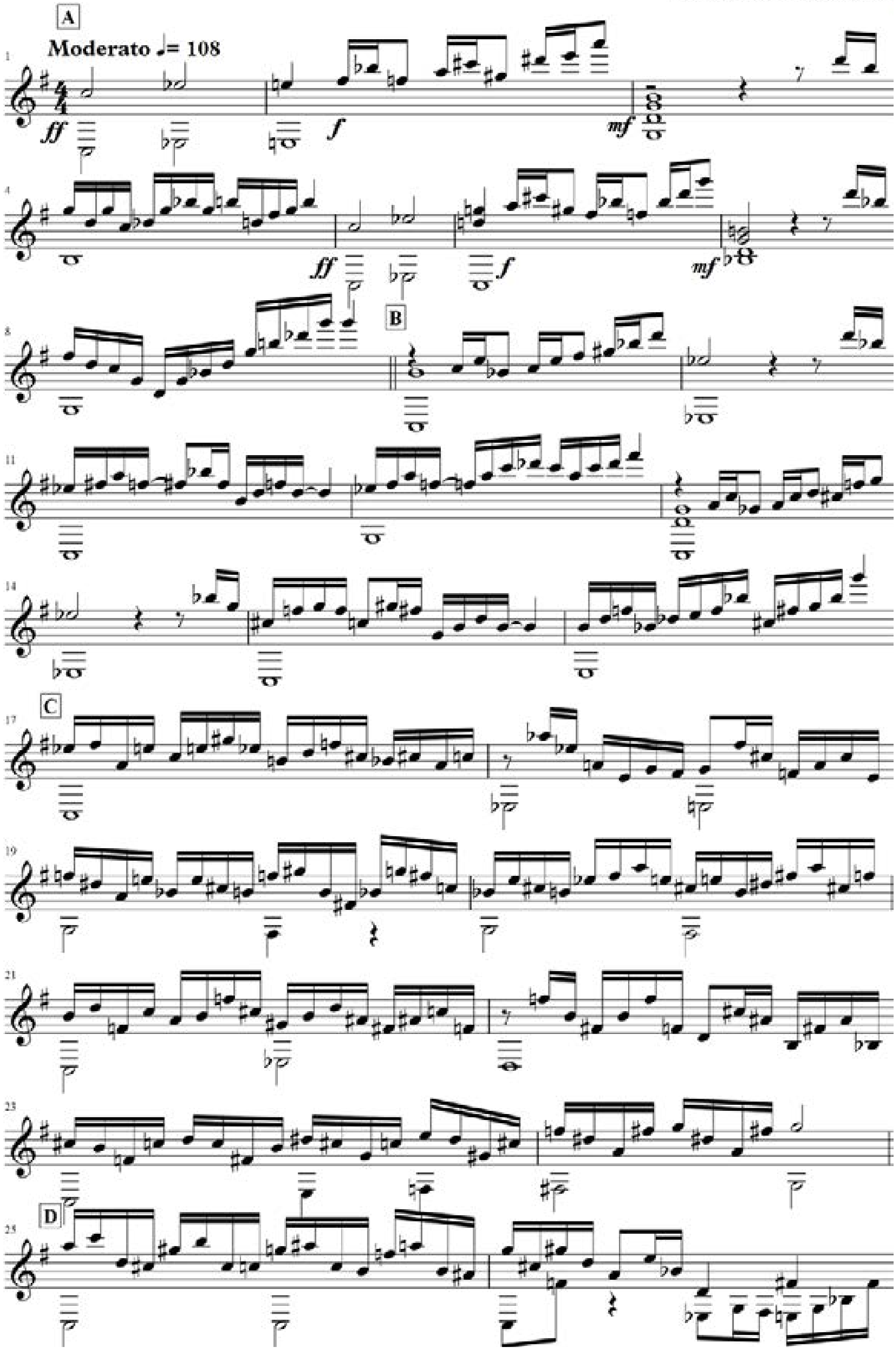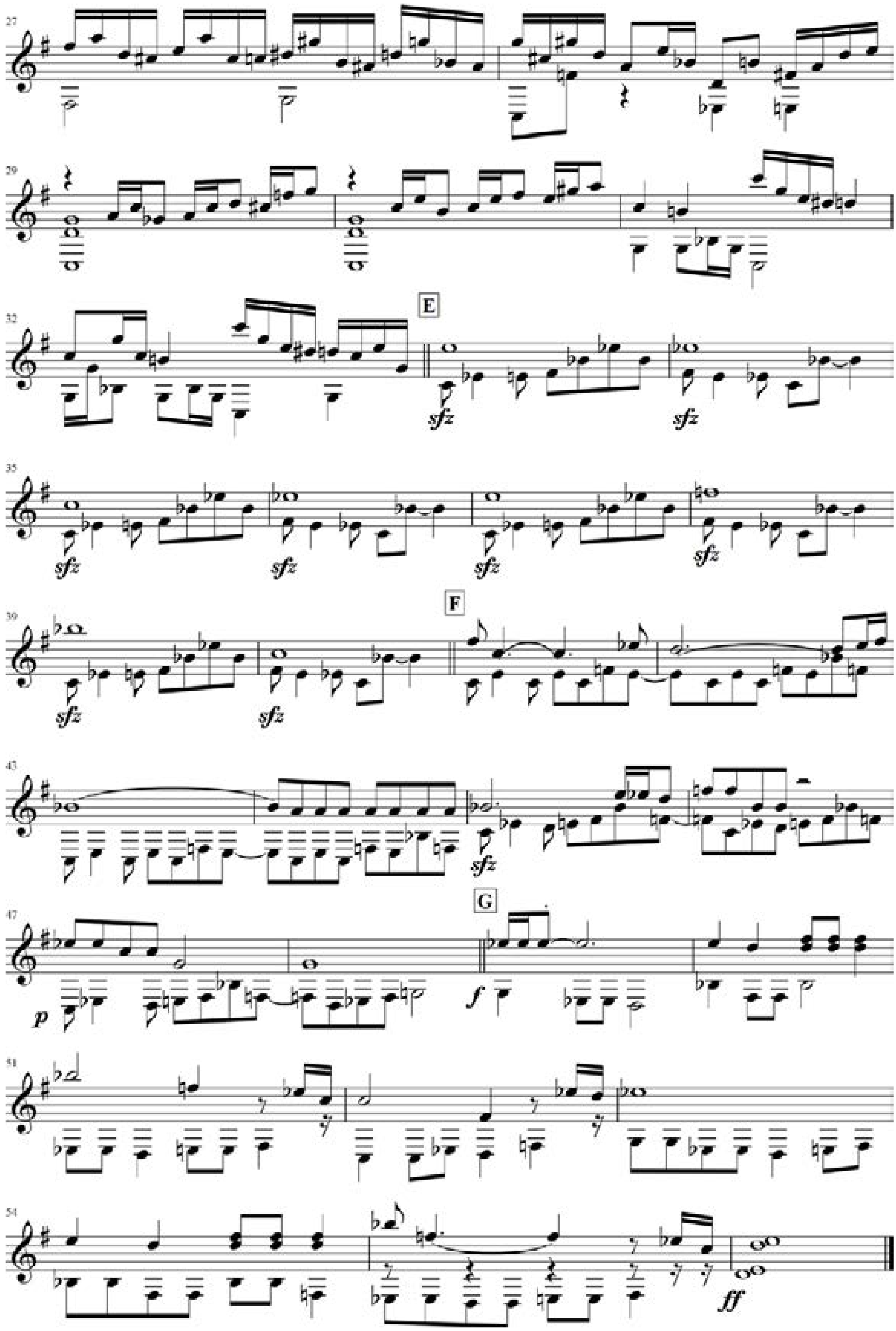
27
29
32
E
sfz
35
39
F
43
47
G
p
f
51
54
ff

Etude No.20

⑤ = G

⑥ = Low C

Ek-karach Charoennit

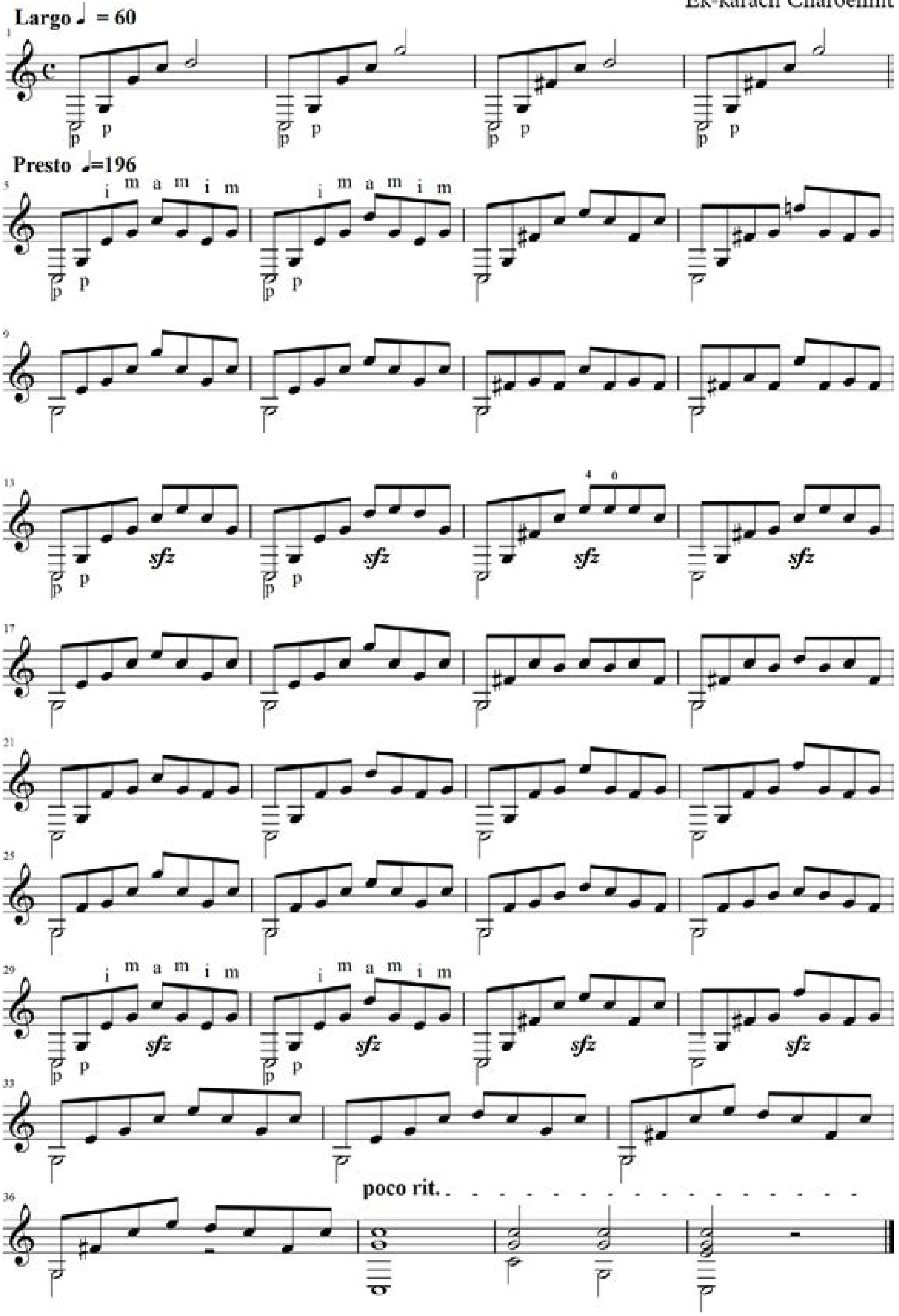

Etude No.21

Ek-karach Charoennit

Moderato ♩ = 100
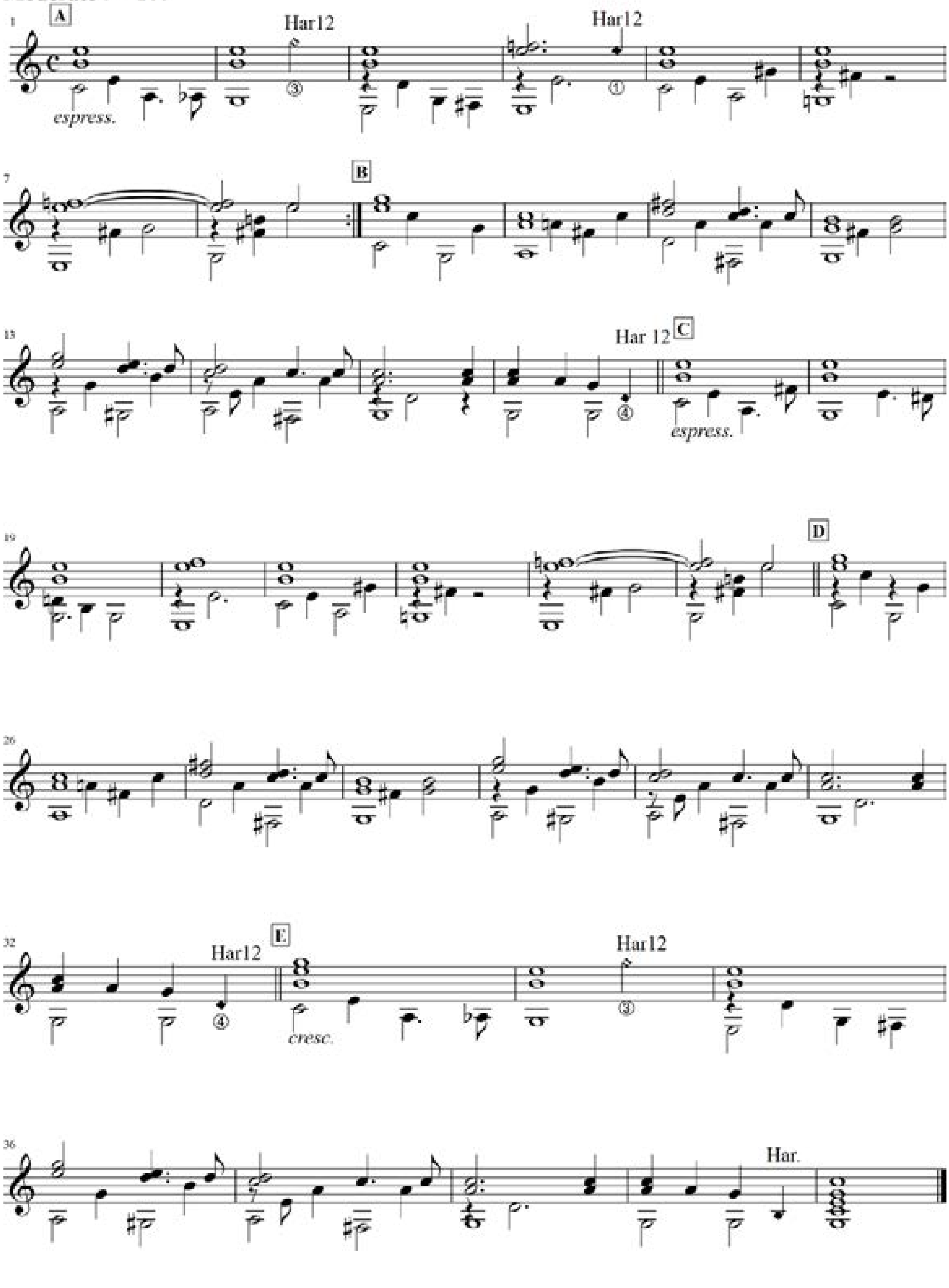
Etude No.22

Ek-karach Charoennit

Moderato ♩ = 94
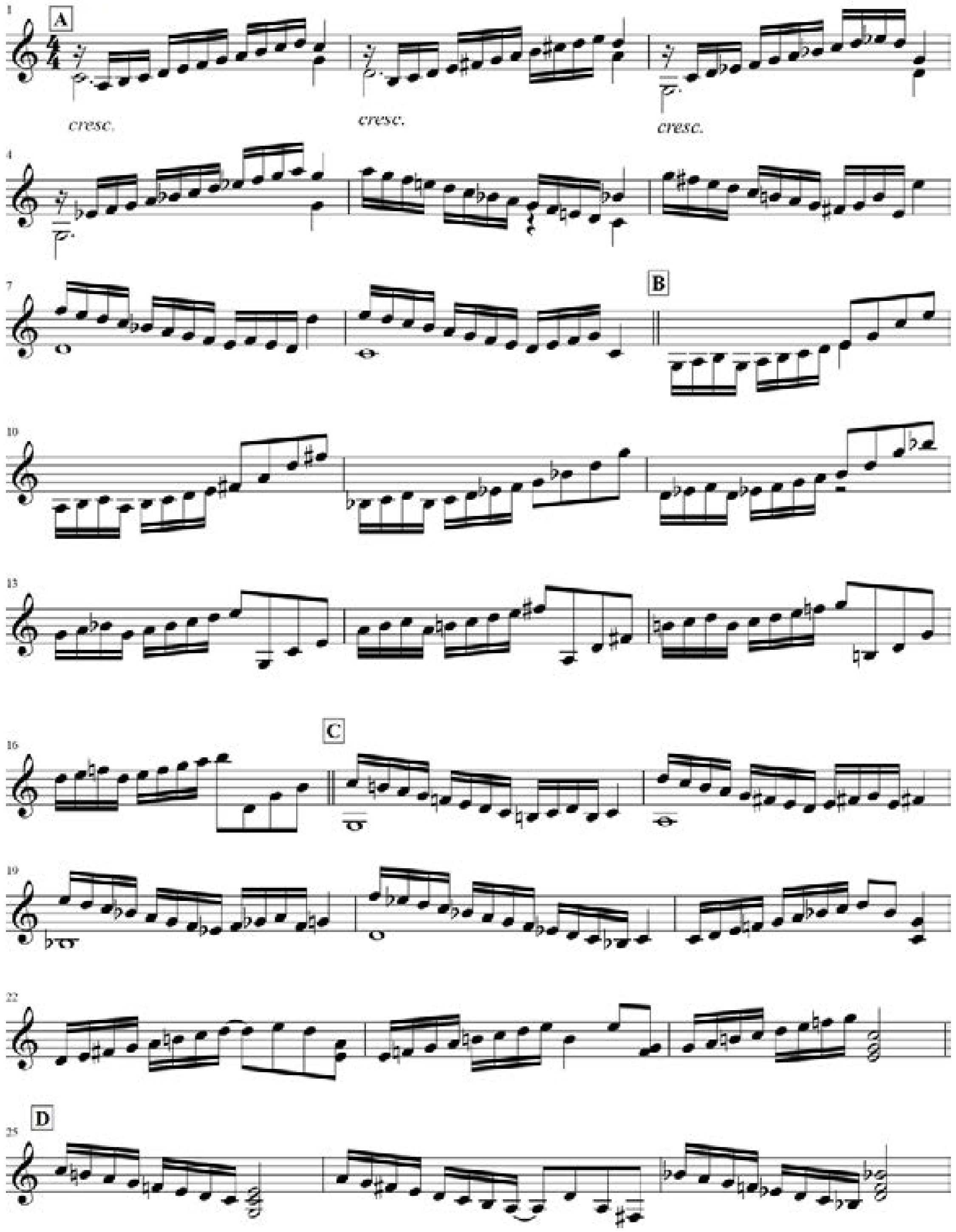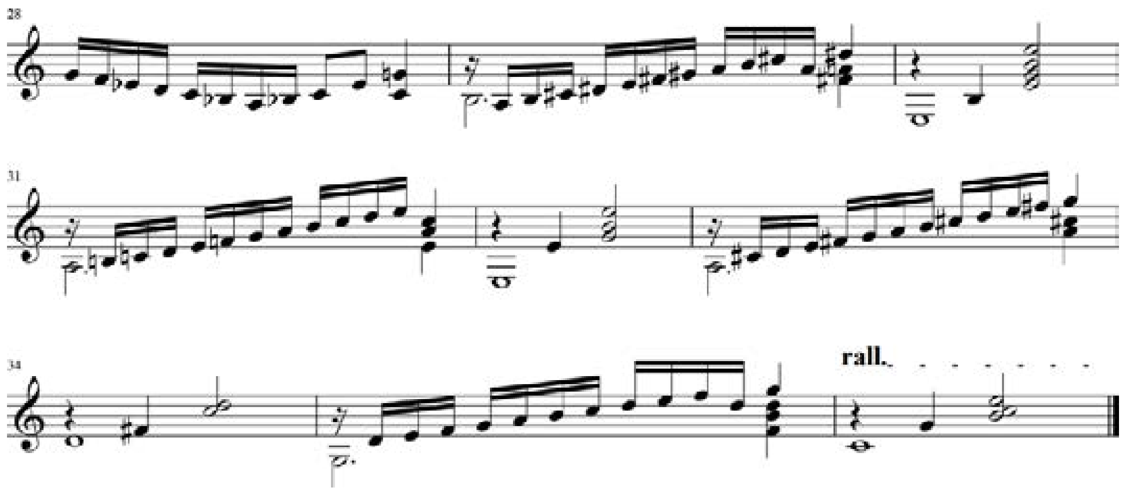
28
31
34
rall.

Etude No.23

Ek-karach Charoennit

Allegro ♩ = 138
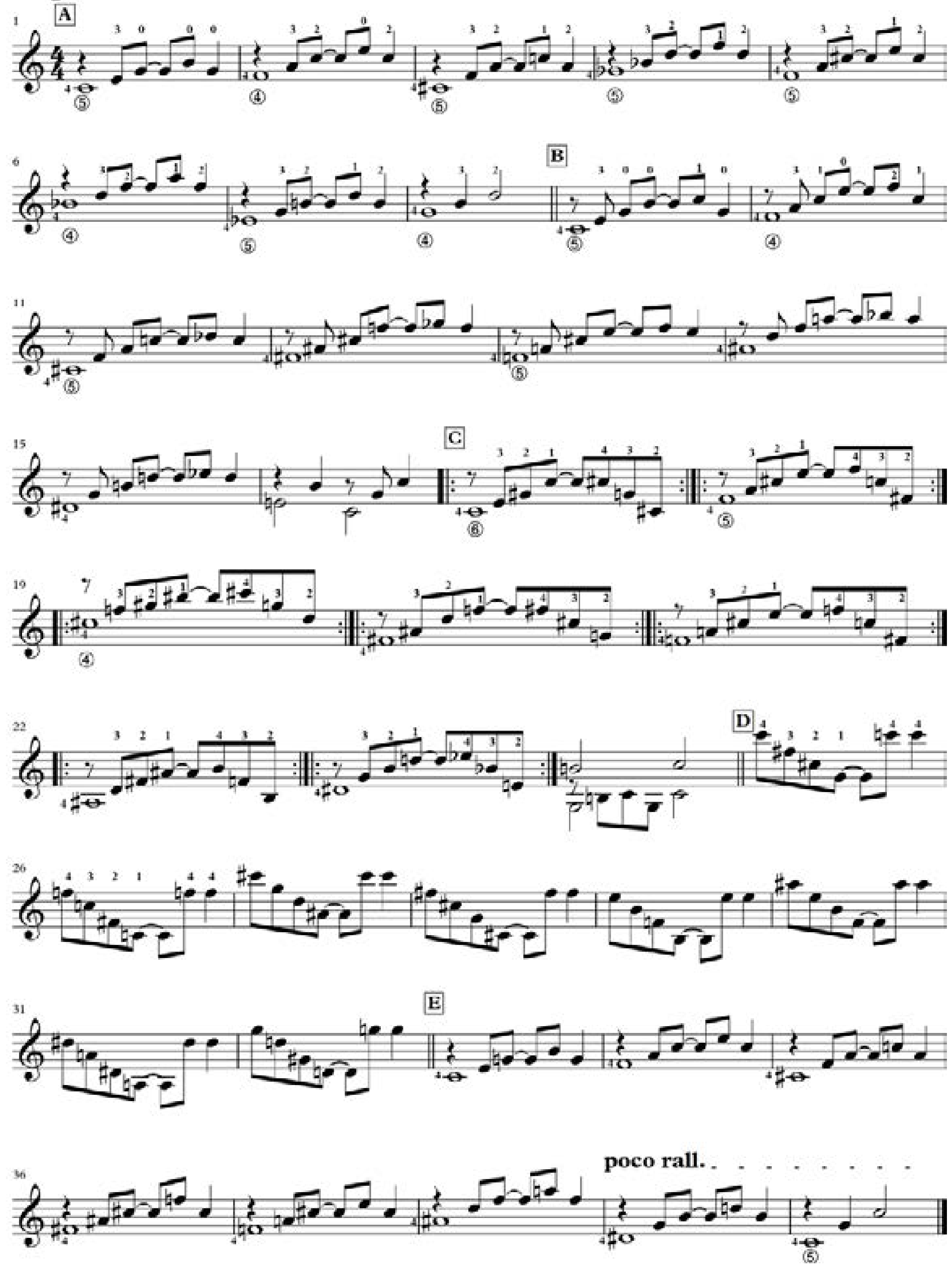
⑥ = D

Etude No.24

Moderato ♩ = 100

Ek-karach Charoennit
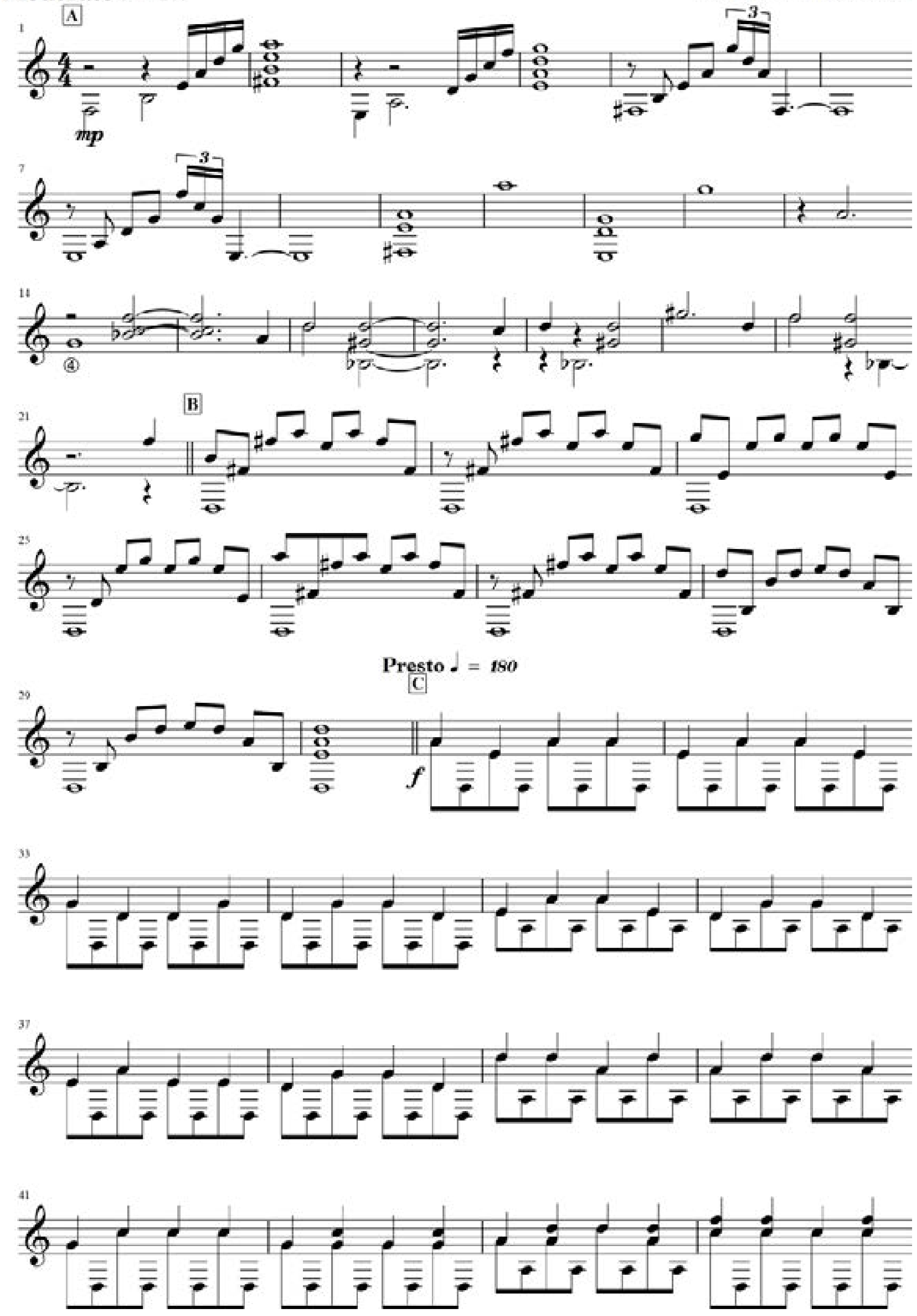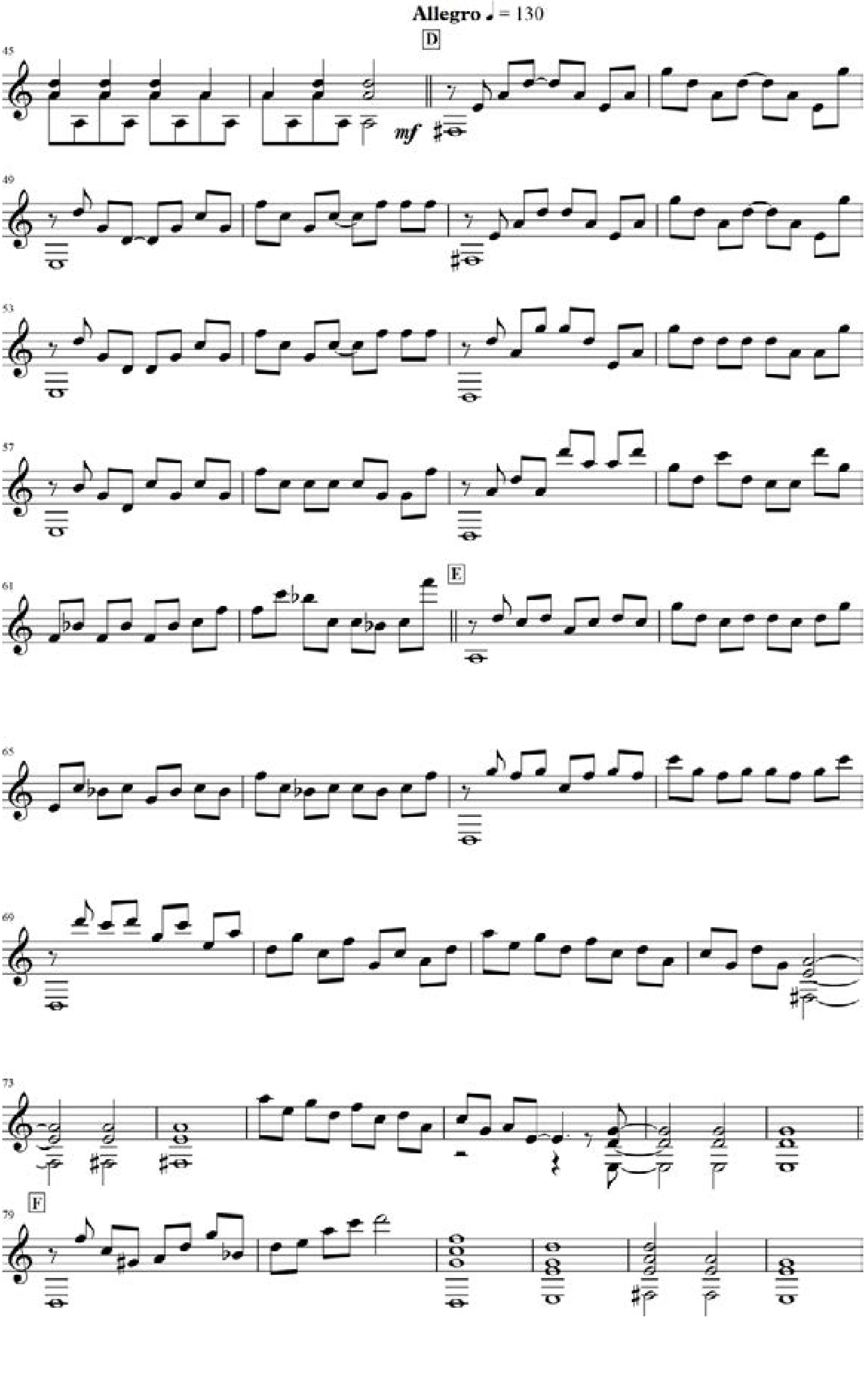
Allegro ♩ = 130
D
E
F
mf
45
49
53
57
61
65
69
73
79
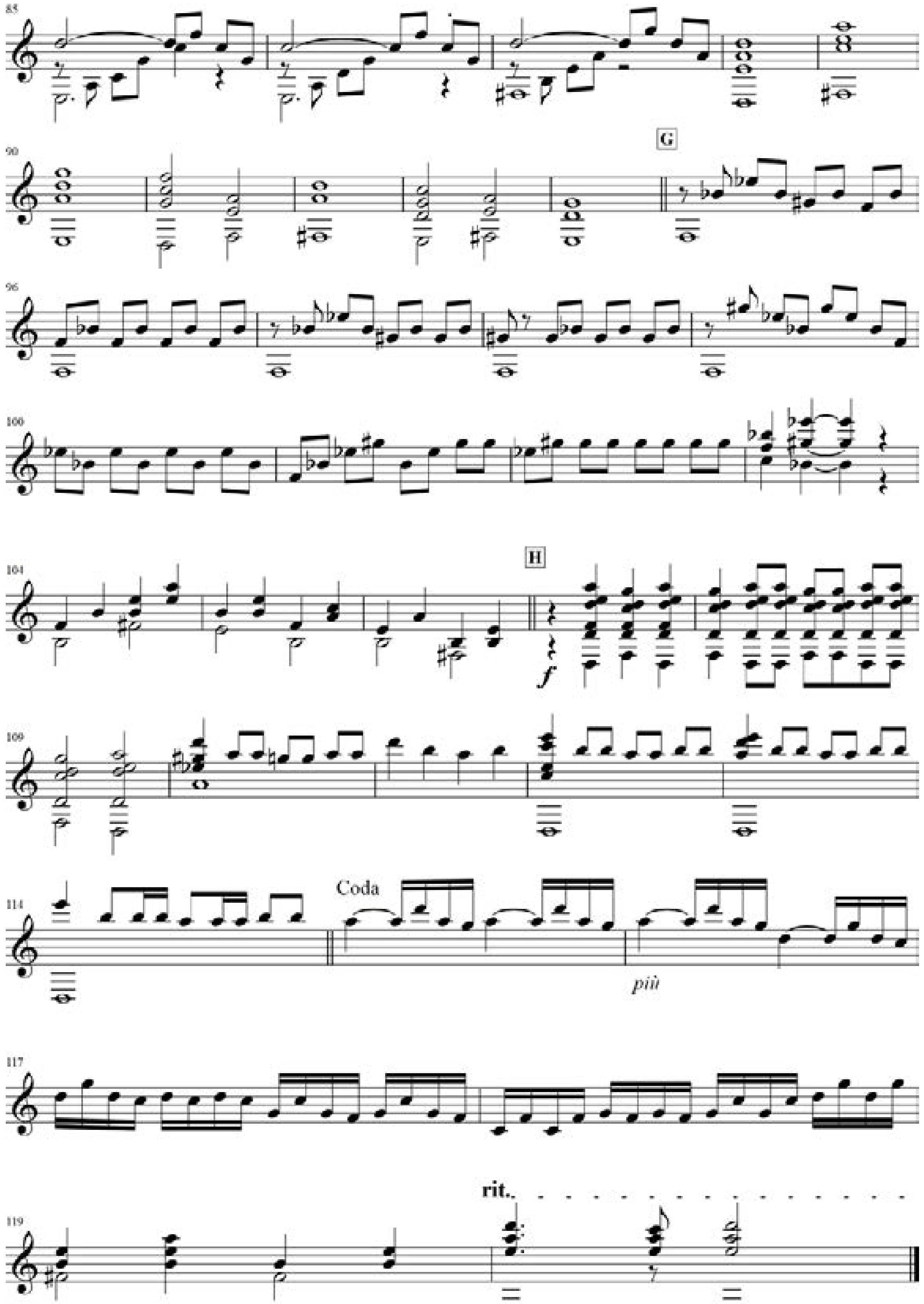
85
90
G
96
100
104
H
f
109
114
Coda
più
117
119
rit.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	เอกราช เจริญนิตย์
วัน เดือน ปีเกิด	20 เมษายน พ.ศ. 2503
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต (วิชาเอกดนตรีศึกษา)
	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
	ปีการศึกษา 2526
	Master of Art in Music
	University of Santo Tomas
	Academic Year 1992
สถานที่ทำงาน	คณะดุริยางคศาสตร์
	มหาวิทยาลัยศิลปากร